

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Slovenske Konjice

ODLOČITEV - 8. IV.

Seja občinske skupščine v Slovenskih Konjicah v preteklem tednu je obravnavala najbolj aktualno vprašanje v konjiški občini — samoprispevek. Odborniki občinske skupščine so tudi že določili datum za referendum o podaljšanem samoprispevku — 8. april.

Na pestri seji občinske skupščine je bilo še veliko zanimivih tem iz področja šolstva in komunale, zlasti pa so bila zanimiva odborniška vprašanja.

RADIO CELJE ZA POL URE DALJŠI!

Od nedelje, 4. marca dalje bo spored celjske radijske postaje daljši za pol ure. Samo ob nedeljah. Namesto ob enajstih, se bo značilni znak »Od Celja do Žalca...« oglasil že pol ure prej. Tako bo odslej začetek nedeljskih oddaj ob 10.30 uri.

In kakšen bo spored v tem podaljšanem času?

Na začetku bo napoved časa in sporeda, zatem bodo kratka poročila, nato pa zanimiva oddaja — predstavljamo vam. Gre za oddajo, v kateri bo celjska radijska postaja predstavljala na en ali drugi način delavne ljudi z najrazličnejših področij družbene aktivnosti. To bodo delavci iz kolektivov, ljudje iz svetov krajevnih skupnosti, krajevnih družbeno političnih organizacij, prizadevniki kulturno prosvetni in drugi delavci, športniki itd., itd. Skratka, široke in velike možnosti za predstavitev ljudi in njihovih dela.

V nadaljevanju nedeljskega sporeda se bodo oddaje vrstile po ustaljenem voznem redu.

O podaljšanem samoprispevku bodo konjiški občani glasovali 8. aprila. Tako so odločili odborniki občinske skupščine v Slovenskih Konjicah. Potrdili in sprejeli so tudi glasovalno listo, ki jo bo na dan glasovanja prejel vsak občan.

Predlog odloka o stanovanjskem vprašanju so zaradi nekaterih nejasnih točk odložili za prihodnjo sejo, medtem pa bodo nejasne stvari še razčistili.

Predsednik sveta za kulturo in prosveto je v nadaljevanju seje podal poročilo o delu šol v konjiški občini. Odbornikom je postregel z zanimivimi in zelo spodbudnimi rezultati, ki so vsekakor plod ne samo prizadevanj prosvetarjev, temveč tudi izboljšanih materialnih razmer. Ob današnjem trenutku, ko ponovno razpisujejo referendum za izboljšanje pogojev v šolstvu, je to najboljši dokaz za vse pesimiste, ki še morda dvomijo v smisel glasovanja. Na seji so postregli z dokazi, da je tudi materialno izboljšanje v preteklih letih prineslo današnje dobre rezultate v šolstvu. Osip znaša v povprečju 34,2 in je rezultat boljši od povprečja v celjski regiji. Dalje, 80 odstotkov otrok dobiva šolsko malico, male šole so beležile povsod izredne uspehe. Žal je njihova letošnja dejavnost še na prepihu zaradi zamrznjenih osebnih dohodkov učiteljev.

Po enoletnih pripravah je bil na zadnji seji občinske

skupščine v Slovenskih Konjicah predložen odbornikom v potrditev osnutek družbenega dogovora o kadrovski politiki, katerega so poslali tudi vsem družbenim organizacijam in podjetjem.

Predsednik občinske skupščine ing. Franjo Tepej je seznanil odbornike občinske skupščine z gospodarsko situacijo v občini in s proračunskimi obveznostmi ter priporočil, da se pripravi.

Z. S.

»Recite mi, kakor vam drago, meni je vseeno in se na vsakršne neodgovorne izjave požvižgam. Sam zase vem, da le enkrat v letu lahko poveselejšam, ne da bi mi za hrbtom stal mož postave, da le enkrat v letu lahko zinem kakšno pikro. Seveda pod masko. Torej sem Pust. Stabilizacija in njej podobne težave z vsemi prirastki, podaljški, priveski in kar je še takšnega, je tokrat obležala za pečjo. Nisem jo povabil na pustovanje, tako ali tako bo prišla sama. Seveda znam biti tudi resen, kot je resen čas, v katerem živim. To se jasno odraža v mojih očeh. Upam, da vidite v njih strah pred naraščajočimi cenami, ki jih ne morem obrzdati niti jaz.

Kot rečeno, danes ne bom jamral kljub resnosti časa. To bom imel še priliko. Jutri, ko pridem domov. S pustovanja. Spil bom grenko kupico pustnega kefirja, pred sedmo uro tako ali tako ničesar ne dobim.«

Milenko S.

NAGRADNA ANKETA NOVEGA TEDNIKA

Drage bralke, spoštovani bralci, danes bodite pozorni. Na 9. strani objavljamo veliko nagradno anketo NT. Pripravili smo jo skupno z občinskima konferencama socialistične zveze v Celju in Žalcu, namen ankete pa je zelo preprost. Želimo zvedeti, kaj menite o NT. Bodite kritični in pozorni. Vsako mnenje, ki nam ga bodo ponudili vaši odgovori, bo za naše redakcijsko delo zelo dragoceno. Skupno oblikujemo časnik, da boste z njim vi bolj zadovoljni, pa tudi naše občutje po opravljenem delu bo

še prijetnejše, če nas bo grelo spoznanje, da NT vse rajši sprejemate v roke.

Izpolnjevanje ankete ne bo težko. Pri nekaterih vprašanjih želimo zvedeti, kaj najraje berete. Tam boste zapisali vrstni red številka 1 pomeni, da vam je rubrika ali področje najljubše, nato pa boste zapisali ostale številke, kakor vam je pač kaj všeč. Zagotovo ne bo nejasnosti.

Na koncu ankete vam puščamo proste roke. Lahko se podpisete in navedete vse ostale podatke in

s tem sodelujete v nagradnem žrebanju. Če to ne želite, ni treba navesti imena in priimka, toda prosimo, da navedete ostale podatke. V tem primeru boste pripomogli k še večjemu odmevu na anketo, ne boste pa udeleženi v žrebanju.

Zreb bo med vsemi izpolnjevalci ankete izbral 50 srečnejšev. Pripravili smo 30 nagrad po 50 din, 10 Libelinih tehnic in 10 servisov tovarne keramičnih izdelkov Liboje. Skromna nagrada za vaš trud, toda upajmo, da pomeni vsaj majčkeno spodbudo.

Anketa ne zajema vseh vprašanj. Hoteli smo, da bi vsa vprašanja nanesli samo na eno časopisno stran. Prav tako nam ni uspelo, da bi v anketo vključili nekaj vprašanj o našem radiu, o radiu Celje No, to bomo zagotovo storili še v tem letu.

In sedaj — vabimo vas, da res z nami prijateljsko pokramljate in da ankete potem ne pozabite odpisati. Rok — do 12. marca! Čimprej, tem bolj bomo zadovoljni.

Hvala za sodelovanje!

Uredništvo

STOP — pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Pustno razpoloženje nas že objema. Tudi v redakciji smo se spomnili norčavega Pusta. Karnevalske prireditve na našem območju bomo spremljali in prihodnji četrtek boste lahko prebrali ali smo dobro pustovali ali ne. No, tisto kar se bo dogajalo v gostilniških prostorih, bo najbrž ostalo skrito našim očem.

V teh dneh je v naši redakciji živahno. Včeraj popoldne smo sešli v Zalcu za okroglo mizo s sekretarji ZK, predsedniki sindikalnih podružnic in delavskih svetov nekaterih delovnih organizacij, govorili o uresničevanju ustavnih dopolnil in stabilizaciji. Danes popoldne ob 16. uri pa bo v našem uredništvu okrogla miza z ženami. Kramljali bomo o sedanjem položaju in problemih žena v naši družbi.

Novica za velenjske bralce — v redakcijo se je vrnil Tone Vrabl (po uspešnem odluženju vojaškega roka) in bo odslej skrbel za šport pa za nekatera druga področja, zadolžen pa je za spremljanje dogajanj v velenjski občini.

Dragi bralci — ne pozabite! Nagradna anketa!

Vaš urednik

KOMENTAR

Bomo uvažali
delavce?

V tem letu celjsko gospodarstvo ne bo obremenjeno v največji meri s problemi kapitala, obratnih sredstev ali proizvodnje, temveč bodo problem št. 1 — kadri. Pomanjkanje delovne sile pa ni le značilnost razmer v Celju in na celjskem območju, temveč že postaja slovenski problem. Nekaj primerov hude krize pri iskanju delavcev bo zaokrožilo podoba sedanjega neskladja med prostimi delovnimi mesti in pomanjkanjem delovne sile: gradbeništvo že nekaj let zamašča delavce za gradbeno operativno, Cinkarna mora s posebnim autobusom vsak dan prevažati delavce s ptujskega območja, v celjski bolnišnici dela 30 medicinskih sester iz naših sosednjih republik, v začetku tega leta so bili naši zdomci obveščeni, da je v osmih občinah (Celje, Laško, Zalec, Sentjur, Šmarje, Brežice, Sevnica, Slovenske Konjice) na voljo 558 praznih delovnih mest, lani pa je bilo na tem območju, ki ga pokriva komunalna skupnost zavoda za zaposlovanje, stalno nepokritih 1000 do 1200 mest in samo v Celju 300 do 400 mest. Pa ne samo to. Upoštevati moramo, da se je lani sploh povečal obseg zaposlenosti: v Sloveniji za 3,6 %, v komunalni skupnosti zavoda za 4,4 % in v Celju za 3,5 ali za nekaj čez 500 delavcev.

Se bolj zanimivo je povečanje obsega zaposlenosti v Sentjurju (za 6,7 %), v Šmarju (za 4,1 %), v Slovenskih Konjicah (za 5,7 %), v Zalcu (za 5,3 %), le Laško skoraj razmeroma skromno in nekoliko normalno povečuje stopnjo zaposlovanja (lani za 2,3 %).

Ta konkretna slika kadrovskega izčrpanja pa bo še popolnejša, če povemo, da letos samo celjska industrija predvideva povečanje obsega zaposlenosti za 6 % (ali za blizu 1000 mest). Republiška predvidevanja govore o 2 % povečanju, s tem da prav za prav ne vemo točno, kje bomo dobili potrebno delovno silo.

Ali je krog res tako začaran, kot se zdi? Kaže, da ne. Tako mislijo tudi na komunalnem zavodu za zaposlovanje v Celju. Stane Polajner meni, da je problem zaposlovanja še hujši na celjskem območju, kjer je zaradi nizke

opremljenosti dela izrazito ekstenzivno zaposlovanje, večji obseg zaposlenosti kot drugod po Sloveniji pa kljub temu sporazumno ne povečuje stopnje rasti družbenega proizvoda. To je seveda davek, ki ga plačujejo zastarela industrijska središča. Kje so rešitve?

Osrednji problem sedanjih kadrovskih razmer v gospodarstvu je POLNA ZAPOSLENOST. Neka analiza je celo pokazala, da imamo na celjskem območju 10% latentno nezaposlenost. Ali drugače povedano — da bi lahko brez škode za 10% zmanjšali šte-

prerazporedili. To prezaposlovanje, razporejanje slabo izkoriščene delovne sile v delovnih organizacijah, kar bi lahko ugotovili s kvalitativno sistemizacijo in z boljšo organizacijo dela, je tudi najbolj ekonomični vir rešitve sedanje kadrovske krize. Če s tem soglašamo, potem bomo morali najprej raziskati vse skrite rezerve; ki jih ponuja sedanja zaposlenost delovne sile. Neboleč, naraven, ekonomsko in socialno upravičen proces PRERAZPOREJANJA kadrov bi morali spodbuditi samoupravni organi, kadrovske službe, zavod za zaposlovanje, skupščinski organi in politične organizacije. Kaj pove podatek, da so strokovnjaki izkorisčeni le 30 %? In kaj pove dejstvo, da se število aktivnega prebivalstva manjša, ker nas je pač vedno manj.

Tudi družbeni dogovor o enotnih osnovah kadrovske politike (sprejemajo ga v vseh občinah celjskega območja) zahteva, da morajo podpisniki analizirati obstoječe kadrovske strukture, oceniti realnost zahtev na posameznih delovnih mestih ter racionalno opredeliti zahteve na delovnih mestih, kjer se zahteva visoka in višja izobrazba in zagotoviti popolnejše angažiranje strokovnjakov.

Družbeni dogovor spominja na naloge, ki bi jih morali v delovnih organizacijah opraviti. Zanimivo je, da izredno rastejo potrebe po učencih, po strokovnih kadrih vseh šol (od poklicne dalje) in da naraščajo zahteve po nekvalificiranem kadru. Morda se bo kdo vprašal, kako da je v tej kadrovski suši še vedno nekaj nezaposlenih. V zadnjih desetih letih ugotavljajo na komunalnem zavodu za zaposlovanje delavcev manjše število nezaposlenosti — samo 1856. Zakaj teh oseb ne morejo zaposliti? Ker gre za razlike med potrebami in sposobnostmi ljudi. Med nezaposlenimi je namreč mnogo za delo manj sposobnih, kategoriziranih invalidov in mladih, ki ne morejo delati v podjetjih, kjer je večzaimensko delo. Poleg tega je še vedno prisoten »spolni problem« (manj možnosti za zaposlitev imajo ženske).

Kadrovski deficit, ki sedaj vznemirja gospodarstvenike, je torej rešljiv. Ne lahko. Kajti navzlic odkrivanjem rezerv bo potrebno intenzivneje razmišljati o vračanju delavcev iz tujine, o imigraciji delovne sile in upoštevati sedanje napore za zajetje zaposlovanja v tujino. Vse to pa tudi pomeni, da se odpira nov problem — stanovanj, nastanitvenih kapacitet. Ni odveč misel O GRADNJI POSEBNEGA SAMSKEGA HOTELA, ki bi ga solidarno zgradili delovni kolektivi, kakor je tudi razveseljivo, da se danes oblikujejo nove stanovanjske politike.

JOZE VOLFAND

Delavska univerza v Šmarju

PISANA DEJAVNOST

Šmarska Delavska univerza je že v lanskem letu pokazala, da zna delati ne samo na enem področju, pač pa kar na več ravneh in to od splošnega družbeno političnega usposabljanja občanov pa tja do čisto specializiranih panog, kot so kultura, rekreacija in še marsikaj. Morda bi bilo delo Delavske univerze še plodnejše, če se ne bi ubadali še s kadrovskimi problemi. Znano je namreč, da je direktor Delavske univerze, Marjan Ungar človek, ki posebej v sebi več ali manj vse funkcije, ki bi jih sicer morali porazdeliti na posameznike in njega razbremeniti. To pa predvsem iz prostega razloga, ker se program Delavske univerze širi iz leta v leto.

Ko sva se nedolgo tega pogovarjala v njegovi pisarni v Šmarju pri Jelšah, mi je v razgovoru zaupal, da je breme že skoraj pretežno.

»Če lani stvari okoli denarja niso bile povsem urejene, za to leto, ki se je sicer komaj začelo, tega ne bi mogel reči. To pa je tudi razlog, ki nas sili k pospešenemu delu. Želimo, da bi družbeno izobraževanje, ki je eden naših osnovnih ciljev, prešlo v neko permanentno izobraževanje. Ljudi moramo pridobiti za delo, tudi za delo v ZK. Mladino je treba vzgajati. Potrebujemo kadre ne samo v vrstah delavcev, pač pa na skoraj vseh področjih družbeno političnega življenja in prav to nas obvezuje, da širimo naš program. Že lani smo organizirali seminarje za samoupravljalce, letos pa bi radi politično šolo. Skoro, lahko rečem, da bomo s predavanji začeli že 12. naslednjega meseca. Na komiteju ZK snujemo predavateljski aktiv, ki nas bo razbremenil pri našem delu. Imeli bomo tudi dvodnevni seminar za mlade komuniste, istočasno pa bo teklo idejno izobraževanje pedagoškega kadra. Nekatere oblike izobraževanja sicer še niso določene, v grobem pa že. To bodo predvsem seminarji, ki bodo tekli krajši čas. No, naši pedagoški delavci so imeli v semestrskih počitnicah seminar na Dobrni, ki smo ga organizirali mi. Očitno je, da potreba po takšnih seminarjih ni le utvara, pač pa nujnost. To bi bilo izobraževanje za komuniste, seveda pa bomo naše delo razširili tudi na občane, ki niso v ZK.«

Delavska univerza je lani organizirala, kot je povedal Marjan Ungar, politično sindikalno šolo, ki je bila na Pohorju, trajala pa je en teden. Gojenci šole so se seznanili s problemi samoupravljanja, soočili pa so se tudi z vprašanji kulture, rekreacije in izobraževanja nasploh. Drugi del te šole bo po vsej verjetnosti aprila letos, govorili pa bodo o organizaciji v podjetjih.

Trenutno je Delavska univerza v Šmarju pri Jelšah razpisala enotedenski seminar za člane samoupravnih organov. Kot meni Marjan Ungar, bi bilo takšne seminarje treba razširiti še na posamezne delovne organizacije.

»Na teh seminarjih vzniknejo ideje in zamisli, ki jim velja prisluhniti in dati svojo težo.« ugotavlja direktor šmarske Delavske univerze V Šmarju pri Jelšah pripravljajo skupaj s SZDL predavanja in razgovore o razširjeni vlogi krajevnih skupnosti. Predava-

nja o tej temi predvidevajo za mesec april ali maj, hkrati pa naj bi tekla tudi predavanja o ustavnih spremembah, kar je sicer bilo realizirano že lani, a se je pokazala potreba po ponovnih pojasnitvah.

»Ker je naše območje pretežno kmetijsko, smo menili, da bo treba izobraževanje odločno preusmeriti tudi v to smer. Dogovarjali smo se s kmetijskim kombinatom Zalec, ki je to prevzel nase, več kot to pa ni bilo doseženo. Ugotovljeno je, da kmetje niso preveč zadovoljni. Češ da nihče ne skrbi zanje. Razen običajnih izletov in ogledov specializiranih ustanov bi kmetje radi imeli tudi strokovna predavanja, ki bi jih kombinati lahko nudili.

Pravkar pripravljamo seminar za mlade kmetijske proizvajalce, in sicer o kmečkem turizmu. Seminar bo skoraj gotovo v Podčetrtku, ki je nekako središče območja, kjer bi kmečki turizem lahko zaživel. Ogledali si bomo kraje, kjer je ta vrst gospodarstva že dobro razvita, kot pri nas okolica Škofje Loke in pa v tujini, predvsem v Avstriji.«

Poleg teh oblik izobraževanja pa je šmarska Delavska univerza organizirala celo vrsto razstav, od katerih naj omenim razstave likovnikov v pivnici v Rogaški Slatini. Skupaj je bilo v občini v različnih krajih, štirinajst razstav. Ponekod so ob teh razstavah prešli še v razširjene programe, ki so obsegali še literarne večere in recitale ter kon-

certe. To prakso namerava šmarska Delavska univerza še obogatiti.

»Razstave so pokazale še nekaj več kot samo to, da ljudje radi prihajajo na tovrstne prireditve: na našo Delavsko univerzo so začeli prihajati mladi in stari ljudje iz vse občine in prinašali svoje dela in prav zaradi teh samorastnikov smo se odločili, da zavestno registriramo vse takšne in podobne talente v naši občini.

To pa nas je privedlo na misel, ki smo jo uresničili: na dvodnevni seminarju za animatorje kulture na gradu Statenberg, namreč to, da je treba za vsako ceno razviti v ljudeh smisel za lepo. Predvidevamo, da bomo lahko razpisovali razstave in literarne večere teh samorastnikov in jim tako vzbudili voljo do dela. V programu imamo tudi razstavo o Kitajski, kot je bila lani o Japonski. Več načrtov imamo skupno s Steklarno. To pa je zaenkrat še načrt, idejni osnutek, pobožna želja in prav zaradi tega o tem ne bi kaj več govorili. Povsem lahko le to, da mislimo na neke vrste Formo vivo, da bo osnovni material, ki bi ga uporabljali pri svojem oblikovanju umetniki, steklo, ki je v Rogaški Slatini tradicija.

To je le nekaj iz dela Delavske univerze v Šmarju pri Jelšah, drobci iz celote, izvir iz živopisne dejavnosti istih novih, ki si želi le to, da bi bili ljudje čim bolj prosvetljeni, čim bolj približani svetu, osveščenosti in lepote.

MILENKO STRASEK

Invalidi

VEČ ZANJE

Konec preteklega tedna je bila v Celju redna letna konferenca Medobčinske zveze društev invalidov. Konferenca so se udeležili predstavniki društev telesnih invalidov iz vseh občin celjskega območja, Centra za rehabilitacijo invalidov v Celju, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Centra za socialno varstvo in predstavnik republiške zveze društev telesnih invalidov Slovenije. Obravnavali so najbolj pereče probleme, ki tarejo invalide in ugotovili, da je njihov položaj zelo težaven, saj je na celjskem območju odstotek zaposlenih invalidov najnižji v Sloveniji. Posledice se kažejo v hudih stanovanjskih in gmočnih problemih družin, kjer so starši invalidni, to pa vpliva tudi na zdravo rast in ustrezno izobraževanje otrok. Invalidnine so preskromne, da bi lahko prizadeti z več člansko družino dostojno živeli in izšolali svoje otroke.

Zato bo potrebno storiti več, da se bodo invalidne osebe lahko zaposlovale na primernih delovnih mestih. Tu bi naj svojo vlogo odigral Center za rehabilitacijo invalidov, ki je do zdaj vse premalo izkoristil svoje možnosti za tako nujno potrebno rehabilitacijo invalidov. Letno je usposobil za delo le 30

rehabilitantov. Tudi delovne organizacije bi morale zaposlovati več invalidov na ustreznih delovnih mestih. Takšnih delovnih mest je prav gotovo dovolj. Sploh pa ni rečeno, da je invalid lahko samo vratar, kurir ali čuvaj pri podjetju. Vse premalo se stori za moralno in materialno podporo invalidov, saj so prav tako člani naše družbe in naj bi bili v enakopravnem položaju kot ostali zdravi ljudje.

Na konferenci so sprejeli tudi nov program dela Medobčinske zveze društev invalidov. Izboljšali bodo sodelovanje med društvi v občinah in skupno reševali probleme posameznih društev. Zavzemali se bodo za slovensko glasilo, ki bi bilo glavni vir informacij društev in sklenili, da bodo organizirali meddruštvena tekmovanja. Razdelili so tudi priznanja za najuspešnejše društvo. Prejelo ga je društvo telesnih invalidov iz Zalca, ki je dobilo tudi prehodni pokal. Na drugem mestu je društvo iz Šmarja pri Jelšah, na tretjem iz Velenja in na četrtem društvo iz Slovenskih Konjic.

Upajo, da bodo društva še bolj uspešno delovala, kot so do sedaj in da jih bodo ustanovili v občinah, kjer jih še ni. D. P.

Aktiv proizvajalcev

AKTUALNO

Pred dnevi se je v Celju sestel aktiv komunistov — neposrednih proizvajalcev. V uvodnem delu so 30 članom ZK iz več celjskih delovnih organizacij spregovorili Stane Seničar (o delavski kontroli), Tone Zimšek (o uveljavljanju ustavnih dopolnil), Risto Gajšek (o varčevalni akciji) in Marjan Ašič (o stanovanjski politiki in o izgradnji stanovanj za delavce). Vsi štirje razpravljali so v uvodnih besedah nanizali dosedanje rezultate dejavnosti družbenih organizmov na teh področjih, pomembnih za uspeh stabilizacijskih prizadevanj in za uresničevanje partijskih in drugih dokumentov o samoupravljanju in o samoupravnem položaju delovnega človeka. V razpravi so komunisti — neposredni proizvajalci poročali o aktivnosti ZK v posameznih delovnih organizacijah. Stanko Pezdevšek iz podjetja Avto Celje je povedal, da imajo pri njih že pripravljen osnutek delavske kontrole. Florjan Potrata iz štorske železarne je menil, da bodo morali v njihovi delovni organizaciji skrbeti za stanovanja s Šmarskega in Sentjurskega in da bodo zato težje sodelovali v akciji solidarnostnega združevanja

sredstev za stanovanjsko gradnjo. Delegat iz Kovinotehne pa je menil, da bi morali pri delitvi stanovanj bolj gledati na mlade. Član ZK Libele je poudaril, da so pri ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela v zadnjem času precej storili. Ostali razpravljali — neposredni proizvajalci so govorili še o uresničevanju ustavnih dopolnil, o varčevanju, o odnosih, o delavski kontroli in o drugem.

Škoda, da se razgovora ni udeležilo več povabljenih članov ZK. Prihodnjič bi morali biti dnevi red tudi nekoliko bolj skracen in omejen le na eno samo temo. Sekretar Stane Seničar je na koncu objubil, da se bo aktiv neposrednih proizvajalcev — članov ZK večkrat sestajal.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Lokalci na
skupščini

Prejšnji teden smo se zbrali na letni skupščini članov združenja slovenskih pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj. Na skupščini, ki je bila na Otočcu pri Novem mestu, smo razpravljali o vlogi informativnih medijev v sedanjem družbenem trenutku in o težkem materialnem položaju lokalnih sredstev obveščanja. Poudarili smo, da bi morala republiška skupščina čimprej sprejeti zakon o registriranju roto papirja, kar bi vsaj malo izboljšalo položaj lokalnih tednikov. V razpravi je bila tudi izražena želja, da bi člani združenja med seboj bolj sodelovali. Slavko Beznik, predsednik društva slovenskih novinarjev, je spregovoril o obnem zboru novinarjev, o tem, da letos ne bo predpisan davek na reklamo, kar pomeni sprejetje zakona o obveščanju in o drugem.

Laško

MENJAVA V VODSTVU

V torek je najprej na seji zbora delovnih skupnosti občinske skupščine dal svečano izjavo novoizvoljeni odbornik RUDI GROSAR, izvoljen v volilni enoti 1. Prvo točko seje obeh zborov občinske skupščine je še vodil dosedanjí predsednik Miha Prosen, do izvolitve novega predsednika občinske skupščine. Po obrazložitvi sekretarja občinske konference Jožeta Kosa, ki je poročal o poteku kandidacijskega postopka in njegovem izidu, je odbornik Avgust Pintar v imenu desetih odbornikov predlagal za novega predsednika Rudija Grosarja. Za predlog so glasovali vsi navzoči odborniki, nakar je besedo povzel novoizvoljeni predsednik, ki je v svojem na-

stopnem govoru razložil svoje misli o nadaljnjem delu in nalogah najvišjega samoupravnega organa v občini.

Preden se je seja nadaljevala, se je v imenu komiteja ZK, političnega aktiva in vseh prisotnih zahvalil dosedanjemu predsedniku občine sekretar občinskega komiteja ZKS, Cveto Knez. Poudaril je, da ima Miha Prosen v osmih letih, v dveh mandatnih obdobjih na čelu občinske skupščine, ogromno zaslug za razvoj občine, za rast samoupravnih odnosov na vseh ravneh, da je vsak premik k boljšemu in uspešnejšemu v občini tesno povezan z izrazito delavnostjo in prizadevnostjo dosedanjega predsednika. Posebej je omenil

skromnost in preudarnost Mihe Prosen, pa tudi njegovo vztrajnost v vseh zadevah občega interesa, pa naj je šlo za vprašanja izobraževanja in šolstva, gospodarstva, kmetijstva in hitrejšega razvoja zaostalih območij v občini. Na novem delovnem mestu mu je zaželel obilo uspehov in zadovoljstva in seveda — še nadaljnega sodelovanja za razvoj občine.

V imenu odbornikov se je za sodelovanje, dobro delo in uspehe zahvalil še predsednik zbora delovnih skupnosti Venčeslav Trupl, ki mi je za spomin izročil skromno darilo, zavitek knjig. Tudi odbornik Avgust Pintar se je v imenu rudarskega kolektiva zahvalil Mihi Proseni in poudaril, da

je svetlejša perspektiva tega kolektiva zrasla tudi na njegovih prizadevanjih, da je nova tovarna v rudarski dolini plod tudi njegovega dela in podpore.

Miha Prosen se je prav tako toplo zahvalil za sodelovanje, za tovariško vzdušje vsa ta leta in dejal, da se od skupščine ne posavlja, saj je dolžan še nadalje sodelovati kot poslanec republiške skupščine. Zelel je novemu predsedniku in vsej občinski skupščini obilo uspehov. Odborniki so besede vseh obravnavali z burnim ploskanjem in s tem potrdili vsebino izgovorjenih misli.

O seji skupščine bomo poročali v prihodnji številki. — ec.

Gospodarstvo

ODPRILI SKLADIŠČA

Kmalu po ustanovitvi carinskega oddelka v Celju pa tudi zaradi nujnosti, ki jo je narekovala gospodarska rast občine in širšega celjskega območja, se je pojavila potreba po gradnji javnih in carinskih skladišč. Zamisel je bila vezana tudi na lego Celja kot pomembnega vozlišča gospodarskih zmogljivosti in blagovnih tokov v Celju.

Od zamisli do realizacije prve faze načrta je bila dolga pa tudi težka pot ne samo zaradi različnih pobud, ki so se pojavljale na začetku, marveč tudi zaradi drugih vzrokov. Končno je pred slabima dvema letoma šest delovnih organizacij združilo svoja hotenja in sredstva ter ustanovilo konzorcij za izgradnjo objektov v prvi fazi. Tej skupini sta se pozneje priključili še dve delovni organizaciji. Tako so bili pro-

jekti in elaborati izdelani v drugi polovici 1971. leta, temeljni kamen pa vžidan 12. decembra istega leta. In končno je bila v petek, 23. februarja letos slavnostna otvoritev prve faze javnih in carinskih skladišč v Cretu, na lokaciji, ki je tudi po za- slugi železniške tovarne pa- staje povsem spremenila svo- jo podobo in postala iz skraj- no zapuščenega predela izred- no živahno sečišče blagovnih in prometnih dogajanj.

V prvi fazi so odprli 10.800 kv. metrov pokritega in 4.000 kv. metrov odprtega skladišča, poleg tega pa še 1.600 m industrijskega tira ter poslov- no zgradbo za potrebe cari- narnice, za javna skladišča ter za Intervetropo. Celotna investicija v prvi fazi je zna- šala 34 milijonov dinarjev.

Ze junija 1971. leta je konzorcij investorjev osnoval

podjetje »Javna skladišča v izgradnji« ter za direktorja imenoval Draga Arha. Kolektiv ima 46 delavcev, promet blaga pa je do sredine febru- arja letos znašal že 9.460 ton. Skladišče je opremljeno s sodobno transportno mehani- zacijo, njegove usluge pa iz- koriščajo že mnoge delovne organizacije.

V okviru javnih skladišč so združene službe carinjenja, špediterstva in prevoza, kar bo še bolj povečalo ažurnost in kakovost poslovanja.

Prva faza javnih in carin- skih skladišč je odprta, za drugo vlada že zdaj velik in- teres, saj postaja manipulaci- ja z blagom sestavni del raz- voja celotnega gospodarstva. V ocenjevanju gospodarske aktivnosti je tudi transport blaga od proizvajalca do pot- rošnika izredno važen ele- ment.

Perspektive za nadaljnjo graditev skladišč so lepe, saj je bilo že na začetku zagot- ovljeno zemljišče, ki meri 168.000 kv. metrov. Od te po- vršine bo moč zazidati in ta- ko dobiti okoli 55.000 kv. me- trov pokritih skladišč in oko- li 40.000 kv. metrov odprtih deponij ter 5.300 m industri- skega tira.

Ob navzočnosti številnih go- stov, med njimi tudi zvezne- ga sekretarja za finance Jan- ka Smoleta, direktorja SDK Jugoslavije Antona Polajnjar- ja, predstavnikov zvezne ca- rinske uprave in drugih je objekt izročil namenu pred- sednik celjske občinske skup- ščine inž. Dušan Burnik, go- vor o pomenu skladišč pa je imel predsednik poslovnega odbora konzorcija investor- jev Beno Krivec.

M. BOŽIČ

Celje

ŠIROKOGRU DEN PRORAČUN

Letošnji predlog proračuna celjske občine je za nekatere porabnike zelo skop, do dru- gih pa je dokaj širokogru- den. No, povsem upravičeno odmerja več sredstev za social- no in zdravstveno varstvo občanov, za redno in investi- cijsko dejavnost na področju vzgoje in izobraževanja ter za nove namestitve v državni upravi. Za te namene bo na voljo precej več sredstev.

Manj naklonjenosti je v predlogu proračuna deležen Center za socialno delo (po- večanje za 6 odstotkov), ob- činska konferenca ZMS Cel- je (6 odstotkov), Novi tednik in Radio Celje (6 odstotkov), sklad za invalide in borce (3 odstotke) itd. Kakor je zna- no, se bo letošnji proračun predvidoma povečal za 6 od- stotkov.

Nekateri pa imajo v prora- čunu posebno srečo. Ze vrsto let. Tako bo letos Zavod za požarno varnost dobil sto starih milijonov (kljub mno- gim lanskim pripombam) in povrh še za nabavo požarne lestve 50 starih milijonov. Morda ne bi bilo narobe, če bi predlagatelj proračuna ute- meljil tako visoka sredstva, saj je bilo že večkrat poudar- jeno, da bi naj zavod sfinan- siral predvsem gospodar-

stvo (ki ga najbolj potrebu- je) za določeno soudeležbo proračuna.

Zanimivo je tudi posredo- van pregled finansiranja ko- munalne dejavnosti iz sred- stev sklada, zbranih iz pri- spevka za uporabo mestnih zemljišč. Verjetno se marsi- kateri občan ne bo zadovoljil z zelo grobimi številkami in z opredelitvami, zakaj neka- tere postavke niso bile reali- zirane. Ne bi bilo slabo, če bi sklad za komunalno ureja- nje mestnih zemljišč večkrat na leto obvestil občane (saj gre za sredstva občanov) o tem, kako se porabi nekaj čez 700 starih milijonov. Zla- sti še, če gre za večje prora- čunske postavke.

Celjski proračun je sedaj v javni razpravi — od 18. fe- bruarja do 4. marca. Prav gotovo bo še več razmišljanj in pripomb. Ne bi jih pa sme- li speljati na tisto pot — češ če hočete več, potem predlagajte, komu naj vzame- mo. Kajti vemo, kako prora- čun nastaja in kdo bi moral o zbranih sredstvih odločati. Zato bi morali tudi javno razpravo tako organizirati, da bi v njej sodelovalo kar naj- več delavcev in občanov.

Razprava v krajevnih skup- nostih predstavlja del razmiš-

ljanja in vplivanja občanov na delitev sredstev, ki se zbe- ro v občinski vreči. Enako odgovornost za delitev prora- čunskega denarja bi morali prevzeti tudi samoupravni or- gani v delovnih organizaci- jah. Po ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela

pa bo najbrž razprava segla do neposrednega samouprav- ljanja.

Sicer pa naj velja — v le- tošnji proračunski razpravi ne smemo pozabiti, da smo v letu stabilizacije.

— nd

KONJICE

KADROVSKA POLITIKA NA TAPETI

O načelih in izvajanju kad- rovske politike je tekla bese- da na razširjeni seji izvršne- ga odbora občinske konferen- ce SZDL, kjer so bili navzo- či tudi ostali družbeno poli- tični delavci. V razpravi so ugotovili, da nekateri odbor- nici niso zadovoljili občanov, ker niso posredovali sklepov s sej, niti se ne posvetujejo z njimi.

Beseda je tekla še o tem, da imajo nekateri preveč funkcij, zato ne morejo op- ravljati vseh najbolje. Zato so predlagali, da mora biti v bodoče izbira v naslednjem obdobju skrbnejša. Pritegniti bo treba zlasti mlade ljudi,

ki so se v posameznih pod- ročjih že uveljavili. Zbrali so že okoli trideset imen, ven- dar bodo z zbiranjem po po- sameznih podjetjih še nade- ljevali.

Udeleženci seje so tudi v celoti potrdili kandidature Mitje Ribičiča za predsedni- ka republiške konference SZDL.

CELJE

ZUNANJA TRGOVINA V ŠOLI

Delavska univerza bo v če- trtek, 1. marca, pričela z 140 urnim seminarjem za zuna- rno trgovino. To izobraževal- no obliko bodo pripravili v dogovoru s slovensko gospo- darsko zbornico na predlog posameznih večjih gospodar- skih organizacij. Seminarja se bo udeležilo okoli 40 stro- kovnih delavcev iz trgovskih organizacij.

VPRAŠANJE

JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ EDO KLOVAR, NAČELNIK DAVČNE UPRAVE CELJE

Ni dolgo od tega, ko smo po razgovoru z vami objavili vest o akciji celjske davčne uprave pri od- krivanju neprijavljenih del in zato tudi neprijavljenih dohodkov najrazličnejših izvajalcev del pri zasebnih graditeljih hiš.

Akcija je naletela na ve- lik odmev. Ker pa so se pozneje razširili glasovi, da ste jo ustavili (nepre- verjena vest. op. pisca), vas prosim, da odgovorite na vprašanje, kako pote- ka, kakšen obseg je zajela in kakšne so njene posledice.

Prav tako vas prosim,

da v enem ali več zapisih pojasnite trenutno pa tu- di perspektivno politiko obdavčevanja zasebnih obrtnikov in politiko za obdavčitev zasebnih do- hodkov. Prav tako bodo za javnost zanimivi podat- ki, kako je bilo z letošnjo prijavo lanskim osebnih dohodkov in drugih pri- spevkov, ki jih zadeva od- lok o davkih in prispevkih občanov.

In končno, kakšni so vi- diki tako imenovanega sta- bilizacijskega davka?

Za odgovore že v naprej prav lepa hvala.

Milan Božič, novinar

ODGOVOR

JAVNEGA DELAVCA

TOVARIŠ BERNI STRMČNIK

Zanima me, če ste obi- skali v naši občini vse kra- jevne skupnosti. Ker če ste jih, mislim, da bi bilo prav, da napišete nekaj tudi o tem, kaj pravijo ti- ste krajevne skupnosti, kjer mladina dela. Pred- vsem se čudim krajevnim skupnosti v Lučah, da trdi, da tu mladina ne dela. Mogoče bi se tu spomnili športnih prireditev (šport- ni turnir mladih za 25. maj), prirejanja plesov, sodelovanja pri proslavi občinskega praznika, sode- lovanja na seminarju, de- lo šolske mladine (tudi del te namreč spada v ZM), sodelovanje na smučar- skih tekmovanjih (za po- kal Slavka Šlandra), šta- feta mladosti in še kaj.

Mogoče bi načelo, kot ste ga ubrali vi — razgo- vor s krajevnimi skup- nostmi o delu mladine en- krat obrnili v drugo smer, pa bi se prišli z nami po- govarjat o delu krajevnih skupnosti. Mogoče bi se vam tudi tako porodila ideja za vprašanje kakšne- mu javnemu delavcu.

Odgovornosti za delo pri mladini, kljub temu, da nisem profesionallec, ne odklanjam. Zakaj uporabljane bese- de »bajek«. Ste kot novinar tako zaposleni, ali pa mo- goče novinarsko izziivalni, da niste mogli napraviti koraka več in tisti vaš »bajek« preleviti v »tako je«?

V delovni organizaciji, kjer sem, mi pri delu na omenjenem področju še ni- so delali ovir.

Omenjate najrazličnejše vplive na mladino. Mislim,

da smo si na jasnem, kaj vpliva na mladino. Druž- ba — in član te družbe ste tudi vi — tovariš novinar. Si mar mladina čisto in zgo- lj sama kroji pot? Ji niso mar ob pomanjkanju najnujnejših prostorov, športnih objektov in ne nazadnje vzgledov že sa- ma od sebe odprta ena sama vrata na celi poti?

Bi si upali postaviti jav- no vprašanje, zakaj je v mladinskih prostorih skladišče materiala, zakaj je mladinsko igrišče skladišče industrijskega lesa, za- kaj je dvorana v zadrži- nem domu skladišče em- belaze?

Na koncu samo še ne- kaj. Zakaj na sestanku ne- ke krajevne organizacije SZDL govorijo (brez pova- bila mladih) o tem, da je ples, že večkrat organizi- ran v veselje vseh mladih, neprimeren zaradi tega, onega in tretjega. Če je mladina vredna in upravi- čena le, da posluša kriti- ko, potem se za takšno kritiko še vnaprej vseh za- hvaljujemo, ker nam pri naših težavah ne bo prav nič pomagala. Pomagala nam bo le dobra beseda, dober nasvet, pa ne nazadnje kakšna ostra bese- da — vendar nam v obraz.

Bi se mogoče komu za- meril, če bi napisal name- sto — krajevna organizaci- ja SZDL — DRUŽBA.

Berni Strmčnik, vas pa vabim, da se ob priliki ogledate tudi pri nas — mladih.

Miloš Cajner,

Predsednik OK ZMS

Mozirje

ODBORNIKI VPRAŠUJEJO

GUSTAV GROBELNIK, odbornik: Svojtčas je svet krajevne skupnosti Otok predlagal, da se dodeli park in celotno zemljišče okoli otroškega vrtca v Kajuhovi ulici zavodu An- ce Černejeve, ki bi ga ure- dil za potrebe vrtca kakor

tudi za otroško igrišče od- prtega tipa. Svet krajevne skupnosti na ta predlog še ni dobil odgovora.

PISMENI ODGOVOR na- čelnika oddelka za grad- bene in komunalne zadeve Alojza Pavliča: Strokovne službe oddelka še prouči- jejo predlog sveta krajev- ne skupnosti Otok glede dodelitve celotnega zemlji- šča vzgojno varstveni usta- novi. Pojavlja pa se tudi mnenje, da bi to zemljišče zadržali, ga uredili in na- mestili več klopi za ljudi.

Odgovarja direktor TUŠ FRANJO KLJUN

ZA JUBILEJ: INTEGRACIJA

Kolektiv Tovarne usnja v Šoštanju, ki šteje preko petsto zaposlenih delavcev, je lani preživel hude trenutke. Ob prvem polletju je bilanca pokazala okoli 250 starih milijonov izgube. Pri kupcih so bila angažirana ogromna sredstva, ki so hromila redno poslovanje. Pa vendar kolektiv ni klonil. Ko so mnogi že bili prepričani, da krize ne bodo prebrodili, so v delovni organizaciji izdelali sanacijski in stabilizacijski program ter takoj pristopili k njegovemu izvajanju. Uspeli so in kot vse kaže bodo do konca leta vso izgubo pokrili.

Letos praznujejo šoštanjski usnjari 185-letnico obstoja podjetja. Ob tej priliki smo naprosili za intervju direktorja podjetja FRANJA KLJUNA, diplomiranega strojnega inženirja.

NOVI TEDNIK: Znano nam je, da ste imeli lani v vašem kolektivu precejšnje težave. Poslovali ste celo z izgubo. Kako boste zaključili poslovno leto?

FRANJO KLJUN: Kar tiče težav, ki smo jih imeli, moram reči, da so bile dejansko hude, kar pa v tem podjetju ni bilo prvič. Nismo držali križem rok in z največjo vne- mo ter prizadevanjem smo se lotili nalog. Zaključni račun je v zadnji fazi izdelave, zato točnih podatkov še ni, vse pa kaže, da nam je izguba iz prvega polletja uspelo pokriti in da bomo lansko poslovno leto zaključili brez izgube. Od 250 starih milijonov izgube ob prvem polletju smo jo do novembra že zmanjšali na 70, za kar pa so bili potrebni veliki napori.

NOVI TEDNIK: Eden izmed velikih problemov, ki vas je spremljal v lanskem letu, je bilo tudi vprašanje oskrbe s surovino. Kako je bilo s tem?

FRANJO KLJUN: Že ob koncu leta 1971 se je pričela svetovna kriza na področju os-

krbe s surovimi govejimi ko- žami, ki jih predeluje naša delovna organizacija. Ta kri- za nas je izredno prizadela. Tako stanje je pogojilo, da smo prvih devet mesecev na- še kapacitete izkoriščali le med 65 do 75 % in šele v zad- nih treh mesecih smo dose- gli okoli 90 % izkoriščenost ka- pacitet. Mi bi kože radi uva- žali v večji meri, celo tiste, ki so jih naši izvozniki že pro- dali na tuje, toda pri tem smo imeli velike težave z ob- ratnimi sredstvi. Tudi doma so bile težave, saj so nekateri dobavitelji zahtevali denar ce- lo v naprej. Največ smo si po- magali s kompenzacijami.

NOVI TEDNIK: Stanje, v kakršnem se je nahajala de- lovna organizacija, je ne- dvomno terjalo učinkovite uk- repe. Kaj ste podvzeli in ka- ko ste se lotili reševanja tež- ke situacije?

FRANJO KLJUN: V mesecu aprilu smo izdelali stabiliza- cijski program, ki ga je spre- jel delavski svet in smo ga po- tem v lanskem letu še dva- krat dopolnjevali. Sredi lan- skega leta, če smem tako re-

či, smo se ustrašili paketa stabilizacijskih ukrepov, zato smo se za to tudi pravočasno pripravili. To nam je med drugim omogočilo, da v lan- skem letu kljub znani situaci- ji praktično sploh nismo bili blokirani. Med drugim smo skrbeli za to, da smo repro- material nabavljali le v okvi- ru razpoložljivih obratnih sredstev in kreditov, ki so nam bili na razpolago.

NOVI TEDNIK: Kaj kon- kretno je vseboval vaš stabili- zacijski program?

FRANJO KLJUN: Najvažnej- ši ukrep, ki smo ga dosledno izvedli, je bila selekcija kup- cev. Masa denarja pri kupcih je bila relativno zelo visoka in se je vrtela med dve in pol do tri milijarde starih dinar-jev. Izvajanje tega ukrepa je omogočilo, da smo že v dru- gem polletju prišli celo na milijardo dvesto milijonov, kar je nedvomno pomemben uspeh.

NOVI TEDNIK: Kako oce- njujete napore kolektiva pri uresničevanju postavljenega programa. Le-ti prav gotovo niso bili majhni?

FRANJO KLJUN: Naj ome- nim le en dosežek. Praktično ne bomo imeli na podlagi no- vih predpisov nikakršnih od- pisov glede na račun 90 dnev- nega plačilnega roka, saj je vseh teh sredstev le 12 sta- rih milijonov.

NOVI TEDNIK: V minulih letih je bilo že več poskusov, da bi se kolektiv integriral z različnimi partnerji. Trenutno stojite pred referendumom o pripojitvi k Industriji usnja Vrhnika. To je za nadaljnji razvoj podjetja nedvomno iz- rednega pomena. Kateri razlo- gi so vas vodili pri tem, da se odločate za takšno integra- cijo?

FRANJO KLJUN: Tu gre za proizvodna, tehnološka, go- spodarska ter mnoga druga izhodišča, zlasti pa je po- membno to, da vidimo v tem svoj interes v obeh podjetjih. Poudariti velja, da je proiz- vodnja usnja relativno draga stvar, saj veže ogromna obrat- na sredstva, zavoljo katerih pa je naprimer naša tovarna v dokaj negotovem položaju. Na razpolago imamo le polo- vico tistih obratnih sredstev, kot bi jih potrebovali, pa še od teh je precej kratkoročnih kreditov. Predvidena integra- cija bo pomenila tudi velike možnosti na področju nade- lnje specializacije proizvod- nje, saj že doslej obstoje znot- raj Industrije usnja Vrhnika posamezni specializirani obr- ati, ki proizvajajo izdelke vr- hunske kvalitete. Pomembno je tudi skupno nastopanje na tržiščih, saj je znotraj našega bodočega partnerja že organi- zirana sodobna trgovska mre-

ža, ki skrbi za prodajo tako doma kot v tujini. Z vključit- vijo našega podjetja v Indu- strijo usnja Vrhnika se bodo za nas zelo povečale proizvo- dne možnosti, saj imamo zelo velike prostorske kapacitete. Pri tem pa moram seveda omeniti zelo slabe tehnološke kapacitete, saj so naši stroji zastareli in smo jih že ob kon- cu lanskega leta stoodstotno odpisali. Trdim, da bodo bo- doči kratkoročni, zlasti pa dolgoročni programi razvoja omogočili tudi naši tovarni, da se kar najbolj tvorno vklju- či v specializirano proizvod- njo celotnega podjetja.

NOVI TEDNIK: Kakšna je torej perspektiva TUŠ, ko bo- ste predvidoma poslovali kot TOZD?

FRANJO KLJUN: Več kot leto dni smo iskali najrazlič- nejše rešitve za našo tovarno. Ko smo končno odgovorili na vprašanje, da ostanemo pri usnjarski proizvodnji in smo od preusmeritve odstopili, smo iskali rešitve v smeri te- snejšega sodelovanja s part- nerjem, ki smo ga našli v In- dustriji usnja Vrhnika. Mi smo z njimi že lani sklenili pogodbo o poslovno tehnič- nem sodelovanju, vendar so nam kasnejše analize pokaza- le, da je naša perspektiva v kar najtesnejšem sodelovanju s tem renomiranim in sodo- bno organiziranim podjetjem. Prepričan sem, da bo ta in- tergracija odprla velike mož- nosti.

NOVI TEDNIK: Dovolite, da ob ta razmišljanja vpra- šam za strokovne kadre. Kakšne so vaše potrebe?

FRANJO KLJUN: V našem podjetju je bilo veliko zelo sposobnih kadrov, ki pa so po letu 1960 odhajali. Iskali so zaposlitve v drugih po- detjih naše doline, kjer so imeli na voljo pač boljši osebni in družbeni standard. Na srečo so strokovni kad- ri iz proizvodnje ostali in te imamo. Odhajali so ljudje iz drugih služb. V zadnjem letu smo si zelo prizadevali, da dopolnimo kadre tako v ko- mercialni, v razvojni službi, ka- kor tudi v kadrovskem in fi- nančnem sektorju. Spričo predvidene integracije pa bo- mo seveda ta vprašanja v okvi- ru skupnih služb dosti lažje reševali kot doslej.

NOVI TEDNIK: Za konec pa še vprašanje o tem, kakšne so vaše želje ob visokem jubi- leju 185-letnici, ki jo pro- slavljate letos?

FRANJO KLJUN: Ko sem razmišljal o tem, kaj naj bi v naši tovarni pripravili ob tako- častiljivem jubileju, kakšen program bi sprejeli, tako za delavce, kot tudi za dostojno proslavitev navzen, sem se spomnil, da drugi ob takih prilikah po navadi od- pirajo nove obrate ali ob- jekte družbenega standarda, pri nas pa spričo situacije, v kakršni smo bili, tega ne mo- remo. Največji pomen tej ob- letnici pa bomo dali z izve- deno integracijo.

Razgovor pripravil: BERNI STRMCNIK

Stabilizacija

PRVI USPEHI! OBREMENITVE

Kakor smo že pisali, sta pred dnevi obiskala Celje Jan- ko Smole, zvezni sekretar za finance, in Anton Polajner, generalni direktor SDK Ju- goslavije. S predstavniki po- litičnega aktivna in celjskega gospodarstva sta se pogovar- jala o aktualnih gospodarskih vprašanjih in o prvih rezul- tatih stabilizacijskih prizade- vanj.

Janjo Smole je med dru- gim povedal, da nekateri lan- ski dosežki jugoslovanskega gospodarstva vlivajo optimi- zem. Plačilna bilanca je bila suficitna, devizne rezerve so porasle, znesek kratkoročnih kreditnih zadolžitev v tujini je bil zmanjšan, do devalva- cije dinarja pa je kljub vse- mu prišlo zaradi tega, da se zagotovi nadaljnja konku- renčnost in rast našega go- spodarstva. Letos bodo po- trebni dodatni napori za do- sledno uresničevanje stabili- zacijskega programa. Delovne organizacije, ki izvažajo, bi se morale še bolj usmeriti v nerazviti svet in na vzhodna tržišča, pri uvozu pa ne bi smeli biti pretežno vezani sa- mo na zahodno Evropo. Bolj bi lahko izkoriščali možnosti kanadskega in japonskega tržišča ter drugih držav.

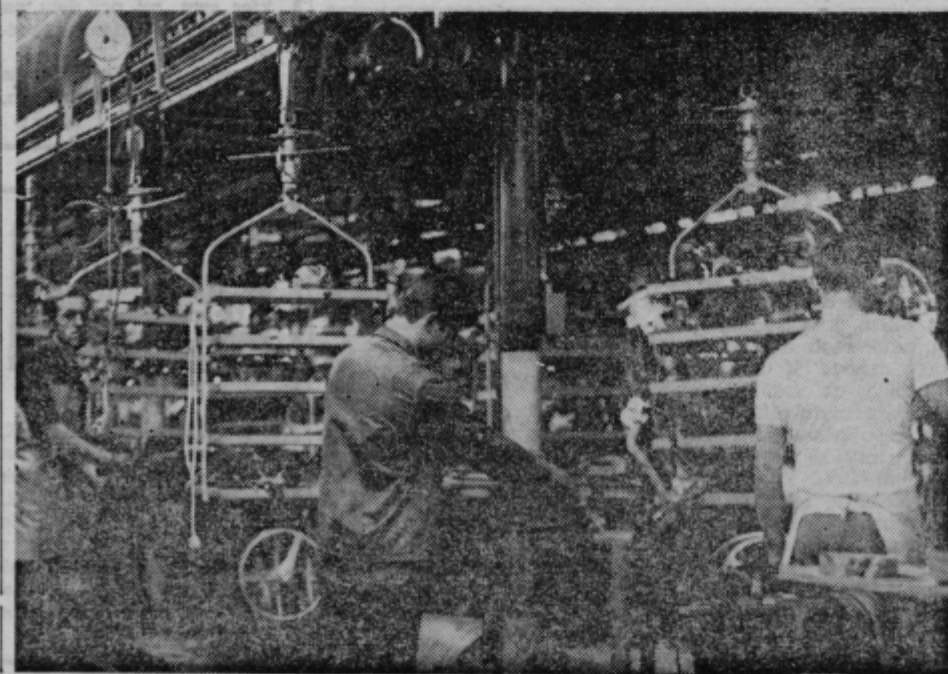
Ceprav se zvezni sekretar za finance ni mnogo zadržal ob problematiki cen, pa je vendarle povedal, da cene ne bodo toliko časa odmrznjene, dokler ne bodo izoblikovani trajni mehanizmi za reševa- nje problemov s tega obče-

ljivega področja gospodarske politike. Nadalje so obljub- ljeni nekateri popravki pri davčnih subvencijah za izvoz, pri prometnem davku, pri ca- rinskih olajšavah za uvoz op- reme ipd.

Celjski gospodarstveniki so oba gosta vpraševali pred- vsem o problemu povišanja cen za nekatere gospodarske proizvode (direktor Cinkarne je na primer povedal, da je uvožena surovina dražja kot njihov proizvod), o devizni

amortizaciji, o posebnih za- konskih pogojih za investici- je, o zamudnem pisanju vir- manskim nalogov, ali obstoji možnost za postopno odmr- zitev osebnih dohodkov v ne- katerih družbenih dejavno- stih, kako bi lahko služba družbenega knjigovodstva ob- veščala gospodarstvo o polo- žaju posameznih delovnih or- ganizacij, kako je s kratko- ročnimi krediti in enotnostjo jugoslovanskega trga in o drugem.

—nd

Samoupravni sporazumi in

Letos sprejemamo republi- ško in občinske bilance sred- stev za splošno in skupno po- bo nekaj kasneje kot v mi- nulih letih. Zato pa lahko že sedaj rečemo, da te dejansko odražajo najkonstruktivnejša družbena stališča glede go- spodarske stabilizacije. To pomeni, da bo letos v resni- ci tudi splošna in skupna po- raba prispevala svoj delež k gospodarski stabilizaciji. Sta- lišča republiškega izvršnega sveta glede letošnje bilance

Slovenije so tudi v nekaterih drugih republikah navajali celo kot vzor za velik prispe- vek splošne in skupne pora- be h gospodarski stabilnosti in k razbremenitvi gospodar- stva. Kratak pogled v pred- loge nekaterih občinskih bi- lanc, ki smo ga opravili te dni, nam pove, da tudi v ob- činah oblikujejo svoje letoš- nje finančne možnosti na os- novi enotnih stališč republi- ke. Kljub temu, da se sploš- na in skupna poraba odreja takemu porastu sredstev za svoje potrebe, kot smo ga bi- li vajeni v zadnjih letih, pa je vendar za najbistvenejše namene le zagotovljen potre- ben denar, za vse ostalo pa se bo treba dogovoriti v ok- viru družbenih sporazumov.

Ob tem je neredko v tej ali oni razpravi slišati vpra- šanje, da tudi ti sporazumi pomenijo breme za gospodar- stvo. To drži, vendar — če so sprejeti, gre za novo vse- bino določanja sredstev za splošne in skupne potrebe, ki se ga bomo morali po uvelja- vitvi druge faze ustavnih amandmajev v celoti navadi- ti razen za tisti del sredstev, ki se steka neposredno v proračune. Prav gotovo je, da predstavniki delovnih kole- ktivov ne bodo pristali v ok- viru svojih občin na take ali tako številne družbene spora- zume, ki bi pretirano zarezali v njihovo akumulacijo. Razsodne občinske skupščine in vodstva interesnih skupno- sti takih sporazumov tudi ne

bodo predlagala, ker s tem pravzaprav lahko spodzajajo debilo družbeno ekonomske rasti in razvoja komun. Ni- kakor pa ni mogoče obsojati primerov, ko pridejo občins- ka vodstva pred predstavniki delovnih kolektivov z ra- zumno razvrščenimi predlogi za samoupravne sporazume za leto 1972, upoštevaje ustre- zen prioriteten red glede na najbolj bistvene interese raz- voja komun. Če bodo pred- stavniki delavcev sporazumno ugotovili, da določen del sredstev za najnujnejše nalo- ge lahko prispevajo, za dru- ge pa ne, potem bo treba pač temu prilagoditi uresničeva- vanje posameznih nalog v ob- činah. Tistega, o čemer bodo soglašali, pa nikakor ne mo- remo enačiti s fiskalnimi ob- remenitvami gospodarstva, opravljenimi enostavno z ob- činskimi predpisi. Gre za skozi sporazume izraženo vo- ljo delovnih kolektivov, v bi- stvu za temelj našega bodo- čega delegatskega sistema. Če tega ne bi razumeli tako in če ne osvojimo takega na- čina sporazumevanja z delo- vnimi organizacijami, potem lahko tudi svobodno voljo ob- čanov izraženo skozi referen- dume za razne prispevke eno- stavno enačimo z novimi dav- čnimi bremenimi ljudi. To pa je nesprejemljivo, ker gre pri sporazumih in referendumih za popolnoma drugo vsebi- no kot pri fiskalnih obreme- nitvah.

TONE KRAŠOVEC

Iz poročila o delu UJV Celje

POLNE ROKE DELA

Kot smo napovedali v zadnji številki našega časnika, je bila prejšnji teden pri celjski UJV tiskovna konferenca, na kateri so delavci UJV seznanili časnike z delom v minulem letu. Danes vam posredujemo osnovne ugotovitve o gibanju kriminalitete, o problematiki javnega reda in miru ter o problemih s področja prometne varnosti.

V lanskem letu je bilo na območju celjske UJV storjenih 4.931 kaznivih dejanj, kar pomeni da jih je bilo 243 več kot leto poprej, oziroma izraženo v odstotkih, kriminaliteta je porasla za 5,18 odstotka. V celoti gre porast kaznivih dejanj na račun premoženjskih deliktov, torej na račun vlomov, tatvin, goljufij in podobno. Od vseh storjenih kaznivih dejanj z raznih področij je doslej ostalo neraziskano le 29,04 odstotka kar je za 6 odstotkov manj, kot je povprečje v republiki. Pri tem velja opozoriti na pomembno dej-

sivo, da se skoraj vsi neraziskani primeri nanašajo na »manjše« delikte, medtem ko so vsi ostali v celoti raziskani.

Se v nobenem letu doslej ni bilo na našem območju toliko premoženjskih deliktov, torej vlomov in tatvin, kot lani. V teh primerih gre seveda čestokrat za storilce, ki na naše območje prihajajo od drugod, nemalokdaj pa so imeli delavci UJV opravka tudi z organiziranimi skupinami, ki so v zelo kratkem času opravile tudi med 30 do 80 vlomov. Praviloma so take skupine zelo komunikativne in kažejo pri svojem delu že precejšnjo stopnjo profesionalizma. Ob takih prilikah so bili potrebni izjemni naporji ter ukrepi, da so storilce izsledili in jih spravili za zaple.

Med temi delikti je bilo v lanskem letu 1.627 navadnih tatvin in 25 roparskih tatvin. V trgovinah je bilo 105 vlomov, oziroma 118 tatvin. Občani so bili v lanskem letu ogoljufani kar 115 krat, od tega je doslej ostalo neraziskanih le 6 primerov.

Krvni delikti so poglavje zase in reči je treba, da jih je sorazmerno kar veliko, preveč! Lani je bilo pri nas 663 deliktov s tega področja; sem pa štejemo uboje, poskuse ubojev, težke telesne poškodbe in podobno. Trinajstim osebam je bila nasilno prekinjena nit življenja — uboji torej, poleg tega pa sta bila še dva poskusa uboja. Vsi so raziskani, čeprav je bilo med njimi nemalo primerov, ko so storilce odkrili le na osnovi sledi in motivov. Zelo visoka je številka posilstev, ki jih je bilo lani kar 43. Kljub temu, da so prizadete osebe dajale spričo šoka le medel opis storilca, je organom UJV uspelo, da so v vseh primerih odkrili storilca. Vsekakor pomemben uspeh, za katerim se skriva nemalo naporov in prizadevanj. Hude telesne po-

škodbe je utrpelo 129 občanov.

Najbolj boleče je poglavje mladinskega prestopništva in število deliktov je nedvomno zaskrbljujoče, saj so mladotletniki in otroci lani storili kar 760 kaznivih dejanj, katerih večina pa se seveda nanaša na tatvine. Temu področju bo treba v bodoče posvečati še več družbene pozornosti in preventivne skrbi.

Ceprav žalostno, je po svoji vendarle razveseljivo dejstvo, da je v lanskem letu število samomorov močno padlo. Medtem, ko jih je bilo leto poprej še preko sto, jih je bilo lani 67, kar je nedvomno precej manj. Prednjačijo moški, kajti kar 49 jih je, ki so si sami vzeli življenje. Od skupnega števila samomorov je bilo 42 obsešencev, 9 zastrupljenecv, 5 jih je skočilo pod vlak, štirje so si vzeli življenje s strelnim orožjem, prav toliko jih je skočilo iz stanovanja, v enem primeru si je oseba vzela življenje s prezezo žil, ena oseba pa je zgorela. Poleg teh, ki jim je samomor »uspeš«, pa je bilo v lanskem letu tudi še 31 poskusov samomora, ki pa na srečo niso uspeli!

Na področju gospodarskega kriminala se število deliktov ni bistveno spremenilo in je ostalo v enakem obsegu kot prejšnja leta. Skupno je bilo storjenih 332 kaznivih dejanj, od katerih je ostalo je 10 neraziskanih, gre pa za gozdne tatvine. Bistveno na tem področju je to, da so organi Uprave javne varnosti v lanskem letu preusmerili svojo aktivnost na nekatera področja, ki doslej niso bila toliko raziskovana. Tako so obravnavali 22 davčnih utaj, 43 primerov zlorab uradnega položaja iz koristoljubja, 50 ponedrbov, 47 primerov ponarejanja uradnih listin in 11 primerov podkupovanja. Skupna škoda, ki jo je v teh primerih utrpela družba, znaša okoli milijarde starih dinarjev!

Na področju javnega reda in miru je bilo lani zabeleženo kar 599 manj prestopkov zoper zakon, kot leto poprej. Lani je bilo 2.884 prestopkov zoper javni red in mir, storilo pa jih je 3.574 kršiteljev. Da je kršiteljev več kot prestopkov je seveda razumljivo, saj sta npr. za pretep potrebna vsaj dva, nemalokdaj pa je možna zasledba še številčnejša. Največ kaznivih dejanj je bilo storjenih v gostinskih lokalih in kar 1.934 kršiteljev je povzročalo kazniva dejanja pod vplivom alkohola! Tu je sleherni komentar verjetno odveč.

Ce pa smo zapisali že tak naslov, potem navežimo na to še ugotovitve s področja prometne varnosti. Skupaj je bilo lani na naših cestah 4.908 prometnih nesreč, pri katerih je 122 oseb izgubilo življenje, 1.628 pa jih je bilo poškodovanih. In vzroki? Na prvem mestu je neprimerna hitrost, za razliko od republiškega povprečja, pa je na našem območju alkohol na drugem mestu!

Iz vsega torej sledi, da je bilo v minulem letu za delavce UJV dejansko veliko dela. Bi lahko kaj prispevali k temu, da bi ga imeli manj? Vsekakor! Premoženje, tako družbeno kot osebno, ostaja velikokrat vse premalo varovano, zato toliko tatvin. Področje družbene samozasčite je poglavje zase, ter kar preveč je primerov, ko v delovnih organizacijah vse premalo skrbe za varnostne naprave.

Ce pa lahko prispevajo občani svoj delež k boljšemu varovanju premoženja, lahko še več doprinesejo k večji varnosti na naših cestah, predvsem pa lahko ob še tesnejšem sodelovanju z organi javne varnosti nemalo doprinesejo tako v preprečevanju, kakor tudi pri odkrivanju kaznivih dejanj oziroma njihovih povzročiteljev.

B. S.

turizem

Celjska koča pozimi. Toda, zdaj tu ni več tistega vrveža, ki je bil tako značilen še pred leti. Celjska koča je v senci velikega in novega središča na Golteh. Ta senca se pozna tudi sicer. Zaradi lepih smučišč bi si Celjska koča zaslužila tudi tisti teptalni stroj za sneg, ki je z Golt romal na Pohorje, na Roglo. Ali bo Celjska koča ostala v pozabi in v drugem planu? Zaradi tradicije, bližine Celja in pogojev, ki jih ima, bi si zaslužila vse kaj več pa tudi uresničitev zamisli, da bi jo s cesto in morda sedežnico bolj približali svojemu zaledju. Toda, kdaj in kdo?

SREDSTVA ZA ŠPORT

Na zadnji seji so člani sveta za telesno kulturo pri občinski skupščini Celje obravnavali tudi predlog pravilnika o delivi sredstev za telesno kulturo za kakovostni šport v Celju, ki ga je pripravila posebna komisija pod vodstvom Matje Pipana.

S tem pravilnikom želijo zagotoviti stalno kvaliteto posameznih športnih panog in posameznikov v našem mestu. Na prioriteten listi so tista društva, ki izpolnjujejo vse v pravilniku postavljene pogoje, in to da sodelujejo v zveznem merilu, da imajo tudi mladinsko in pionirsko ekipo, da sodelujejo s SSD, da imajo lastne objekte, rešene kadrovske probleme in urejene upravne organe. Te pogoje trenutno izpolnjujejo AD Kladivar, KK Celje, RK Celje in HDK Celje, sekcija hokeja na ledu. Med posamezniki pa se bodo uvrstili na prioriteten listo olimpijski kandidati, državni reprezentanti in rekorderji ter tisti, ki dosežejo po kriteriju, ki velja za oceno uvrstitve v državnem merilu vsaj 6. mesto.

Za takšno obliko financiranja kvalitete športa so se odločili zato, da bi z njo skrbeli za množičnost kar je osnovni pogoj za kvaliteto. Člani sveta so si bili enotni v tem, da morajo pogoji, zapisani v pravilniku, narekovati kvaliteto, ne pa da bi pravilnik prilagajal interesom posameznih društev. V tem primeru ne bi dosegli zelenega cilja.

T. VRABL

JOŽE KUZMA

Ob poneaetjkih dopoldne privihra kot orkan. Črno torbo vrže na mizo, v ustih mu vidi obešena cigareta že na polovico opepeljena, z roko pograbi časopis in skozi na pol priprta usta zdrdva, kaj je prinesel.

Takšen je Joža Kuzma,

bolj poznan kot Pepi. Vedno v akciji brez počitka. Vedno v središču športnih dogajanj in to že več kot 25 let. Pravzaprav dolga doba, če pomislimo, da je Pepi mož še skoraj rosnih let ali vsaj na prehodu iz njih. Sicer pa šalo na stran!

Jožeta smo izbrali za našo rubriko zato, ker je pred dnevi prejel visoko odlikovanje predsednika Tita red za zasluge s srebrno zvezdo za dolgoletno delo v rokometni organizaciji, ki letos praznuje 25.letnico obstoja.

Jože je nepogrešljiv člen v dolgi verigi uspešnega razvoja celjskega rokometu vse od leta 1947 pa do danes. Začel so z igranjem velikega rokometu na starem igrišču Olimp v Čretnu, nadaljevali pa na današnji Glaziji. Med začetniki so bili Škerlec, Uršič, brata Jezernik, Polutnik, Bukovec, Kuzma. »Malokdo se zaveda, da je zibelka našega rokometu prav v Celju,« govori o tistih prvih začetkih s posebnim spoštovanjem Pepi. »Priznanje, ki sem ga prejel,

ni samo priznanje meni, temveč vsem celjskim rokometnim delavcem, celotnemu celjskemu rokometu trem generacijam.«

Leta 1957 so prekinili z igranjem velikega rokometu in nastala je vrzel. Pepi, ki je vedno živel za rokomet, je v Celju oživil mali rokomet in začel delati z generacijo golobradih fantičev, ki so se kasneje pod vodstvom Tonea Goršiča prebili celo v I. zvezno ligo.

»Ves, v naših časih smo igrali z entuziazmom, malico smo si nosili na tekme, pa smo bili vseeno najboljši v Sloveniji in smo igrali celo v zvezni ligi. Danes je drugače. Sam način življenja zahteva drugačen pristop k ukvarjanju s športom. Hokejisti, košarkarji, rokometarji, da ne govorimo o atletih, ki so specifičen pojav, so se zlahka prebili do zveznih lig. Tu pa se ustavi. Potrebna bi bila pomoč vsega Celja in večja skrb za strokovni kader. Za to področje nismo dovolj skrbeli. Danes je potrebno najmanj štiri ure

obrazi

treninga na dan, kako pa to uskladiš s službo, študijem, drugimi obveznostmi? To so dileme, ki jih bo treba rešiti, če bomo hoteli v Celju imeti tudi v bodoče kvaliteten šport.«

Pepi se vseskozi ukvarja tudi s športnim novinarstvom. Pravi, da zaradi tega, ker ne želi izgubiti stika s športom. S strmino pa se ukvarja v lastno zadovoljstvo, za lastno dobro telesno počutje.

Potem ponovno odvihra, kot je privihral. Neka praznina ostane za njim. Tista praznina, ki jo čutimo za ljudmi, ki resnično živijo za neko stvar. In Pepi živi za šport.

Vsega nisem mogel napisati, ker je preveč. Situacija sem poskušal rešiti s skico o nekem velikem ljubitelju športa.

O Jožetu Kuzmi.

Pa iskrene čestitke!

T. Vrabl

POZABljena GORA OLJKA

Leta nazaj se je po Savinjski dolini širila novica, da bodo na gori OLJKI ustvarili rekreacijski center, ki ga bo lahko s pridom koristil tudi državljani z nizkimi osebnimi dohodki. Prvi oreh je bila cesta, ki je terjala precej starih milijonov in tisoče ur udarniškega dela. Oreh je bil strt, cesto so speljali prav do vrha.

Toda iz prejšnje mežnarije je treba ustvariti sodobno urejeno planinsko postojanko. Najbrž ni bilo tako malo podjetij — so pač delavci zategnili pasove — ki so kar lepe zneske oddali za prenovev mogoče najlepšega hotela v obrobju doline. V mnogih časopisih je pisalo, da ima gora OLJKA lepo bodočnost, na oddih bodo prihajali delavci iz dolinskih podjetij.

Koliko let je postojanka uspešno poslovala — piscu ni znano. Drži, da je nekaj let še kar nekam steklo, seveda ne brez dodatnih olajšav. Pa tudi tega ne vemo, koliko upravnikov se je menjalo, kolikokrat je gostišče prišlo iz skupne v zasebno last in spet obratno. Temna senca za naš obrobni turizem, ko pa je vendar ta gora OLJKA tako čudovita.

Sedaj je že nekaj mesecev hotel zaprt. Popotnik pride, stopica okoli osamljenega gostišča, trka na vrata, na okna — toda znotraj vse tiho je bilo. Tudi nikjer ob cesti, ki pelje proti vrhu ni napisano, da je gostišče zaprto. Nikjer ne dobi popotnik ključa, da bi si vsaj »zadnjo večerjo« v cerkvi pogledal, ni skrinjice, da bi pravi planinec v knjižico udaril žig in tako naprej.

Mnoge dežele prav s turizmom — takim ali drugačnim — ustvarjajo milijone. Pri nas pa mnogi primeri kažejo, da jih s praznimi hoteli in gostišči — ZAPRAVLJAMO!

—dk

Bralci pišejo

O DOMU UPOKOJENCEV

Dom upokojencev je zgrajen po vzoru hotela A kategorije. Pisec te kritike ima 1.444 din pokojnine, žena pa 667. Stanovanje ima v I. nadstropju, veliko 29 kv. m in vlažno. Če bi hotela v dom upokojencev, bi morala dobiti 890 din podpore. Ali jih bova lahko dobila?

Mislím, da bi morali graditi cenejše domove za upokojence.

Franc Arnšek

ZAKAJ ANONIMNO?

Ne bom veliko pisal, nekaj pa me vendarle zanima, ko čitam časopise. Sprašujem se, zakaj bralci, ki dajejo v časopis ponudbe pod male oglase, ne napišejo celih naslovov. Tako bi lahko zainteresirani takoj pisali direktno na naslov in bi šlo enostavneje, kot pa če je pod sifro.

Potem pa se sprašujem še nekaj. V časopisih piše, da upokojenci s skromno pokojnino ne smejo honorarno delati ali se zaposliti. Učitelji, zdravniki in drugi lahko po upokojitvi opravljajo honorarno delo, drugi ga pa ne bi smeli. Mislím, da to ni prav. Vsak, ki gre v pokoj, ne bi smel več delati, saj je menda zakon za vse enak.

Ivan Kubale, Log

PREMALO ZA STAREJŠE

Zelo se čudim, pa ne samo jaz, zakaj ne objavljate več ljubljanskega radijskega sporeda. Mnogo naročnikov nima televizije, pa jim je zato ta program potreben. Naročnik NT sem že od vsega začetka. Nekdaj je bilo v NT vse drugače. Za starejše je bilo več branja kot sedaj.

Vaš zvesti bralec

ODGOVOR: Prav danes objavljamo nagradno anketo, pa napišite, kaj vse vam je všeč, kaj bi lahko brez škode pogrešali v NT!

NI POZABLJENO

Kljub temu, da je minilo že precej časa, ko je bilo v rubriki Bralci pišejo objavljeno pismo tovarišice Renčičeve pod naslovom Jesenski izlet, sem se odločila, da odgovorim na njeno pisanje. Še vedno me kak znanec spomni na ta članek iz vprašanja, če mislim kar molčati.

Avtorica pisma navaja mnoga neresnična dejstva. Res je bila lepa jesenska nedelja. Pobirala sem kostanj, ki ga med tednom zaradi obilnega dela na kmetiji nisem imela časa. Nisem pasla živine, ker je bila le-ta v ogradi z električnim pastirjem. Pa tudi strazil ni nihče, saj resnično dvomim, da bi to kaj pomagalo. Tovarišice nisem žalila, ampak sem ji rekla, da naj gre pobirati kostanj na drugo stran, ker ga tu samy pobiramo in smo si zato po čistili grmovja in praproti. Tudi jaz moram biti pri naših skromnih dohodkih skrbna gospodinja,

vendar si zato ne morem na vsak način povečati življenjskega standarda.

Ko sem prečitala članek v časopisu, sem se nehotite spomnila na čas med zadnjo vojno. Kolikokrat smo bili lačni. Nemci so nam požgali poslopja. Naši borci pa so našli pri nas vedno toplo zavetišče, nudili smo jim, kar je bilo v naših močeh. Toda takrat to ni bilo hudo, saj smo vedeli, zakaj dajemo. Hujše je sedaj nekoga podpirati, ki mlo rečeno, tega ni potreben.

Tudi danes so na Slemenškovi domačiji dobrodošli ljudje, vendar ne taki, ki prekrizarijo kmetijo po dolgem in počez z vrečo v roki.

Tovarišica omenja tudi Titove besede, žal pa si jih po svoje razlaga. Če bi moral kdo iskati pravico na sodišču, potem bi bilo to jaz, ker me je tovarišica v članku javno obrekovala.

Angela Jager, Javornik 6, Štore

ŠE »KAKŠNO POSLOVANJE«

Z odgovorom Marjana Ašiča, objavljenim v Novem tedniku št. 45 z dne 9. 11. 1972 pod naslovom Še »Kakšno poslovanje«, se ne strinjam, ker ni odgovor na postavljena vprašanja.

Jaz sem postavil vprašanja, ki zadevajo poslovanje po vloži prošnji za obnovo postopka, to je po 12. 6. 1967, ne pa za prejšnje poslovanje, ki ga omenja v odgovoru Marjan Ašič. Za prejšnje poslovanje bodo vprašanja še sledila.

Trditve Marjana Ašiča, da je bila zadeva rešena v mojo škodo in da sem bil dolžan plačati po 113. členu Zakona o splošnem upravnem postopku posebne stroške, je neresnična in neutemeljena, in sicer zato, ker je bila moja zadeva 23. 11. 1967 odstopljena Republiškem sekretariatu za urbanizem v Ljubljani v pristojno rešitev.

V času, ko je bila zadeva pri Republiškem sekretariatu, mi je bilo ponudeno zemljišče parc. št. 915/7 k. o. Ostrožno po znatno nižji ceni kakor prvotno. Parcelo sem kupil. Na mojo željo je Republiški sekretariat za urbanizem v Ljubljani nereseno zadevo vrnil Skupščini občine Celje. Torej zadeva dejansko ni bila rešena niti v moje dobro niti v mojo škodo, ker sem na lastno željo od vloge odstopil in na podlagi kupljene parcele dobil gradbeno dovoljenje.

Vprašam, kaj je gospodarski oddelek pri Skupščini občine Celje delal od 21. 6. do 23. 11. 1967, to je skoraj pet mesecev in pol? Sele 23. 11. 1967 je bila na mojo zahtevo in odredbo tajnika SO Celje poslana zadeva Republiškem sekretariatu v Ljubljano v pristojno rešitev. Ali je res takšno poslovanje v skladu z veljavnimi predpisi? Katerimi? Ali res lahko po več mesecev leži neresena zadeva v predalu? Ali ni takšno poslovanje namerno zavlačevanje zadeve? Ali nima vsako takšno poslovanje za

posledico večje materialne stroške za stranko (večji komunalni prispevek v letu 1968)? Ali sem jaz povzročil tako poslovanje?

Tudi posebnih stroškov v smislu 117. čl. Zakona o splošnem upravnem postopku nisem bil dolžan plačati in jih tudi nisem plačal. Zanima me, kako je lahko gospodarski oddelek SO Celje s sklepi, poslanimi v drugi polovici 1967. leta, predvidel in zaračunal posebne stroške za leto 1968 (26. 2. 1968). Zakaj je ena in ista komisija obravnavala dvakrat oziroma trikrat eno in isto zadevo? Vprašam zopet, zakaj upravni organ od mene ni izterjal stroškov, če sem jih res bil dolžan plačati? Iz tega sledi, da je gospodarski oddelek neupravičeno zahteval od mene plačilo posebnih stroškov. Zakaj? Še enkrat; ali je res tako poslovanje v skladu z veljavnimi predpisi? Katerimi?

Zelim konkretne in s predpisi utemeljene odgovore, kajti takih in podobnih neutemeljenih odgovorov sem dobil že dosti.

Ivan Mihovljanec, Cesta II. grupe odredov 25, Celje

ODGOVOR CELJSKE OBČINSKE SKUPŠČINE

V zvezi z vašim dopisom z dne 27. 11. 1972, naslovljenim na tovariša Marjana Ašiča o primeru Ivana Mihovljanca, stanujočega v Celju, Cesta II. grupe odredov smo povabili Ivana Mihovljanca na razgovor, da skupno ugotovimo njegove navedbe. Vabilen je bil za 6. december 1972 ob 10. uri. Prišla je žena, ki ni stranka v postopku, in je povedala, da je mož v službi, in da verjetno ne bo prišel na povabilen razgovor. Zaradi tega smo ga ponovno vabili za 13. december 1972 ob 14. uri, da se lahko oglasi takoj po končanem delu in da mu ne ustvarjamo nepotrebnih potov, pa se kljub temu ni oglasil, niti ni javil, zakaj ga ni bilo. Smatramo, da Ivan Mihovljanec ni pripravljen dokazati svojih trditev, ki jih piše vašemu uredništvu.

Tajnik Skupščine občine
Oskar Naglav,
dipl. pravnik

KDAJ REFERENDUM ZA DELAVCA?

Ker se že toliko piše in razpravlja, kakšen slovak je danes kmet, naj dodam še jaz svoje misli. Vseposod so bili referendumi za samoprispevek za šole, za vrtove itd. Referendum je bil potrjen, gradilo se šole in vrtove. Potem je bil referendum za kmete. Tudi to je uspelo. Kmečko zavarovanje je izenačeno z delavskim zavarovanjem. Upam, da je sedaj kmet rešen siromaštva. Sedaj ima urejeno socialno zavarovanje, ima kmetijo, ima otroške dolžade in skoraj vsak drugi kmet na celjskem območju že službo. Kaj pa delavec z nizko plačo? Vzemimo za primer štiri do pet člansko družino. Zaposlen je samo en član družine. Navadno mož oziroma oče. Na člana družine pride z dokladi vred največ 40.000 starih din. Kako se lahko živi s tako borno plačo, si lahko mislite. Če hoče, da

otroci v šoli napredujejo, jim mora nuditi vse učne pripomočke. To je pa druga stvar. In tako takšen delavec brez zemlje in s tako borno plačo že sredi meseca žalostno bulji v skoraj prazno denarnico. Če bo pa hotel postrani kaj zaslužiti, bo plačal davke.

Le kdaj bo referendum za takega delavca?

F. Karl

SVET JE KAKOR ŽUPA

Najprej vas lepo pozdravljam. To sem napisala zato, ker drugače ne znam začeti pisma. Pred kratkim sem napisala dve pesmi in želim, da bi mi ju objavili, kajti resnično se mi zdi, da je svet prismojena župa, kot pravim v pesmi Svet je kakor župa. Najbrž ne boste jezni, če vam napišem še, da mi ni posebno všeč, da so vsi prispevki, katere vam pošiljajo bralci, na isti strani, mislim skupaj. Menim, da bi literarni prispevki morali biti ločeni od ostalih. Drugače pa mi je Novi tednik všeč, posebno zadnja stran se mi zdi zanimiva.

SVET JE KAKOR ŽUPA

Svet je kakor župa.
Nekdo jo je prismojil;
naj še in še popravljamo,
okus, ga spreminjamo,
svet je še vedno župa,
ki ima okus prismojarije.
Svet je kakor župa.
Vsi smo kuharji,
a nikomur se ne posreči
izpeljati kaj drugega
kakor župo, to prismojeno
župo.
Irena Kongo

NEODGOVORNOST

Cepprav je v NT že pisalo, da je cestni odcep Ljubljana—Proseniško zopet v neznoznem stanju, ga še niso popravili. Cesta je polna lukenj, ki se jih niti izogniti ni mogoče. Cesta je iz dneva v dan slabša, za vzdrževanje pa se nihče ne zmeni. Ali ni to žalostno? Če jim ni do popraviljanja makadamskih cest, pa jo naj asfaltirajo. Mislim, da bi bilo to zelo potrebno, ker bo promet po tej cesti večji zaradi graditve nove avtomobilske ceste. Ne vem, kje je vzrok za tako stanje. Zelela bi, da tudi drugi napišejo svoja mnenja, predvsem pa bi rada, da se oglasijo tudi odgovorni, ki skrbijo za ta cestni odcep, kajti pojasnilo bi bilo zelo dobrodošlo.

Marta Golež

O VOZNIŠKIH IZPITIH

V kratkem sem položil izpit za voznika motornih vozil. Nisem edini, da bi zaradi tega to moralo v javnost. Želim pa javnost seznaniti s pogoji, v katerih se opravljajo vozniki izpiti.

Do februarja 1973 je komisija za vozniki izpite v Celju delala v kletnih prostorih zgradbe UJV. Po zornega bralca še lahko samo beseda skletni prostori zбоде v oč. Vendar v redu: pač ni primernejših prostorov. Če je družbi prav je tudi meni, samo da je streha nad glavami.

Bodoči kandidati so obsojeni, da vedrjo pod milim nebom, dokler čakajo na preizkus znanja. Tako verjetno ne bi bilo, če bi odgovorni za take razmere že ne bi bili šoferji!

S preselitvijo komisije za vozniki izpite v Kocbekovo ulico v Celju menim, da je v težavnem položaju celo sama komisija, da ne govorimo o kandidatih. Negodovanja kandidatov je deležna namreč le komisija, mogoče še »Boga« nad milim nebom in ulico, kjer se mora kandidat izogibati mimoidečim, medtem ko čaka na izpit. Dobesedno tako, saj ni niti blizu prostora, kjer bi lahko kandidat človeško odpočil ude in glavo, ko z nestrpnostjo šteje minute približajočega se preizkusa. Vse to je sicer že za mano, kaj pa drugi? Sočustvujemo z njimi, saj nam bodo odpustili! Vendar ne vsi. Prav gotovo ne tisti, ki bodo v preizkusu znanja neuspešni. Saj moraš biti pri praktičnem delu izpita že pravi fenomen, da se lahko iz ulice, kot je Kocbekova, na samem začetku izpita prebiješ v tok prometa. Pa te podrobnosti pustimo! Dejstvo je eno: dajmo človeku, kar je človeškega. Posebno takrat, če nekaj drago plačaš, to lahko pričakuješ. Mislim torej, da je uspešnost opravljanja kakršnega koli izpita v tesni povezavi s kandidatom razpoloženjem in udobjem. Zato nazdravimo na boljše čase!

Sem redni bralec Novega tednika. Zato upam, da bom v eni prihodnjih števil prebral tudi svoje pismo, saj sem prepričan, da je upravičeno. Celo bi priporočal, da ga posreduje tudi radio, kajti zelo škoda bi bilo, če kdo tistih, ki v tej zadevi lahko pomaga državljanom, ni seznanjen s problemom. Bil bi pa navdušen, če je izpitna komisija v Kocbekovi ulici tam stacionirana le za določen čas, da bi pooblaščenim mene in javnost informirali, kje bodo kandidati v bodoče čakali na izpit, kot se za človeka spodobi.

Jože Klanjšek,
Primož 43
Sentjur pri Celju

29 LET KAJUHOVE SMRTI

29 let je preteklo, odkar je na pragu Zlebnikove hiše v Sentvidu nad Sočanjem 22. februarja padel narodni heroj Karel Destovnik-Kajuh. S svojo tragično smrtjo je nadaljeval žalostno tradicijo naše lirike.

Rodil se je 19. marca 1922 v Sočanju. Solal se je v celjski in mariborski gimnaziji. Vendar so ga iz prve izključili zaradi širjenja komunističnih in naprednih idej. Svoje prve verzje je napisal ravno v gimnaziji. Takratne oblasti, ki so mu bile venomer za petami, ga pri ustvarjanju niso motile, saj so njegove pesmi strastne in vse preveč zrele. V začetku vojne se je priključil ljubljanskim ilegalcem in ravno v tem obdobju so nastale njegove najlepše pesmi. Ves čas je mislil na svoje domače in to v pesmih tudi kazal.

Kmalu pa se je priključil XIV. diviziji, kjer je prebil ostanek svojega življenja kot vodja kulturniške skupine. V letu 1944 je XIV. divizija odšla na svoj znagoviti pohod čez Hrvaško na Štajersko. 22. februarja je divizija prišla do Belih vod, le-te pa so komaj 9 km oddaljene od njegovega doma. Utrujen, izčrpan in bolan se je ob preboju pri Belih vodah komaj premikal. Ravno, ko se je hotel odpočiti,

so straže najavile še en napad. Hotel je skočiti iz hiše, da bi pomagal svojim tovarišem, vendar je bilo prepozno. Na pragu ga je zadela nemška krogla. Utihišlo je njegovo srce za zmeraj. Komaj dvaindvajsetletni pesnik je moral umreti.

Danes je devetintrideset let po vsem tem. Lahko bi bil še zmeraj med nami, vendar je padel v boju, za katerega se je zavestno odločil, nam pa je dal vse, kar je imel: svojo ljubezen, svoje pesmi in svoje življenje.

R. N.

ŠE O VINSKI GORI IN LOVIŠČU

Zaradi pravičnega informiranja bralcev, predvsem pa lovskih tovarišev, pri katerih je prispevek »Lovišče Vinska gora« v rubriki »Bralci pišejo« vzbudil zanimanje posreduje Lovska družina Vinska gora še drugo stran medalje.

1) Lovišče Vinska gora (Sentjanj) je obstajalo že pred vojno in tudi po vojni vse do leta 1953. Razlog za ukinitve lovšča in razformiranje lovške družine je bil v novi politično-teritorialni razdelitvi Slovenije in le na tej osnovi je tudi kraj Vinska gora, ki obsega naselja Vinska gora, Pirešica, Ljipe, Lopatnik, Janškovo selo, Preška ter Sp. in Zgornja Crnova bil upravnopolitično razdeljen med celjski in sočanski okraj. Naselje Janškovo selo, Preška in Sp. Crnova (zemljišče, ki je danes pod upravljanjem Lovske družine Dobrna) so bile v pristojnosti okraja Celje, oziroma priključena k občini Dobrna. Naselje Vinska gora, Pirešica, Ljipe, Lopatnik in Zg. Crnova (zemljišče, ki je danes pod upravljanjem Lovske družine Velenje) pa so bila priključena k velenjski občini in so spadala pod okraj Sočanj. V tistem času je bila pristojnost okrajnih ljudskih odborov, da ustanovijo in dodeljujejo lovšča v gospodarjenje in tako sta takratni OLO Celje in Sočanj lovšče Lovske družine Sentjanj razdelila med Lovsko družino Dobrna (Odločba OLO Celje o ustanovitvi lovšča LD Dobrna z dne 3. 11. 1954 št. 1/1-12379/I in Lovsko družino Velenje (pogodba sklenjena med OLO in Lovsko družino Velenje dne 15. III-1955). Ze v tistem času so se takratni člani Lovske družine Sentjanj pritoževali zoper ukinitve lovšča in razformiranje družine, vendar zaman. Zaradi upravnopolitične razdelitve Vinske gore med dve občini so bile vse njihove prošnje negativno rešene.

Mnenje Lovske zveze Celje, da je bilo takratno lovšče opustošeno, da so bili lovci nezmožni za samostojno gospodarjenje ne drži. Zakaj pa je Lovska družina Velenje izvolila za svojega predsednika družine ravno bivšega predsednika Lovske družine Sentjanj, če je le ta družina tako slabo gospodarila? Po odepitvi Lovske družine Skale od Lovske družine Velenje je prišlo do ponovne zahteve do odepitve in formiranja Lovske družine Vinska gora, vendar so iniciatorji od tega odstopili zaradi groženj, da bo prišlo do fizičnega obra-

Bralci pišejo

čunavanja s stran nekatereh članov Lovske družine Velenje.

2) V SR Sloveniji je okrog 40 lovskih družin, ki upravljajo in gospodarijo z lovišči, ki obsegajo do 2.000 ha površin in so podobne tako po konfiguraciji kot velikosti našemu predlaganemu lovišču. Lovišče Vinska gora leži na prehodu iz nižinskega v srednjegorski predel in je pretežno gričevnatega značaja ter ima vse kulture, ki jih posamezna divjad potrebuje. To lovišče predstavlja naravno — geografsko in gospodarsko zaokroženo celoto. Mnenja smo, da z vrnitvijo oziroma odvzemom dela lovišča Lovski družini Dobrna in Velenje, lovski tovariši v teh družinah ne bodo prikrajšani v svojih pravicah tako glede varstva in gojitve divjadi, gospodarjenja in upravljanja z lovišči, kot tudi drugih koristi in užitkov. Kdor bo gojil divjad, bo le to tudi imel. Nepravilno in lovsko nepravilno pa je, da ima eden vse, drugi nič. Lovska družina Vinska gora noče nič tujega, ampak samo nazaj svoja lovišča in z lovskim tovariši dobre sosedске odnose.

3) Zaradi določenih namigovanj in podtikanj v omenjenem članku zoper Staneta Lesjaka, tajnika Lovske družine Vinska gora, tole pojasnilo:

Na osnovi sklepa razširjene seje sveta Krajevnega skupnosta in krajevne organizacije SZDL je bil imenovan novembra 1971 iniciativni odbor za ustanovitev Lovske družine Vinska gora, katere predsednik je bil imenovan, ne pa iniciator kakor ga v članku Lovske zveze Celje etikura.

4) Vsako namigovanje po privatizaciji lovišč v Lovski družini Vinska gora je lovsko nepošteno. Znano pa je občanom Vinske gore, kdo ima v »zakupu« gospodarjenje in upravljanje nad delom lovišča Lovske družine Dobrna na območju Vinske gore (Temnjak, Petelinjek) in da le temu lahko rečemo osebne težnje po lastnem lovu.

5) Lovska zveza Celje uporablja javna glasila za objavljane strokovnih člankov našim članom družine. To pa najbrž zato, ker naši člani Lovske družine ne dobivajo revije »Lovec«, kljub pisnemu naročilu že aprila 1972 in urgenci na »Uredništvu Loveca« pri Lovski zvezi Slovenije. Prav tako smo že februarja lanskega leta z dopisom zaprosili Lovsko zvezo Celje za organiziranje seminarja za strokovno vzgojo naših mlajših lovskih tovarišev in naročili 25 knjig »Priročnik za lov«, vendar še do danes nismo dobili odgovora.

6) Navkljub vsemu se Lovska družina Vinska gora in vse krajevne družbeno-politične organizacije še v nadalje zavzemamo za pozitivno rešitev vprašanja lovišča Vinska gora in za medsebojne dobre sosedске odnose s

sosednjimi lovskimi družinami.

Takšna je druga stran medalje!
LOVSKA DRUŽINA VINSKA GORA

ŠE »DVE BOLECINI«

Na 14. strani Novega tednika, ki je izšel 22. februarja 1973, je novinarka Zdenka STOPAR objavila zapis pod naslovom DVE BOLECINI, v katerem je na precej dvoumen način obravnavala primer nesrečnega dogodka, zaradi katerega sta umrla Albin PLANINSEK in njegova hčerka v Slovenskih Konjicah.

Ne vemo, kaj je hotela novinarka s tem zapisom povedati javnosti oziroma posrečeno PLANINSKOVI ženi. Prav gotovo pa ni dosegla svojega namena, ki ga v zanimivem odstavku sama zastavlja, ko pravi, da potrebuje žena po tem dogodku počitek, mir. Prepričani smo, da je s tem svojim zapisom pri ženi dosegla ravno nasprotno.

Mimo te napake pa je brez dvoma naredila še težjo napako s tem, ko odkrito piše, da je tovariš PLANINSEK naredil samomor, istočasno pa ga tudi dolži za uboj svoje hčerke. Dolžni smo to navedbo v popolnosti zanikati, ker je izmišljena in se ne oslanja na prav noben tih dokaz. Smatramo, in to so pokazale vse dosedanje ugotovitve, da se je ta nesrečni dogodek zgodil zgolj zaradi trenutne nepazljivosti. Ta dogodek tudi ni bil dosedaj edini, saj se vsako leto zgodi več podobnih primerov, ki se tudi končajo s smrtjo, še več pa je primerov, ki niso evidentirani, dogajajo pa se skoraj v vsaki večji avtomehanični delavnici, kjer popravljajo avtomobile v zaprtem prostoru in pri zaganjanju motorjev ne poskrbijo za zračenje.

Samo trenutek nepazljivosti je bil zadosten razlog v opisanem primeru, ki se je tako tragično končal in zato vsakršno namigovanje na katerikoli drugi vzrok odločno odklanjamo.

Iz pisarne UJV Celje

UREDNIŠTVU NOVI TEDNIK

Priloženi članek Osamljenost je za njima vam pošiljam da bi storili kar koli da bi se že enkrat končno rešil problem celjskih upokojencev, saj bi bil ta primer vreden posnemanja. Tudi pri nas je veliko starih in še kako osamljenih, ki jim je solidarnost še kako potrebna, a ne samo za okroglo mizo.

S spoštovanjem pa brez zamere!

Bralka P. iz Celja

ODGOVOR: Nič ne zamerimo. Priloženi članek sem z zanimanjem prebral. Tudi cene v Domu upokojencev v Beogradu so zanimive. Enoposteljni garsonjera (opremljena) stane s hrano 1.083 dinarjev, dvoposteljni pa 957,60. Verjetno pa veste, da tudi v Celju že stoji dom za upokojence, vendar se žal

pri otvoritvi nekaj zatika. Nekaj je bilo torej narejenega (če omenim sam dom za upokojence), tako da za okroglo mizo le nismo mlatili samo prazne slame. Soglašam pa z vami — še veliko je osamljenih in starejših, ki bi jim morali bolj pomagati.

RADIJSKI PROGRAM

Prosim vas, če lahko objavljate tudi spored Radia Ljubljane, ker vsi nimamo televizije.

Zvesti bralec NT
ODGOVOR: Bomo. Ze prihodnjič!

NASLOV

Ker redno prebiram vaš tednik, sem opazil članek o decembrskih bojih Kozjancev leta 1943. Res so zanimivi. Zame osebno pa bi rad naprosil nekaj podatkov o piscu teh zapiskov. Leta 1939 sem bil v Ljubljani in v Celju pri vojakih skupaj z nekim Milanom Kostevcem. Pozneje sem ga videl po vojni v Celju — kot oficirja. Od takrat pa ga nisem več videl. Rad bi prišel z njim v stik, ker sva se v vojaški službi dobro razumela. Vesel bom, če objavite njegov naslov, da mu bom pisal.

Jože Kecman,
Lesično 7

Odgovor: Najbrž bo pravil! Pišite mu kar na naslov Milan Kostec, Brežice, in bo pismo zagotovo dobil.

VREČKA NI BILA ZASTONJ

Moram vam potožiti, kaj se mi je zgodilo. Ko sem v samopostrežni trgovini v Šentjuri nakupovala, mi je v cekru zmanjkalo prostora, pa mi je blagajničarka dala polvinil vrečko. Seveda — zastonj. Ko pa sem bila nekega dne na Teharjih in sem tudi zaprosila za vrečko, pa sem morala zanj plačati 0,35 din. Ne gre mi v glavo, zakaj taka razlika.

Rezi Mihelčič
Šentjar

Odgovor: Vidite, pozno ste prišli na vrsto, toda problem je najbrž še vedno nerešen. Ponekod morate za vrečko plačati, drugje pa ne. Morda bo katera od trgovskih delovnih organizacij odgovorila na to vaše pismo.

Glede vskladiščenja krompirja in zaščite pred zimo, pa žal nisem mogel nič poizvedeti. Ko bomo uvedli kmetijsko rubriko, bo za taka vprašanja vsaj lažje.

PROSIM ZA OBJAVO

Ze nekaj časa je od tega, kar sem vam pisala pismo, a ga še niste objavili. Hudo bi mi bilo, če ga ne bi objavili, še preden odpotujem.

A. Rezec
Laško

Odgovor: Draga Ana, pismo ni šlo v koš, vendar ga med neobjavljenimi pismi ni. To pomeni, da je bilo že natisnjeno ali pa ga nisem dobil v roke.

KAJ MI BO POGODBA?

Avgusta lani sem sklenil pogodbo o odkupu bika z zadruge (najbrž pisec misli šmarski obrat žalskega kombinata?) in ga po treh mesecih tudi prodal. Bik je bil enoleten in zelo lepo rejen. Presegel je 480 kilogramov žive

teže pa zato baje nisem upravičen na premijo. Smatram, da to ni pravilno. Bik je imel 494 kilogramov, torej le 14 kilogramov nad omenjeno majo. Odkupovalec Lorgar mi je rekel, da mi ne pripada premija, čeprav imam pogodbo. Čemu mi bo potem pogodba? Vzredil sem prvovrstnega klavnega bika in ne dobim nič, vem pa, da dobijo drugi tudi za drugo in tretjo vrsto po 400 dinarjev premije.

V Šmarju je dogon živine že tako majhen in bo po takšnih postopkih še manjši. V sosednji, šentjurski občini je to bolj pravilno urejeno, zato živinorejci tudi iz naše občine raje prodajajo živino tjakaj.

Ivan Suc
Vodenovo — Šmarje

PESMI IN NT

Najprej vam moram povedati, da je vaše glasilo postalo prijetnejše za dolgočasne urice, za kar se vam tudi zahvaljujem, čeprav si še kupujem tudi druge revije. Najbolj všeč mi je stran Bralci pišejo in športna stran.

Zdaj, ko imamo koticke pri vas, bi vam rad poslal nekaj pesmic, ki pa bi jih želel videti v vašem glasilu, zato ker rad pišem pesmi.

NEMIR

Rahel val pojočih strun
si v vetru pot utira,
lepi so, se ti ne zdi ...
Spet tiho je
Tam šumi,
kot nekoč sem stal,
kjer stojim in kjer bom stal.
Ob igranju drevesnih listov sem sameval,
s srcem pel in čakal nate.
Tako sem stal,
grbančil čelo, si brisal solze,
spet srce mi hrepeni,
se po nekom ozira,
ah, premlad sem, se ti ne zdi,
le zakaj srce mi tja hiti?
Kot nekda je tiho,
tako tiho je sedaj.
Val pojočih strun v naravi obmolči.

Vaš bralec

ŠE O ŠOLI NA DOBRINI

Zopet se vam oglašam s pismom na temo o šoli na Dobrini. Prav lepo se zahvaljujem Rečnik Ernestu za odgovor, pa čeprav z njim ne soglašam. In sicer v eni stvari. Mislimo, da se stvar ne bo takoj uresničila, da se bo o tej zadevi treba še resno pogovoriti, kot je dejal novinar NT. Če bomo Dobrinčani sploh lahko prišli do besede.

Gre namreč za to — če res ne bo drugega izhoda, da bo treba dve šoli združiti, kar bo za obe premalo otrok. ZAKAJ pa ne bi šola v Dobrini ostala, ker je nova, lepa, prostorna in na lepi sončni legi? Saj je iz Loke v Dobrino ravno tako daleč kot iz Dobrine v Loko! Verjetno bo kdo rekel, da šola ni moderna. To se lahko uredi z mnogo manjšimi stroški, kot pa graditi v Loku novo. Treba je nakupiti samo nov in moderen šolski inventar ter sodobne učne pripomočke in šola bo kot nova. Obenem pa si boste privarčevali mnogo dragocenih milijonov, ki bi jih lahko uporabili za vse tisto, kar je v našem kraju še mnogo bolj potrebno.

Smo ravno v času stabilizacije in vedeti je treba, zakaj se trošijo milijoni. Še tovariš Tito je dejal, da se marsikje troši več, kot jim pripada, potem pa ne vedo in ne morejo iz dolgov. Vsi moramo varčevati ne samo svoje, temveč tudi državo.

Vem, da me boste kritizirali, ampak resnica je taka. V tem kraju nismo učeni, živimo skromno in marsikatero slabo stvar mora človek vzeti za dobro. Od vsega začetka se mora človek učiti »šparati« in zato vsi mislimo, da bi se o naši šoli lahko lepo pomenili, da bo v naše in vaše dobro. Precej ljudi iz tega kraja se je res izselilo in odšlo v druge kraje za boljšim. In še bolj bodo odhajali, ker se v tem kraju ne bo splačalo več živeti. Še več bo neobdelane zemlje in praznih pustih hiš. In kdo je tega kriv? Na to nam ni

treba odgovora. Poudarjam, da povsod drugje še imajo kaj, edino mi v tem kraju nimamo NIČ. In na koncu nam verjemite, da je to res.

Ivanka Zlof

MIZE NI

V bifeju Merxovega samopostrežne trgovine na Dolgem polju je izginila miza s štirimi stoli, za katero smo upokojenci radi posedali. Nekaj let je bila, zdaj je na lepem ni več. Zakaj, se ne ve. Slaba letina? Pomanjkanje miz pri Merxu nasploh ali samo v samopostrežni ob Dečkovi? Po drugih enakih bifejih celjskih samopostrežnih trgovin so mize ostale.

Poštenega najditelja izginule mize v bifeju Merxove samopostrežne trgovine na Dolgem polju vljudo prosimo, naj mizo vrne.

KRAJNC JOZE
Celje

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Sedela sem na vlaku in nestrpno gledala na uro. Poglela sem skozi okno in takrat sva se srečala s pogledi. Stal je ob vlaku. Bil je sam kakor jaz. Na njegovem skoraj dekliskem obrazu sem opazila nežen smehljaj. Ugibala sem, koliko let mu lahko prisodim. Spogledala sva se drugič, še tretjič, dokler ni pristopil k oknu vlaka in spregovoril. Zdelo se mi je, da išče človeka, ki bi mu zaupal in takrat sem si zaželela, da bi bila to jaz. Pogovarjala sva se o navadnih rečeh. Le tu in tam mi je podaril priazen nasmehek, a vendar je bilo to najlepše darilo, ki sem ga pričakovala.

Nisem se več ozirala na uro, minute so mi še prehitro minile. In kot nalašč je vlak takrat odpeljal proti domu brez zamude. Sprjaznila sem se z usodo, da pač nimam sreče; da sem morda prav tako nesrečna kakor on, le da ne veva drug za drugega. In upala sem, da se bova našla, našla se bova tam, čisto ob robu človeške samote in žalosti.

Vlak se je premikal, njegove oči so se oddaljevale. V slovo mi je z roko poslal poljub, ki se je zasilal v dno mojega srca.

Nista se dogovorila za zmenek, ne pozna se še. Te svoje ime mi je povedal, tisto nesrečno besedo, ki je ne morem pozabiti.

Nikdar več ga nisem videla. Upanje se je podrla. Iščem njegove tople, mirne oči, njegova nežna usta, a vidim le mrke obraze vsakdanjih ljudi.

Ostal je spomin, tako lep kakor njegovo, nepozabno ime.

XX Šentjur

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Zvone je bil moj prvi fant. Da, bil je, zdaj ni več, zapustila sem ga. Čeprav me zaboli v srcu, ko ga zdaj zagledam. Ljubim ga še, toda dopovedujem si, da ga ne smem, da si ga moram zbrisati iz spomina. Rada bi se zadržala, da ga ne bi pogledala, da ga ne bi občutila več v svojem srcu. Toda, ko ga srečam, ko mi nenehno zre v oči, jih ne morem odmakniti. Mislim, da sem ga hudo prizadela, da, res toda — ne po krivici, pravzaprav si je to zaslužil. Kafti več so mu bili prijatelji kot pa jaz, jaz, ki sem ga tako dolgo zvesto ljubila, ne da bi le enkrat pomislila na koga drugega. Dolgo sem premišljevala, ali mu naj oprostim. Toda ne morem pozabiti, kako je šel čez mesto z drugim dekletom, s svojo sosedo. Res, mogoče to ni bila ljubezen med njima, vendar se mi je za vedno vtisnilo v spomin. Videl me je, se mi nasmehnil in me pozdravil. Nisem mu odgovorila. Bila sem besna, pa ne iz ljubosumja, temveč od presenečenja. Obrnila sem se proč, saj od njega tega nisem pričakovala. Nekajkrat za tem me je še pozdravil, toda jaz sem mu le za trenutek pogledala v oči in videla v njih tisto gorečo strast, tisto ljubezen, ki sem je bila nekoč deležna.

Danes sem ga spet srečala, spet sem videla njegove otočne oči. Nisem se obrnila proč, zrla sem mu v oči in ustnice so se mi razširile v droben nasmehek. Zasluhila sem, da je pravzaprav samo on moj, da ga tako zelo ljubim. Custva so mi spet oživele. Komaj sem se zavedala, da sem skoraj obstala pred njim. Pospešila sem korak. Zatem sem se ozrla in ga videla, kako je stal in gledal za mano. Zamislila sem se in sama sebi sem se zdela krivična. Sama sem kriva, da sva se razšla. Razšla, brez pomembnih vzrokov in brez slovesa.

Morda, morda bova kdaj le oprostila drug drugemu, toda kar se vtisne v srce, tega ni moč izbrisati. Le spomin nanj bo vedno ostal v meni in me spominjal na mojo prvo ljubezen, ki sem jo tako grenko okusila.

J. A.

Pevski koncert v Laškem

Kdaj bo bolje obiskan?

Preteklo soboto so imeli v Laškem kulturno prireditev, na kateri so se spet predstavili domači amaterski kulturniki, pevci moških zborov iz Laškega in Jagnjenice pri Radečah. Ta dva pevska ansambla redno sodelujeta in zato ni naključje, da sta tudi na tem celovečernem koncertu nastopila skupaj. Taka srečanja sorodnih kulturnih skupin so v zadnjem času kaj pogosta in tudi hvaležna oblika sodelovanja in amaterskega delovanja zlasti na podeželju.

Prvi je nastopil moški zbor iz Laškega pod vodstvom Milana Kasesnika. To je ansambel, ki se je zlasti pod vodstvom tega zborovodje že precej uveljavil tako v radijskih oddajah kot tudi na republiškem tekmovanju. Zato smo z zanimanjem pričakovali nastop laških pevcev, ki so imeli na sporedu precej težkih pesmi. Težek spored, istočasno pa nerazpoloženost pevcev sta bila vzrok, da je nastop tega zbora izzvenel neprepričljivo. Zlasti je bila šibka intonacija in homogenost (disciplina med izvajanjem!) med posameznimi glasovi. Moramo pa priznati, da se je zbor prav razživel šele pri narodnih pesmih, ki so jih zapeli z zadostno mero občutenosti tako v dinamičnem kot v agogičnem prednašanju.

Precejšnje presenečenje je pripravil 32 članski moški zbor iz Jagnjenice pri Radečah pod vodstvom Adolfa Dragana. Pester (morda celo nekoliko preveč) spored je bil prava poslastica za preproste ljubitelja zborovske pesmi. V njem so bili zastopani slovenski in hrvaški skladatelji, ruske narodne pesmi, črnske duhovne pa še celo Verdi, ki pa ni bil ravno posrečeno izbran (brez spremljave, poleg tega pa je skladba za mešanico zbor). Kar je pri tem zboru navdušilo, je bila disciplina, lepi in zlitli basi in ne nazadnje solidno prednašanje. Moral pa se bo zbor okrepiti zlasti pri tenorskih glasovih, ki so nekoliko prešibki. Sicer pa je tudi to ansambel, ki se z vztrajnim delom lahko kaj kmalu povzpne med

vidnejše tovrstne ansamble daleč naokoli.

Ob koncu zapisa pa še to: Laščani bi se lahko z obiskom tega lepega pevskega večera vsekakor bolje izkazali, kot so se. Verjetno k dokaj povprečnemu obisku poslušalcev v dvorani ni kriva slaba reklama ali celo kakovost obeh zborov. Kaže, da gre v marsičem za popolno nezainteresiranost za domače kulturno dogajanje, zlasti če nastopajo domači amaterji. To pa Laščanom, ki se kaj radi z marsičem pohvalijo, ne more biti v ponos. In dokler bo temu tako, bo tudi nerazpoloženost nastopajočih na odru še vedno pogosta.

E. GORSIČ

iz dnevnika slg

Premiera: Ivona, princesa Burgundije

Jutri, v petek, 2. marca bo prvič v Jugoslaviji uprizorjeno delo velikega poljskega pisatelja Witolda Gombrowicza Ivona. Princesa Burgundije. Srečali se bomo z dramatikom, ki ga štejemo med začetnike gledališča absurda, dasi med njim in Ionescom ali Beckettom ni nobene povezave. Ivona je bila napisana že 1935. leta in veljala za blestečo in ostro kritiko meščanske družbe. Komedijo je režiral Dušan Jovanović ob asistenci ameriškega gosta Robina C. Jacksona in ob dramaturškem vodstvu Igorja Lampreta. Scena je delo Mete Hočevarjeve, kostume je zasnovala Melita Vovkova in tehnično dokončala Anja Dolenčeva. Nastopa ves ansambel, v vidnejših vlogah Jana Šmidova, Pavle Jeršin, Sandi Krošl, Ivo Ban in drugi.

Šoštanj

Za Kajuhovo obletnico

Ob obletnici smrti partizanskega pesnika Karla Destovnika-Kajuha so učenci in učitelji v Šoštanju pripravili nekaj zanimivih kulturnih prireditev. V prvi vrsti sodi sem podelitev bralnih značk učencem vseh razredov od drugega do osmega. Značke so podelili v pitek na obeh osnovnih šolah v prisotnosti znanih kulturnih delavcev.

Na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha sta bila med drugimi gosti tudi mladinska pisateljica Ela Peroci in Andrej Kokot, slovenski pesnik iz Celovca. Učencem sta odgovarjala na vprašanja, prebrala pa sta jim tudi vsak po nekaj svojih del ali odlomkov. Tudi učenci so se izkazali in pripravili prijeten kulturni program, v katerem velja še posebej omeniti pesem Mi smo Kajuhov rod, ki jo je zapel pevski zbor. Posamezni učenci pa so deklamirali Kajuhove pesmi in pesmi primorskih ter koroških pesnikov. Izkazali so se tudi s klavirjem. Bralno značko je na tej šoli prejelo skupno 190 učencev, in sicer cicibanovo učenci drugega razreda, Kajuhovo bronasto, srebrno ali zlato pa učenci od tretjega do osmega razreda. Za osvojitve teh značk so morali prebrati 948 knjig.

Na osnovni šoli Biba Röck so podelili 280 bralnih značk. Pohvalno je to, da sta letos obe centralni šoli vključili v tekmovanje za bralno značko tudi otroke iz podružničnih šol. Slovesnosti na šoli Biba Röck sta se udeležili pisateljici Branka Jurca in Kristina Brenkova ter ilustratorja Božo Kos in Marjanca Jemec. Ker pa je bila prireditev popolne, sta se vabilu odzvala še književnika, ki sta bila dopoldne na šoli Karla Destovnika Kajuha.

Prvovrstni kulturni dogodek predstavlja tudi likovna razstava v hodnikih osnovne šole Karla Destovnika Kajuha. Letos sodelujejo na razstavi učenci 40 šol iz vse Slovenije. Uradna otvoritev je bila v soboto v prisotnosti mnogih avtorjev in likovnih pedagogov. Istočasno so še posebej lepo pripravili Kajuhovo spominsko sobo v šoli. Ta soba je edini zaključeni muzej pesnika in heroja Kajuha.

Takšno kulturno delovanje na šolah v Šoštanju je dostojna oddolžitev izročilu mladega rojaka Kajuha.

JOŽE LIPNIK

Pred razstavo v Muzeju revolucije

Nadrealistični dokumenti

Jutri bo ob 17. uri v celjskem Muzeju revolucije odprta razstava likovnih del akademskega slikarja Staneta Jagodiča, ki nam ni neznan. Pred dvema letoma je razstavljal s skupino Junij v istih prostorih Muzeja revolucije. Takrat se nam je predstavil z nekakšno retrospektivno postavitevjo grafik in olj. Še širšemu krogu ljudi pa je znan kot karikaturist, saj je objavjal karikature v domala vseh slovenskih časopisih in revijah.

Dela, ki jih bo tokrat razgrnil pred nas, pa potrjujejo ugotovitev, da je v sorazmerno kratkem času povsem prerasel konvencionalno obliko satirčnega zapisovanja in dokumentiranja. Prerasel predvsem zaradi tega, ker v najnovejših delih ne moremo iskati in tudi najti zgolj likovni pristop k reševanju psihofizičnih problemov človeka in njegovega okolja, ampak rešuje te probleme združeno. Namreč, prehoditi je moral trdo razvojno pot kot

edini slovenski avtor na številnih bienalnih, festivalnih in drugih razstavnih manifestacijah humorja in satire, kjer je že pričel uveljavljati nekonvencionalni način izražanja. Pojavlja se opredmetena karikatura in fotodokument. Toda to je preozka oznaka za izraz, ki daje objektu neko višjo panto. Sama realizacija (satirčno humorističnih zapisov) temeljila na risbi, na že znani plati izraznega načina zdajšnja dela pa so rezultat avtorjeve miselne

(idejne) in strokovne (likovne, slikarske, upodablajoče) evolucije. Gre torej za svojkega demonstratorja, ki svoja dela posvečuje. Objekti, ki jih uporablja za realizacijo likovne stvaritve so že služili umetnikom dvajsetih let, ko je nastopila široko zasnovana doba dadaizma. Toda Jagodič ne ostaja na negaciji, na zanikanju nekih že pridobljenih vrednot človeštva, ampak njegovo izražanje poguje avtorjeva angažiranost odprtost, dovzetnost za človeka in njegov svet in seveda — moč tehnike. Tako prihajamo do bistvenega elementa — do programskega pristopa, ki v celoti omogoča realizacijo miselne kresacije likovnih del. Ta programski pristop pa je sestavljen iz treh bistvenih elementov. Objekt na relaciji — umetnost, višji, domišljen pojav, ki je lahko ploskovni kolaž in obhodni kolaž (kot plastika). Drugi element je fotodokument, ki je lahko reliefna sestavljenka, scenarij v interierju ali exteriorju in relacija objekt — subjekt v sceni. Tretji element je fotomontaža. Zato ne gre zgolj za fotografijo, ki je samo tehnični pripomoček, temveč gre za določene fotodokumente, ki nosijo v sebi nadrealistične oblike, simbole, vsebino, ki je mestoma nadrealistična, a vendar kot kretna in zato razumljiva vsakomur. Razumljiva vsaj v razmišljanju, na katerega nas pozove vsebina. V tem pa je glavni namen umetnikovega poslanstva, ki ni stopil med nas s Parnaso, ki ni poslan od bogov, ampak je zrased med nami.

Fotodokument: objekt — scena v interierju.

Foto: M. Pal

Goriški posvet

Improvizacija vsebine

Naslov vsekakor velja samo za organizacijo posveta, na katerega je bil vabljen dokaj širok krog gledaliških delav-

cev, kulturnikov, urednikov tovarniških glasil in drugih. Ze izredno slaba udeležba na posvetu, ki naj bi z uvodnim referatom in razpravo pomagala razsvetliti obstoječe stanje na relaciji kultura-dela-vec ali obratno, je pokazala »pripravljenost« reševanja omenjenega problema. Iz neznanih vzrokov je odpadel tudi uvodni referat in je razprava zaradi tega potekala na osnovi krajšega uvodnega govora direktorja Primorskega dramskega gledališča Jožeta

Babiča. Toda kljub temu, da razprava ni bila in niti ni mogla biti celovita, ampak je povsem kampanjsko zajemala različna področja delovanja kulture, je posvet, ki je izzvenel v prijateljski pogovor, le nekako skušal podati nekaj osnovnih misli o današnjem položaju kulture. Seveda pa se ob tem postavlja vprašanje, v kolikšni meri lahko takšen razgovor konkretno pripomore k reševanju nastavljenih vprašanj, saj je v celotni razpravi sodelovalo

le pet udeležencev: Jože Babič, Stefan Zvižej, dramatik Ivan Mrak, Ivo Tavčar in Drago Medved.

Zanimivo je tudi to, da je bil posvet zamišljen v okviru Goriških srečanj malih odrov slovenskih gledališč, kjer je bil izključno zastopan eksperimentalni program. V razpravi pa ni bila v širši meri osvetljena problematika ravno v odnosih repertoar gledališča in prisotnost delavca, njegove udeležbe na takšnih predstavah.

d. m.

Izdali bodo prospekt

Člani jamarskega kluba »Črni galeb« v Preboldu bodo do začetka letošnje turistične sezone izdali prospekt, v katerem bodo prikazali svoje petletno delo ter najlepše primere tistih jam, ki so jih sami odkrili in izmerili. Ob vsaki fotografiji bo kratek dokumentiran zapis o jami, dopolnjen z anekdotami o nastanku jam. Prospekt bo vsekakor lepa pridobitev za domače in tuje turiste v savinjski dolini, ki bodo tako lahko globlje spoznali še eno zanimivost Savinjske doline — kraške jame.

DRAGO MEDVED

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

NAGRADNA ANKETA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA ANKETA NOVEGA TEDNIKA

PRIJATELJSKI KLEPET

● Naročnik NOVEGA TEDNIKA ste ali pa ga kupujete. Po svoje vam je prijatelj. Prijatelj, kot so prijatelji. Včasih ste zadovoljni z njimi, včasih ne najbolj. In ker prijatelju poveste, če ste zadovoljni in če niste, povejte tudi nam!

● Posvetite NOVEMU TEDNIKU pol urice časa. Ko boste izpolnili anketo, boste pripomogli, da vam bo v bodoče bolj všeč, da boste z njim še bolj zadovoljni. Izkoristite svojo pravico povedati svoje mnenje in predlagati izboljšave, saj ste član velike skupnosti bralcev. In ne nazadnje — časnik tudi plačate.

● Sodelovati v naši anketi se izplača. Najbolj zato, ker bo z vašo pomočjo bolj vaš, številni bralci pa, ki jim bo žreb naklonjen, bodo deležni lepih nagrad.

● Ceravno je anketa nagradna, naj vas to ne omejuje pri vaši odkritosti in kritičnosti. To, ali NOVI TEDNIK ocenite ugodno ali pa tudi ne, ne bo vplivalo na morebitno nagrado. Odločil bo žreb in nagrada je le nadomestilo za trud in sodelovanje.

TRENUTEK
POZORNOSTI,
PREDEN ZAČNETE!

Za veljavno bo štela vsaka anketa, katere izpolnjenec bo odgovoril na vsa vprašanja z enim od možnih odgovorov.

NAŠ CASOPIS IN VI

1. Kako prihaja NOVI TEDNIK v vaše roke? (ustrezno obkrožite)

- a) sem stalni naročnik
- b) ga stalno kupujem
- c) kupujem ga občasno

2. Koliko ljudi vaš izvod NOVEGA TEDNIKA še prebira?

(napišite številko)

3. Kako dolgo že berete NOVI TEDNIK (ne glede na njegovo ime od njegove ustanovitve v letu 1945)?

Berem ga let (vpišite število let)

4. Kdaj se vam je zdel NOVI TEDNIK najbolj privlačen (ustrezno obkrožite)

- a) zadnje leto
- b) pred tremi leti
- c) pred desetimi leti
- č) še dlje nazaj

O NOVEM TEDNIKU, KAKRŠEN JE ZDAJ

5. Katero od vsebinskih področij vas najbolj zanima v NOVEM TEDNIKU?

(Prosim, preberite najprej vse, potem pa določite področja po vrstnem redu, in sicer tako, da številka 1 pomeni, da vas ta rubrika najbolj zanima)

- a) gospodarstvo (industrija, obrt, gostinstvo, trgovina, kmetijstvo) ☐
- b) politični dogodki (o političnih organizacijah, samoupravi, sejah, sestankih, konferencah) ☐
- c) kultura-prosveta (o umetnosti, znanosti, vzgoji, izobraževanju, kulturnih društvih) ☐
- č) šport-rekreacija (o vseh oblikah telesne vzgoje, tekmovanjih, življenju in uspehih športnikov, društev itd.) ☐
- d) zdravstvo in sociala (zdravstveno varstvo, delo organov na tem področju, o socialnih problemih, o socialnem razlikovanju) ☐
- e) družbena kronika (nesreče, delo sodišč, kriminal, gibanje prebivalstva, jubileji itd.) ☐
- f) zabavno čtivo (roman, povesti, črtice, potopisi, humor, slikanice, horoskop) ☐

6. Naš uredniški načrt je, približati se človeku, pisati predvsem o delovnem človeku, o njegovih problemih, težavah, hotenjih. Je ta naš načrt uspel? (ustrezno obkrožite)

- a) uspel popolnoma
- b) uspel v pretežni meri
- c) uspel le deloma
- č) sploh ni uspel

7. Katero izmed rubrik, ki so malone v vsakem NT, najprej preberete? (Prosim, označite vrstni red v kvadratu, kot pri vprašanju pod številko 5, in sicer tako, da številka 1 pomeni, da to rubriko najprej preberete)

- Naši znanci ☐
- Obrazi ☐
- Mala anketa ☐
- Mali intervju ☐
- Bralci pišejo ☐
- Njihovo življenje je materinstvo ☐
- Tednikovi pogovori s kmeti ☐
- Intervjuji z delavci ☐
- Intervjuji s kulturniki ☐
- Naše šole vsepovsod ☐
- Iz življenja krajevnih skupnosti ☐
- Sosed sosedu ☐
- Med štirimi očmi ☐
- Mini reportaža ☐
- Vprašanje javnemu delavcu ☐
- Ženin vsakdan ☐
- Horoskop ☐
- Turistična rubrika ☐
- Pogled v preteklost ☐

Če bi radi kakšno novo rubriko, predlagajte jo (ni obvezno)

8. Napišite, prosimo, kateri sestavki so vam v zadnjem času ostali najbolj v spominu (če se ne spomnite naslova, navedite po svoje vsebino)

9. Urednik vam je ob novem letu obljubil, da bomo pri pisanju in uvrščanju dopisov objektivni, kritični, da bomo obveščali o dobrem in o slabem. Odločite se za enega od navedenih odgovorov (ustrezno obkrožite)

- a) ste objektivni v dobrem in slabem
- b) ste premalo kritični
- c) preveč hvalite
- č) premalo pišete o dobrem, vzornem
- d) pretiravate s kritičnimi zapisi
- e) se ne morem odločiti, kakšni ste

10. NOVI TEDNIK je glasilo šestih občin in hkrati celotne celjske regije. Cilj pa je, da bi pokrival tudi manjše kraje. Kako zadovoljni ste z obveščanjem iz vašega kraja? (ustrezno obkrožite)

- a) v tedniku je dovolj o dogodkih mojega kraja
- b) zajemate samo nekatere dogodke
- c) le malokdaj je zapis iz našega kraja
- č) sploh nič ne pišete

11. Prebirate tudi novice iz drugih krajev (ustrezno obkrožite)

- a) da, prebiram vse
- b) da, iz krajev, ki so mi znani
- c) ne, novice od drugod me ne zanimajo

12. Da je premalo novic iz različnih krajev, je krivo tudi to, da nimamo dovolj sodelavcev, dopisnikov, občanov, ki bi nam dogodke sporočali. Če imate v mislih koga iz svoje sosesčine, tudi vi niste izvzeti, napišite nam njegovo ime in naslov:

13. Novinarji NOVEGA TEDNIKA smo v vaši službi. Kako nas poznate, sestavke katerega od nas najraje prebirate in zakaj? Izberete lahko le enega, vpišite njegovo ime in na kratko zapišite, zakaj ste ga izbrali.

Izbral sem novinarja
zato, ker

O NOVEM TEDNIKU, KAKRŠEN NAJ BI BIL

14. O čem naj bi NOVI TEDNIK po vašem mnenju več pisal. O čem morda manj. Spodaj smo navedli dolgo vrsto področij. Najprej skrbno vse preberite, potem pa se odločite za največ pet področij, o katerih naj bi pisali več, in jih obkrožite. Izberite tudi največ pet področij, o katerih bi lahko pisali manj, le-te pa enostavno prečrtajte.

- a) o delovnih organizacijah
- b) o političnih organizacijah
- c) o nesrečah in stranpotih ljudi
- č) o socialnih problemih
- d) o življenju znanih osebnosti
- e) o kulturi, umetnosti, znanosti
- f) o mladini in otrocih
- g) o življenju delavskih sredin

- h) o sejah in sestankih
- i) o zdravju in zdravstvu
- j) o društvih in interesnih skupnostih
- k) o problemih žena
- l) o športu in športnikih
- m) o kmetijstvu in vaseh
- n) o življenju preprostih ljudi
- o) o zanimivostih iz preteklosti
- p) o sončnih straneh življenja
- r) o dogodkih in ljudeh iz NOV
- s) o dogodkih in življenju po svetu

15. Ko se bomo odločali za novo povest ali roman, za kakšno zvrst ste? Izberite samo eno (ustrezno obkrožite)

- a) za ljubezensko
- b) za kriminalko
- c) za zgodovinsko
- č) za pustolovsko
- d) s socialno vsebino
- e) za življenjepismo
- f) za vojno-revolucionarno
- g) za humoristično-satirično

16. Doslej smo imeli več OKROGLIH MIZ, ko smo se zbrali z občani, seznanjenimi ali zainteresiranimi za razne probleme. Na primer: o vprašanih splošnega ljudskega odpora, o spolni vzgoji mladine, o delu ZEK po pismu, o tem, koliko velja beseda delavcev, o tem, koliko smo solidarni itd. Predlagajte temo za OKROGLO MIZO.

17. Kakšno akcijo predlagate potem, ko se bo iztekla rubrika Njihovo življenje je materinstvo?

18. Kakšnih novinarskih zvrsti si želite več? (ustrezno obkrožite)

- a) več reportaž
- b) več komentarjev
- c) več intervjujev
- č) več novic
- d) več fotografij
- e) več literarnih prispevkov

IN ŠE TO IN ONO

19. Kakšen se vam zdi NOVI TEDNIK po obliki in urejenosti? (Ustrezno obkrožite)

- a) velikost, format je ustrezen
- b) format časopisa naj bi bil večji
- c) format časopisa naj bi bil manjši (ustrezno obkrožite)
- a) tednik je ustaljeno urejen
- b) tednik preveč spreminjate
- c) črke so vidne, bralne
- č) črke so predrobne

20. Kaj pravite na to, da bi NOVI TEDNIK izhajal dvakrat na teden? (ustrezno obkrožite)

- a) sem za dve številki tedensko
- b) sem za to, da ostane tednik
- c) nimam mnenja o tem

21. Preberete v NOVEM TEDNIKU tudi reklame, obvestila in male oglase? (ustrezno obkrožite)

- a) da, preberem
- b) prebiram delno
- c) sploh ne

22. Če bi v vaši občini ali v vašem kraju organiziralo uredništvo razgovor z bralci, kjer bi lahko vse povedali, predlagali in svetovali, bi se tega razgovora udeležili? (ustrezno obkrožite)

- a) bi, pošljite vabilo
- b) verjetno bi se
- c) ne bi se udeležil

HVALA LEPA ZA SODELOVANJE, za vašo dobro voljo, razumevanje in potrpežljivost.

VENDAR SE NEKAJ: Izpolnite tudi naslednji kotiček z vašimi podatki! Kdor želi biti pri anketi nepoznan, mu ni treba napisati imena in naslova, lepo pa prosimo, da vseeno izpolni ostale podatke o sebi. Če se ne podpišete, se s tem seveda odrekate sodelovanja pri žrebanju.

Priimek in ime

Točen naslov

Poklic

Zaposlen pri

Izobrazba (ustrezno podčrtajte): nepopolna osnovna šola, osemletka, srednja, strokovna, višja, visoka

Starost (koliko let imate)

Ko ste anketo izpolnili, jo izrežite in nam jo v pismu pošljite do ponedeljka, 12. MARCA 1973 na naslov: Novi tednik, Gregorčičeva ulica 3, Celje, Nagradna anketa.

Vrtljak dogodkov

CELJE

Svečanost v AVTO CELJE

Kolektiv Avto-Celje se pripravlja na svečanost, ki bo združena z otvoritvijo nove hale in 25-letnico obstoja podjetja. Končno se bo uresničila želja večine članov kolektiva, ki so dolgo čakali na dograditev novega objekta. To bo servisna in remontna delavnica, ki bo opremljena z naj sodobnejšimi pripomočki, delo v njej pa bo potekalo po modernih tehnoloških postopkih.

Razumljivo je, da se hočejo vsi člani kolektiva na tako delovno zmago čim bolj pripraviti. Vsi se po svojih močeh trudijo, da bi bila hala čim prej gotova in da bi jo otvorili kar se da slovesno, vendar v skromnem obsegu.

Dan pred otvoritvijo bo sindikalna organizacija pripravila več športnih srečanj. Na prireditvi bo nastopil tudi pevski zbor podjetja, ki so ga osnovali pred kratkim. Skratka, na svečanost se pripravljajo vsi zaposleni, saj jim ni vseeno, kako in v kakšni luči bo pričakalo podjetje otvoritev objekta, ki bo za delavce pomenil boljše pogoje pri delu, za podjetje pa večjo produktivnost in ugled pri strankah.

ŽALEC

Borci, tvorni del družbe

Minulo soboto so se na letni skupščini zbrali delegati organizacij ZZB NOV občine Zalec. Poleg njih so se skupščine udeležili tudi predstavniki skupščine ter občinskih vodstev družbeno političnih organizacij ter nekateri gosti, med njimi tudi FRANC ROJSEK-JAKA in prvoborec PETER SPRJAC.

Uvodni referat je na skupščini prebral predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Zalec, spomeničar RUDI CILENŠEK. V svojem govoru je orisal družbeni položaj borcev ter pri tem še zlasti opozoril na tiste osamljene, poskušne, ko posamezniki smatrajo, da naj bi borci pač skrbeli le še za spominska obeležja ter za razvijanje tradicij naše slavne revolucije. Taka stališča so nesprejemljiva, saj so borci v vseh povojnih letih prispevali bistveni delež k izgradnji naše socialistične samoupravne skupnosti in predstavljajo tudi danes pomemben tvorni del naših prizadevanj po hitrejšem družbenem razvoju in napredku. Nadalje je Rudi Cilenšek govoril o posameznih primerih negativnih pojavov v naši družbi, ki so jih zlasti borci odklanjali z vso ostrino. Še zlasti pa jih je spodbudilo pismo predsednika Tita, saj jim je le-to potrdilo pravilnost njihovega delovanja in tvornega sodelovanja v razvoju naše družbe.

O delu organizacije v minulem obdobju je podal obsežno in vsebinsko izredno bogato poročilo sekretar Občinskega odbora ZZB NOV JANO KRAJNC.

HRASTNIK

„Izrazi“ izhajajo

Učenci v Hrastniku in na Doli prebirajo ta teden novo številko šolskega časopisa IZRASI, ki izide vsako leto v 500 izvodih. Posamezne rubrike izražajo njihovo šolsko in izvenšolsko življenje, razmišljanje in občutja v pesmih itd. List pozivljajo tudi likovni prispevki.

Posebno privlačen je letos ovitek, ki ga sestavljajo slike — fotografski posnetki učencev in izvenšolske dejavnosti. Zasnoval ga je akademski slikar Branko Klančar. Časopis urejata literarno — novinarski skupini združenih šol narodnega heroja Rajka.

FANCI MOLJK

Novi predsednik

Minuli teden so imeli mladinski aktiv v Andražu, Feralitu in v Letušu volilne konference. V Letušu so za novega predsednika izvolili Zdenka Javornika. Precej kritik je bilo, ker se konference ni udeležil noben predstavnik družbenopolitičnih organizacij kraja. V Andražu so izvolili za predsednika Danilja Umbrehta, v Feralitu pa Ljona Paderja.

Zbor počitničarjev

V Zalcu je imela minuli teden občini zbor Počitniška skupnost Zalec. Na zboru so pregledali delo v zadnjem obdobju ter ugotovili, da so lahko z delom zadovoljni. Za novega predsednika je bil izvoljen Jože Piliš, direktor Gradnje iz Zalec.

CELJE

Stane Polajner v Plinarni

Kakor smo zvedeli, bo Stane Polajner, dosednji direktor Komunalnega zavoda za zaposlovanje delavcev v Celju, odšel na novo službeno dolžnost. Prevzel bo mesto direktorja Plinarne — vodovod.

O sestavi ZK

V sredo, 7. marca, se bo sestala občinska konferenca ZKS v Celju. Celjski komunisti bodo spregovorili o analizi kadrovskega sestava članstva in vodstev občinske organizacije ZKS Celje. Glede na popis članstva ZK, kar so osnovne organizacije ZK opravile v zadnjih dneh februarja, in upoštevanje vse bolj kritične razprave o sedanji neprimerni sestavi ZK (v njej je premalo delavcev in mladine), bo konferenca prav gotovo zelo pomembna. Ne samo zato, ker bo ugotovila sedanje nezadovoljivo stanje kadrovskega sestava ZK, pač pa tudi zato, ker bo pokazala na naloge za načrtnejše sprejemanje mladih in delavcev v ZK. Na konferenci bodo razpravljali še o nekaterih drugih problemih kadrovske politike in celjski občini komisija za organiziranje in razvoj pa bo predlagala nekaj sprememb za učinkovitejše organiziranje in delovanja komunistov.

Divjak nič več poslanec

Po tem, ko je bil Stane Divjak razrešen dolžnosti direktorja Cesteznega podjetja in ko je bil izključen iz ZK, bi moral biti tudi razrešen dolžnosti poslanca gospodarskega zbora RS Slovenije. Po večmesečnih razgovorih se bo to, kot kaže, zgodilo. Sedaj je Stane Divjak zaposlen v Gorenju.

Naše šole vsepovsod

KMALU BO AVTOBUS

Tudi na Planini pri Sevnici se otroci učijo v novi, moderni šoli. Vanjo so se vselili decembra 1971, lani 1. julija pa so jo imenovali po Kozjanskem odredu in ob tej priložnosti odkrili tudi spominsko ploščo. Šolarji so se nove šolske zgradbe prav gotovo razveselili, saj je bila prejšnja lani stara že 150 let. Ob dograditvi nove šole so se prešolali otroci iz Dobja, Kalobja, Šentvida in okoliških vasi, ki se vsak dan vozijo z avtobusom. Nič posebnega, tako se vozijo otroci marsikje, samo...

Nabito polni delavski avtobus počasi hrope po strmih klanec Jezerc v zgodnjem meglenem zimskem jutru. Ko prileze na vrh, se ustavi in v zatohlo zunanost prilezejo drobne od mraza drgetajoče postavice s šolskimi torbicami v rokah. V šolo se peljejo, v čisto novo šolo na Planini. Na vsaki postaji vstopajo, gneča je vedno hujša, za naslednjim ovinkom pa jih stoji še najmanj dvajset. Toda avtobus je kot sod brez dna, v svoj majati trup sprejme vse, kar stoji zunaj na mrazu in komaj čaka, da se malo pogreje. Postajališče, ki bi ščitila čakajoče pred vremenom, namreč sploh ni. Vročina in gneča v avtobusu pa šolarje nič ne motita. Nasprotno, razveže jim jezik in živzavu ni in ni konca. Ta se prepira s sošolcem, kaj je bilo za domačo nalogo, drugi se je spomnil, da je pozabil doma blok za likovni pouk, tretji pa z zaspnimi očmi pripoveduje, da je vstal že ob pol petih, ker je opravil živino, ob šestih je pa že tako moral od doma, da je prišel pravi čas na postajo. Ko avtobus premaga še zadnji klanec pred Planino in se ustavi pred veliko samopostrežno trgovino, se množica šolarjev naglo vsuje na prostoren trg in odhiti še nekaj zgradbe. Človek, ki to opazuje, stoji na nekem visokem mestu, ki ga ne more verjeti, da se sto ljudi lahko stlači v avtobus, ampak kar je res, je res.

Pohitim za njimi. Pred veliko, svetlo, lepo stavbo s še ne popolnoma urejenim okoljem, stoji kombibus, iz katerega prav tako lezejo otroci.

do zdaj 1200 knjig, pa tudi v učiteljski knjižnici strokovnih knjig ne manjka. Ko mu omenim gnečo na avtobusu in ga povprašam, kako je s prevozom otrok, mi odgovori: »Marca, upamo, bomo dobili šolski avtobus, ki bo vozil otroke iz Loke, Šentvida in okoliških vasi. Več kot dve vožnji ne bo mogel napraviti, ker ne bo časa. Pouk se začne že zgodaj, zato se bodo otroci iz smeri Šentjur-Planina verjetno še vozili v gneči. Razmišljamo, kako bi ta problem rešili. Šolski okoliš je precej velik, odkar smo po dograditvi šole decembra 1971 prešolali otroke iz Dobja in okolice, nekaj tudi iz Kalobja. V Šentvidu ni več nižje organizirane štirirazrednice. Tudi te otroke vozimo k nam. V najtežjih pogojih so otroci, ki so iz najbolj oddaljenih vasi Podloga, Veje, Praprotnega, Visoč, ker do tam še nismo organizirali prevoza. Cesta je tako slaba, da kombi, posebno pozimi, ne more voziti. Cesta je v gradnji že tri leta in dokler ne bo gotova, bodo morali nekateri otroci še naprej pešati po sedem km vsak dan. Poleti je malo lažje, ker se jih veliko vozi s kolesi. Težave seveda so, vendar pa si v novi, sodobno urejeni, z učili dobro založeni in ob dobri strokovni zasedbi učiteljev, otroci pridobijo veliko znanja, ki ga sicer v slabših pogojih ne bi. Šola ima osem učilnic, pet kabinetov in tehnično delavnico, najbolj pa smo ponosni na telovadnico, ki je do zdaj še edina v šentjurski občini. Imamo 300 šolarjev, ki se v novi šoli odlično počutijo.«

Kako se ne bi? Prijetne učilnice z velikimi okni in sodobnim pohištvom kar same vabijo učence k pouku. V njih se odvija klasičen pouk, imajo pa tudi kabinetni za biologijo in kemijo, likovni in tehnični pouk. Pri slovenskem jeziku uporabljajo tudi knjižnice. Marca bodo pričeli z malo šolo, ko ni več tako hude zime. Kmalu bodo začeli urejevati tudi okolico šole. Postavili bodo postajališče za vozače, v Šentvidu pa bodo zgradili garažo za avtobus. Tudi šolo v naravi so imeli letos in otroci so lahko uživali na smučeh po čudovitih okoliških smučarskih terenih. Sploh so planinski šolarji navdušeni športniki. Saj imajo lepo telovadnico, kjer prirejajo košarkarske in rokometne turnirje, tudi igranje šaha jim gre od rok pa tekmovalju v veleslalomu se pozimi tudi ne odrečejo. Povsod žanjejo uspehe. Najbolje pa se vsekakor odrežejo pri likovnem pouku. Vsako leto pošljejo svoje risbe na razstavo »Likovni svet otrok« na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju in vsako leto dobijo za svojo prizadevanost tudi nagrade in priznanja. Veliko zaslug za njihove uspehe ima prav gotovo likovni pedagog in slikar Goce Kalajdzinski, ki z veliko ljubeznijo vzgaja mlade likovnike. Tudi z dogajanjem v kraju so šolarji dobro povezani, saj sodelujejo s kulturnim programom na vseh proslavah, delegacije pionirjev pa so vedno prisotne na pomembnih zbiorih krajevnih organizacij ZB, RK, SZDL. Dopisujejo si z osnovnimi šolami pobratimskih občin v Srbiji Užičke

Ravnatelj šole Ferdo Zagar.

Požege. Ne mislijo pa si izmenjavati z njimi samo pisem, ampak tudi obiske. Pri vseh njihovih aktivnostih jih vodijo učitelji, ki so obenem tudi nosilci družbenopolitičnega dela na vasi. 19. jih je, pet jih ima višjo izobrazbo, ostali še študirajo bodisi na razredni stopnji ali pa na predmetni.

Ravnatelja povprašam še po uspehu. »Lani uspeh ni bil kaj prida. Samo 80 odstotkov jih je izdelalo, v sedmem razredu je bilo 50 odstotkov pozitivnih. Kje je krivda? Veste, pride takšna generacija, ko malo zastaja za drugimi, pa tudi prešolanje iz raznih koncev je vplivalo na uspeh. Precej težav jim dela matematika in tisti predmeti, kjer se je treba učiti. Otroci so doma s kmetij, treba je večkrat prijeti za delo in to se pozna pri uspehu. Tudi dopolnilnega pouka ne moremo organizirati, ker so slabši učenci v večini vozači in gredo po pouku takoj na avtobus. V letošnjem šolskem letu b uspeh mnogo boljši, saj pričakujemo samo 20 odstotni osip. Sploh bi bile dejavnosti na šoli še mnogo bolj pestre, če ne bi bilo toliko vozačev, vendar bomo s šolskim avtobusom to lahko uredili. Otroci radi sodelujejo v vseh dejavnostih. Prav zdaj se pripravljamo za tekmovalstvo z osnovno šolo Lesično o 400 letnici kmečkih uporov, ki bo v začetku marca. Upam, da se bodo dobro odrezali.«

Po hodniku je začelo dišati po malici, ki sta jo že pripravljali kuharici. To jima v moderno opremljeni kuhinji ni težko. Se malo in v jedilnico se bodo pripodili vsi otroci od prvega do zadnjega in pojedli svoj topli obrok. Za malico vseh je dobro poskrbljeno. Stroške krije TIS neka pa učenci sami.

Tako živijo in delajo na osnovni šoli Kozjanskega odreda na Planini. Na vedrih obrazih učencev sem zaznala zadovoljstvo in ponos, da bivajo in se učijo v novi moderni šoli in ne mislijo na trenutke, ko se v prenapolnjenem avtobusu vozijo k pouku. Tudi to se bo kmalu uredilo.

DOMINIKA POŠ

Dobra malica se po marljivem učenju prav gotovo prikaže. Dober tek in veselo na delo!

ci, maha jo s torbicami, in izginjajo skozi šolska vrata. Pripeljali so se z drugega konca šolskega okoliša iz Šentvida in okoliških vasi pa iz Loke.

Ko vstopim, se znajdem v lepi garderobi, kjer šolarji hitijo s preobuvanjem v copate in se naglo razkropijo po razredih. Pouk se bo pričel takoj. Kmalu se hodnik, kjer visijo na stenah likovni izdelki šolarjev, izprazni. Pogled mi pritegne spominska plošča, ki so jo odkrili lani 1. julija, ko so novo šolo imenovali po Kozjanskem odredu.

Ravnatelja šole Ferda Zagarja najdem v njegovi pisarni, ki je zvrhano naložena s pravkar prispelimi knjigami. To je nova zaloga za njihovo bogato knjižnico, ki je štela

Lepa je šola na Planini!

Njihovo življenje je materinstvo

IZ RODA V ROD SE NADALJUJE ŽIVLJENJE

Za CILKO JURAK, mater desetih otrok, bi lahko dejali, da so otroci v njenem rodu že tradicija. Sama je bila ena izmed desetih otrok, rojenih v kmečki hiši v bučki fari. Tudi njen mož, s katerim se je zavezala za vse življenje, stara 21 let, je bil rojen v mnogoštevilni družini. Dvanajst otrok je spravila na svet njegova mati.

Ko sta pred mnogimi leti začela živeti skupaj v Selah pri Virštajnu, si nista belila glave, koliko otrok bosta imela. Kolikor jih bo, pa jih bo, sta menila in rodilo se jima je deset zdravih nadbudnežev. Šest od njih je nosilo hlače, štiri pa so se skrivale v krilih. Umrl ni nihče, prav vsi so že pri kruhu, med njim je poročenih devet. Le najstarejša je ostala sama. Skrbela je za sestre in brate, zato je njej zmanjkalo časa misliti nase. Danes mati Cilka s ponosom pove, da je posebej gledala na to, da so se vsi izučili, čeprav je bilo zato doma marsikaj hudo. Roke, ki bi morale doma poprijeti za delo,

so odhajale v šole, da najdejo boljši kruh.

Takrat, med vojno, ko so si ljudje grizli obraze, da bi uničili drug drugega, je bilo najhujše. Moža so ji zaprli, pa dve hčerki tudi, ker so pomagale partizanom. Tisti čas, pravi mati Jurkova, je bil za njo najtežji. Negotov in ubijajoč, zraven pa je bilo treba veliko pridelati za tolika lačna usta. Lakote niso trpeli, to je že res, a kaj, ko je bolečina, ki gloda v srcu, dostikrat hujša.

Danes se je v njenem naročju že popestovalo devetnajst vnukov, med njimi je največ fantov. Razkropljeni so po svetu, ti njeni najmlajši, od Ljubljane do Sel so zaznamovali svojo pot. Šest jih je v Ljubljani, trije so v Celju, eden pa ohranja na Selih domače ime. Čeprav povsod razkropljeni, imajo tesne stike med seboj. Te vzdržuje že mati sama, saj roma od enega do drugega in povsod je prisrčno sprejeta. »Če me za grabi domotožje, poberem vse skupaj in grem k enemu ali drugemu.« Čudna

Mati CILKA JURAK v krogu svojih sinov, hčera, zetov in svakinj. Za vse ohceti je sama pripravila, na eni zadnjih pa je bila že močno utrujena.

je ta materinska ljubezen! Zmore toliko, da v trenutkih hrepenenja prenega bojazen in se odpravi na dolgo pot. K njim — otrokami! Povsod malo posori, pokramlja in se odpravi dalje, k tistemu, ki jo najbolj potrebuje. — Mi smo jo našli pri bolni hčerki, kjer je zdravila s skrbjo. Njene roke so mirno počivale v krilu, ko je odgrinjala podobo svojega življenja. V obrazu matere Cilke skorajda ni

gub. Le tanke niti se ji prepredajo po obrazu, ki izžareva mir in lepoto. Na pomlad pa, ko bo vzbrstela trta po vinogradih, se bo odpravila domov. Tu jo bodo potrebovali, čeprav njeno srce peša in ji primanjkuje moči. To o srcu je sama potožila, mi pa smo mislili, da je kljub tožbi imenitno ohranjena in pri močeh. Kako zmorete matere vse to?

Z. STOPAR

KAKO JE MOGOČE?

Zgodilo se je pred dnevi. V enem naših najlepših mest, ki ga z veseljem pokažemo komerkoli, ki ga noga zanese k nam, v mestu, ki je naš ponos — v Velenju. Padel je strel, starka 72 let je ostala težko ranjena, krogla ji je prebila želodec. Zgodilo se je torej zločin, ki pa ga zaradi posebnih okoliščin skorajda ne bi mogli imenovati zločin, saj je bil strelec komaj dvanajstletni fantič, nezavedajoč se do globin svojega dejanja, ki mu bo prav gotovo pustilo posledice v njegovem življenju.

Zgolj skopi podatki o streli, ki je odjeknil sredi mesta, v stanovanju, v hiši, v kateri so se že sedem let vrstili prepiri, ki so skorajda redno našli svoj epilog na sodišču, pred sodniki, čeprav bi bilo boljše če bi ljudje znali potrpeti, poravnati stvari med sabo, toplo in človeško, s kančkom ljubezni do bližnjega, ne povedo ničesar drugega kot to, da živi nekje človek z bolečino v telesu in da se v tem svetu igra fantič, žrtev strasti in neodgovornosti do svojega bližnjega.

Deček, ki je sprožil usodni strel, ima mater in očeta, nekdo od njiju pa je imel pištolo. Kdo je torej potisnil dečku v roke nevarno orožje, kdo mu je dejal, da jo je treba sprožiti, kdo mu je napolnil srce z mržnjo proti stari ženici, katere življenje je v nevarnosti, kdo

ga je naučil, da je na tem svetu treba sovražiti...? Vprašanja, morda nikoli spoznana, porojena iz sporov med dečkovi in staršema in ženico, odkrivajo še več, več bi lahko le slutili.

Za maščevanje, pa naj si bo kakršnokoli, potrebno ali ne, nikakor pa ne na takšen način, je bil zlorabljen otrok, ki najbrž niti ne ve točno, čemu je treba sovražiti človeka, zakaj njegova leta so leta igre, rasti in ljubezni. Zlorabljen je bil v njegovem najosnovnejšem bistvu, v njegovi dobroti, ki jo je prinesel s sabo na svet in v katero se je ugnezdila senca zločina, ki mu bo visela tiho nad glavami morda dan za dnem. Raztrgali so mu predstavo o svetu, v katerem se stvari še spreminjajo.

Trije ljudje si delijo strel in vendar je najbolj prizadet en sam. Deček.

Kdaj bo začela glodati vest v dečkovih starših? Kdaj se bodo zavedli svojega dejanja? Tudi če je deček uzel sam pištolo, so krivi, tudi, če mu nihče ni ničesar dejal, niti z najmanjšo besedo, so omdeljevali. Dečka je vzgojila njihova beseda in njihova beseda, njihova dejanja, so pot do zločina, do krivde.

Kam greš, človek?

Milenko Strašek

sosed sosedu

Zaključek politične šole na Polzeli

VESELI NAD USPEHOM

V žalski občini je že vrsto let praksa, da politične šole organizirajo v posameznih delovnih skupnostih. Tako so se v letošnjem letu že zvrstile v nekaterih večjih kolektivih, minulo soboto pa so jo zaključili tudi v Tovarni nogavic na Polzeli. Preko trideset slušateljev je poslušalo predavanja v dveh trodnevniških ciklikih. Obsegala so problematiko idejno politične vloge ZK v naši samoupravni družbi, uresničevanja ustavnih dopolnil, socialno diferenciacijo in podobno. Poleg teh predavanj pa so slušatelji obravnavali problematiko delovnih organizacij, psihologijo dela, priprava ter načini vodenja sestankov in drugo.

ALJOŠA JANEŽIČ, delavka: Delo v politični šoli mi je bilo zelo všeč in zadovoljna sem, da sem se je udeležila. Bila je zelo koristna, najbolj zanimivo pa je bilo, kadar smo izmenjevali mišljenja o posameznih vprašanjih. Imeli smo številne diskusije. Najbolj mi je bilo všeč predavanje s področja psihologije dela, čeprav so bila zanimiva seveda tudi druga predavanja. Tudi problematika socialnega razlikovanja je precej pritegnila mojo pozornost. Morda smo premalo govorili o konkretnem delu Zveze komunistov, premalo smo se pogovarjali o tem, kako naj se komunisti konkretno lotimo številnih in odgovornih nalog, ki stoje pred nami. Če bi bila možnost še nadaljnega šolanja, bi se take šole še prav rada udeležila.

IVKA ROBIDA, delavka: Tu

di jaz sem s politično šolo zelo zadovoljna in prav vesela sem, da sem bila med slušatelji. Osebnostno mislim, da bi bilo potrebno, da gredo skozi tako šolo vsi komunisti, še zlasti pa tisti, ki so v ZK šele krajši čas. Predavanje s področja psihologije dela mi je bilo izredno všeč in veliko sem pridobila. Česa je bilo premalo? Premalo smo govorili o konkretnem delu komunistov v vsakodnevni politični praksi. To bomo prav gotovo dopolnili še na naših sestankih. Še bi šla v tako šolo.

IRENA PIVNIK, tekstilni tehnik: Po vsebinski plati je bila politična šola po mojem mišljenju dobro zastavljena in skozi take oblike družbeno političnega izobraževanja bi morali vsi komunisti še zlasti mladi. Veliko sem pridobila, čeprav mislim, da bi bilo potrebno, da bi bila neka-

tera tematska področja podana še bolj poglobljeno. Tu mislim predvsem na uresničevanje ustavnih dopolnil in problematiko samoupravljanja. V času šole smo izmenjevali veliko mišljenj. Predavanje s področja psihologije me je zelo pritegnilo, prav tako pa tudi marksistične teme. Če bom tudi v bodoče še imela možnost, se bom z veseljem vključila v podobne oblike izobraževanja, saj mora človek stalno izpopolnjevati svoje znanje.

DIMITRIJ POPOVSKI, uslužbenec: Takale politična šola je vsekakor izredno koristna stvar in mislim, da bi jih morali organizirati čedalje več, da bi vanje vključili kar največ članstva. Po programski plati nimam nobenih pripomb, morda bi kazalo nekatere teme obravnavati bolj konkretno. Preveč smo se vrteli na

področju splošnosti. Predvsem mislim na problematiko samoupravljanja, oziroma uresničevanja ustavnih dopolnil. Zelo so me pritegnile teme s področja idejno politične vloge ZK, vendar mislim, da bi morali več spregovoriti o tem, kako se moramo komunisti konkretno lotevati posameznih nalog. Pogrešal praktično nisem ničesar in sem s šolo zelo zadovoljen.

ALBERT ČATER, tekstilni tehnik: V politični šoli sem veliko pridobil, še zlasti pa je bilo zanimivo predavanje o pravnih osnovah delovnih razmerij. Še bolj bi ga kazalo razširiti, saj je to veliko problemov. Tudi predavanje s področja psihologije dela je bilo nadvse zanimivo. Morda bi kazalo spregovoriti še nekoliko več o problemih samoupravljanja, saj je to tematika, ki je vedno živa in

prisotna, prav tako pa je marsikaj izostalo tudi še pri uresničevanju ustavnih dopolnil. Take šole in podobni seminarji so zelo koristna oblika družbeno političnega izobraževanja. Tudi jaz bi še v bodoče rad obiskoval posebne šole.

EDO KUNSTEK, pletilec: Šola je bila dobro organizirana in veliko sem pridobil, kar mi bo pri mojem družbeno političnem delu v bodoče nedvomno zelo koristilo. Teme so bile dobro izbrane, zanimive, čeprav po drugi strani mi-

slim, da bi bilo zelo koristno, če bi bilo za posamezne teme na razpolago še več ur, da bi lahko problematiko še bolj poglobljeno obdelali. Delovna razmerja je bila tema, ki me zelo zanima in to predavanje bi moralj slišati tudi drugi delavci, saj smo izvedeli marsikaj zanimivega. Pravilno in koristno je, da se organizirajo take šole in če bom imel priliko, bom prav gotovo tudi še med slušatelji.

Tekst in slike:
B. STRMČNIK

KAJ JE Z MESOM?

Mesnice so še vedno prazne. Tu in tam kakšni večji kosi mesa so le spomin na tisto, kar je bilo in morda upanje, da se bo položaj kmalu popravil.

Ko smo vprašali komercialnega direktorja kmetijskega kombinata Hmezd v Zalcu, Ivana Debelaka, kakšen je trenutni položaj in kakšni so vidiki za njegovo rešitev, je dejal:

»Položaj je še vedno žalosten. Mesa ni. Vsi skupaj čakamo na odločitev zveznega izvršnega sveta, ki naj bi dovolil višje cene. Radi bi, da bi bile vsklajene tako odkupne kot prodajne. Na vsak način pa bodo ene in druge enake za slovensko in hrvaško območje. Računamo, da bo položaj okoli novih cen rešen še te dni!«

»Ali bo potem dovolj mesa?«

»Na vsak način se bo položaj izboljšal, saj ugotavljamo, da so hlevi polni goveje živine. Le domačega svinjskega mesa še lep čas ne bo!«

Žalec

Poleg mladih planincev iz Laškega in Velenja so se po hoda ob obletnici smrti pesnika Karla Destovnika Kačuhja udeležili tudi mladi planinci iz Zabukovice, ki jih je bilo 34, iz Žalca 20 in iz Prebolda 18. S pohodom so pričeli nad Zavodno nad Šoštanjem do mesta, kjer je padel pesnik. Tu je bila tudi komemoracija, nato pa so s pohodom nadaljevali na Slemem, ker so morali gaziti 1 m visok sneg ter tako občutili težave, ki so jih morali premagovati borci med NOB.

Banka

OB OLAJŠAVE TUDI ZA MANJ RAZVITE

Tako bodo učenci razredov pisali naloge s temo »TITO IN PLOV« in učenci osmih razredov z naslovom »MARODOV ZA SVOBODO«. ZOPER IZKORISČAJO tudi letos učenci, ki bodo učenci ogledali bogate knjižne zbirke tega pa bodo z vseh šol deležni nagrade: zanje organiziran enodnevni izlet v Kočevski narodni park, ki bodo učenci ogledali naše revolucije, in drugih dogodkih iz zgodovine, ki jim bodo govorili učenci borci.

B. STRMCNIK

IGRA

Minulo nedeljo je bil dan mladinskega plesa. Naši mladinci so se zabavali na plesni dvorani v Žalcu. Najboljši plesarji so bili iz naših vrst. Najboljši plesarji so bili iz naših vrst.

je videti, da bi se, ne pa vsako

TT

KOLI UST

Minulo staro, trenu-jeleto niso izbrali. So pa kraji, ko razmišljajo. Tako najim domisli-je pokazale v po-je posreči denar, občanov so ob en-

izkazal tudi Pre-ten sprevod mask-čara našega, čisto-je bilo — mo-čorek.

op PUSTA, ki se-ki so jih storili-jejavniki, ne da-je minimalno opra-je bi bilo prav, Začeti pa bi mo-ko kot je bilo na-razreda na pustni-je, namesto da bi-je v estetsko na-ameh za pol živ-jeico skrečimo kar-je od glave do-—dk—

nas od glave do

—dk—

VALCI

TEDNIK

110 Novo Celje, Zalec-IVCIC, Celje, Gregor-

100 Koze

100 KR, Krnlce 14, 61430

100 PAN, Malgačeva 2 a.

100 M, Skalce 52, 63210

100 po pošti. Cestitamo!

100 et, Emoma, Iesarstvo,

100 ED, Kasia, IV, meča,

100 et, Njorka, Ra, Arno,

100 Niagara, Ba, SEATO,

100 Kudec, drevinka, AM,

Četudi udeležba na drugem zboru upravljalcev celjske podružnice Ljubljanske banke, v ponedeljek, 26. februarja, ni bila polnoštevna, sta razprava in ves potek zbora avtoritativno ocenila smernice poslovne politike banke v letošnjem letu in s tem vse naloge, ki se kažejo v stabilizacijskem obdobju. V njem banka ni izvzeta. Nasprotno, njena vloga je pomembna in velika.

V poslovanju in poslovni politiki banke se kažejo kvalitativne spremembe. Pri vsem tem gre za njeno organizacijsko stran, pa tudi za smernice, ki spodbujajo gospodarstvo k večjim in boljšim rezultatom na domačem in tujem trgu, k večjemu izkoriščanju proizvodnih zmogljivosti in osvajanju novih, k integracijam itd.

Hvaležna je ugotovitev, da bo banka sodelovala pri ureničenju srednjeročnih programov razvoja družbeno političnih skupnosti in da bo zagotavljala večjo usklajenost pri investicijskih naložbah. Pri tem ne gre samo za red, gre tudi za strokovno oceno teh

naložb in za sodelovanje podružnic, kadar bo v takih investicijskih sodelovala centrala Ljubljanske banke.

Se vedno pa je odprto vprašanje zaposlovanja novih delavcev v novih proizvodnih kapacitetah. Po približni oceni bo samo letos v celjski občini na novo odprtih okoli 2.000 delovnih mest. Poraja se vprašanje, kje dobiti dovolj delavcev? Nekaj jih bo moč dobiti s takšnih mest, ki bodo zaradi preusmerjanja proizvodnje ukinjena. Toda, večina je še vedno v negotovosti.

Zbor upravljalcev celjske podružnice Ljubljanske banke je opozoril tudi na vlogo odbora varčevalcev, ki je doslej samo spremljal poslovno politiko banke, toda mesto tega organa je najbrž kje drugje v celotnem sistemu upravljanja. Še zlasti, ker predstavlja hranilne vloge močno osnovo sredstev, s katerimi razpolaga denarni zavod.

Nakazovanje dela osebnega dohodka na hranilne knjižice dobiva vse večjo veljavo, ne samo zaradi varčevanja posameznikov, marveč veliko bolj zaradi prednosti, ki jih pri

tem dobi delovna organizacija. In končno — če bi zajeli v to varčevanje samo 20 odstotkov izplačanih osebnih dohodkov, bi na območju celjske podružnice Ljubljanske banke zbrali vsak mesec okoli sedemdeset milijonov dinarjev. Sicer pa predvidevajo, da bodo hranilne vloge samo letos v primerjavi z lanskim letom narasle za okoli 40 odstotkov.

Zbor banke je z vso doslednostjo opozoril tudi na problem gospodarsko manj razvitih območij. Pri tem ni šlo samo za olajšave, ki bi jih najimeli investitorji na teh območjih, zlasti glede manjšega obveznega pologa, marveč tudi za drugo pomoč, ki jo lahko daje banka in gospodarstvo. Komitenti celjske podružnice Ljubljanske banke so pripravili odstotni svoj delež iz dohodka banke za Kozjansko.

Pri volitvah direktorja so se v celoti izrekli za ponovno zaupnico dosedanemu, to je Zdravku Trogarju. Vrh tega so v tem delu izvolili delegate za dvanajsti zbor Ljubljanske banke. M. BOŽIČ

mala anketa

ZA LEPŠI VIDEZ

Leto 1971 je šlo že h kraju, ko so v Rogaški Slatini pripravili program graditve komunalne infrastrukture. Ta program, ki je, mimogrede povedano, zelo obširen, naj bi bil realiziran v petih letih, obsega pa asfaltiranje oziroma rekonstrukcijo krajevnih cest, pločnikov, zajema pa tudi ureditev javne razsvetljave, avtobusnih postaj itd. Preveč bi bilo naštevati, če bi se lotili vsega, kar nameravajo urediti v Rogaški Slatini v teh petih letih.

Zaradi tega so se na Krajevni skupnosti in v vseh družbeno političnih organizacijah odločili, da bo treba za uresničitev tega programa močno združiti sredstva, k temu pa pritegniti vse delovne organizacije v kraju. Reči je treba, da jim je to povsem uspelo.

VLADE MRHAR, sekretar Steklarne BORIS KIDRIČ — Rogaška Slatina: »Zadnji čas je, da smo se z urejevanjem našega kraja začeli ukvarjati načrtno in ne stihijsko in na ta način reševati tudi vprašanje financiranja. Podjetja morajo biti složna, saj je urejenost kraja važna tudi za njih. Takšen način so že ubrali v Radencih in pokazalo se je, da je po vsej verjetnosti tudi najboljši.«

RUDI JUGOVAR, steklopihalec v Steklarni BORIS KIDRIČ v Rogaški Slatini: »Iniciator združevanja sredstev je bil krajevni komite ZK, akcija pa so podprla vsa podjetja v kraju. O komajda opaznih težavah ne bi govoril. Prepričan sem, da bodo občani in gospodarske organizacije še bolj zadovoljni, ko se bo naš program začel izvajati in da bodo poslej gledali na takšne skupne akcije še z večjim razumevanjem kot doslej.«

VLADE BIRSA, predsednik krajevnih organizacij SZDL: »Redni dotok, ki priteka v krajevno skupnost, bi bil za naše načrte preskromen, premalo bi bilo denarja, ki ga potrebujemo in zato menim, da je rešitev, ki smo jo našli kar doma, najprimernejša pa tudi vsaka delovna organizacija ima svoje interese pri čim popolnejši ureditvi kraja. Na primer Zdravilišče. Zato ni čudno, če so vsi zadovoljni.«

IVAN REBRNJAK, skladiščnik pri SGP Rogaška Slatina: »Razumemo, da nam občina zaradi preskromnih sredstev, ki jih ima na razpolago, ne more pomagati in prav zato smo povabili k sodelovanju gospodarske organizacije, ki jih je, na srečo, v našem kraju kar precej. Procent, ki ga bodo odvajala za komunalno ureditev kraja, bodo prispevala le rogaška podjetja. Tako smo se domenili na DS.«

STANKO ŽGAJNAR, zidar, Zdravilišče: »Akcijsko pozdravljam. Vsa leta nazaj se je premalo gledalo na to, kako je urejen naš kraj, sploh še, ker je v njem svetovno znano zdravilišče. Prav zaradi tega je bilo moje podjetje tudi prvo, ki je podpisalo družbeni sporazum o odvajanju sredstev že pred enim letom. Vsi delavci v podjetju smo se s tem strinjali. Sicer pa bo naš denar ostal doma.«

Združevanje sredstev, ki so jih za lepšo podobo svojega kraja začeli odvajati z enoprocentnim deležem od ustvarjenega dohodka skoraj vse večje delovne organizacije v Rogaški Slatini, je pokazalo, da edino na ta način lahko naredimo to, kar bi sicer bilo skorajda nemogoče. Nihče jim namreč teh prepotrebnih sredstev ne bi mogel zagotoviti, tudi občinska skupščina ne. Rešitev so v Rogaški našli sami.

MST

PUSTNO RAJANJE

v gostiščih

V SOBOTO 3. MARCA
V TOREK 6. MARCA

V hotelu Merx vam bodo postregli s pustnimi in narodnimi specialitetami. Maske dobrodošle, najlepše bodo nagrajene.

Rezervacije po tel.: 219-17, 219-18

Na Starem Gradu sprejemamo rezervacije po tel.: 231-48.

SE PRIPOROČAMO!

NOVO V ŽALCU!

Trgovsko podjetje SAVINJSKI MAGAZIN Žalec je v svoji poslovalnici »POHIŠTVO« v Žalcu odprlo stalno razstavo vseh vrst pohištva.

Oglejte si to novost!

Koristite KREDITNE ugodnosti in BREZPLAČNO dostavo na dom!

Kmetijstvo

BISTVO ENOT

ORGANIZACIJE KMETOV BODO LAHKO POSLOVALE BOLJ USPEŠNO, ČE SE BODO NJIHOVA OBMOČJA POKRIVALA S KRAJEVNIMI SKUPNOSTMI

Na mnogih sestankih opozarjajo, da je kmetijske organizacije treba čimprej urediti po novih predpisih. Ko se bodo začela pomladanska kmetijska dela, kmetje ne bodo imeli časa za razprave. Ne bi se pa smeli zadovoljiti le s formalnostmi, da bi bilo zadovoljeno zakonu. Upoštevati bi morali upravičene želje in koristi kmetov. Tega pa navadno ni možno brez temeljitih pogovorov z njimi.

Večina kmetijskih organizacij je že predvidela, kakšne naj bi bile nove organizacije kmetov. Mnoge, predvsem kmetijske zadruge, pa zaradi strahu, da bi bila v nevarnosti njihova enotnost, niso upoštevale najustrežnejših oblik. Zadrage nameravajo razdeliti na več obratov s samostojnim obračunom, npr. zadržno dejavnost ali kooperacijo, lastno proizvodnjo in trgovino. Premalo upoštevajo manjše zadržne enote, ki bi bile bližje kmetom. Sicer ni povsod tako. A dobrih primerov je, žal, premalo.

Da ne bomo le ugližali, kaj bi lahko storili ali kaj ni možno, pogledimo v kmetijski kombinat Zalec! Ta bo imel obrat za kooperacijo, ki bo temeljna organizacija združenega dela. Obrat za kooperacijo bo podoben nekaterim kmetijskim zadrugam, le da se ne bo tako imenoval in ne bo imel nič lastne proizvodnje.

Razdeljen bo na 11 zadržnih enot. Tu ni zajet obrat v Smarju pri Jelšah, ki bo imel posebno organizacijo. Zadržne enote bodo imele samoupravne organe, ki bodo gospodarili na njihovih območjih, obračunavali dohodek in ga delili. Vsaka zadržna enota bo tudi odkupovala na svojem območju, imela trgovino, kmetijske stroje za delo na kmetijah, če jih bo potrebovala, in celo hranilno kreditno službo, ki bo odobrala kredite. Te zadržne enote bodo torej zadrage v malem.

Na občnem zboru zadržne zveze Slovenije smo slišali, da so kmetijske organizacije po vsej Sloveniji previdele okrog 240 zadržnih enot. To je še vedno malo, saj je včasih bilo okrog 700 zadrž. Morda zdaj ni potrebno toliko zadržnih enot, le 240 pa bo gotovo premalo. Odločijo naj kmetje! Verjetno najbolj ustreza predlog, naj bi bilo zadržnih enot toliko, kot je krajevnih skupnosti po občinah.

Zakaj naj bi se kmetje organizirali v zadržne enote po krajevnih skupnostih? Če bodo imele vse zadržne enote enake samoupravne pravice in področje dela kot pri KK Zalec, se bo njihova dejavnost in delo krajevnih skupnosti zelo dobro ujemale. Zadržne enote pa bi morale

imeti take pravice, saj so usklajene z ustavnimi dopolnili in z zakonom o združevanju kmetov. Potem bi se kmetijstvo in druge dejavnosti na vsak način bolj povezovali. Saj jih tudi ne bi smeli ločiti kot doslej. Ali česte, ki jih ureja krajevna skupnost s samoprispevkom ali kako drugače, ne služijo tudi kmetovalcem? In šole in vse drugo, kar koristi kraju?

Če prebivalci krajevnih skupnosti znajo skrbeti za napredek svojega kraja, bodo gotovo znali tudi kmetje za napredek svojega kmetijstva. Njihova osrednja kmetijska organizacija pa jim bo morala popustiti tudi dohodek od odkupa in prodaje reprodukcijskega materiala, ne le skrb za pospeševanje kmetijstva.

V nekaterih kmetijskih zadrugah se menda bojijo prav tega. V zadržni enoti, ki se bo pokrivala z območjem krajevnih skupnosti, bodo kmete lahko podpirali tudi krajevni odbor, odbor Socialistične zveze in drugi krajevni organi, ki se pri dosedanjih organizacijah zadržništva niso čutili dolžni tega. Vsi bodo skrbeli za razvoj kraja, k čemer lahko prispeva tudi kmetijstvo. Doslej pa so o tem odločali daleč od njih.

Jože Petek

Govori odbornik Jože Fideršek

VEČ O KOMUNAL

Tridesetletni odbornik zbornice delovnih skupnosti konjske občinske skupščine Jože Fideršek je bil takoj pripravljen na odprt pogovor o skupščinskem delu. Odbornik je prvo mandatno dobo, izvoljen je bil leta 1969 in misli, da je bil takrat njen najmlajši član. Če ne najmlajši, pa vseeno med tistimi, ki so mladi zaorali v občinsko ledino. Danes je Jože Fideršek tudi član sveta za finance in proračun.

»Radi prihajate na seje občinske skupščine?« »Zelo rad, ker je snov, ki jo naše seje občinske skupščine obravnavajo, zelo zanimiva. Jaz se odločam šele po tem, ko poslušam in zvem za mnenja strokovnjakov. Njim popolnoma zaupam, ker vem, da so se dela lotili resno. Meni se zdi, da je v debati zelo smešen vsak, če prihaja na seje ne pripravljen. Toliko materiala nam dostavijo in to kvaliteto narejenega, da mora vsakdo že doma nekaj pridobiti.«

»Kako je bilo pa prej?« »Včasih je bilo drugače. Se je so se vlekle v nedogled, tudi poldan je že minil, pa jih še ni bilo konec.«

»Se vam zdi, da predsednik vodi seje dobro?«

»Ne dobro, odlično. Ne pusti, da bi se razprava razvlekla ali pa zašla na stranski tir. Naš predsednik je realisti in zelo konkreten. Ohranja disciplino in vodi seje sistematično, urejeno. Po njegovi zaslugi na seje odborniki radi prihajajo.«

»Pogrešate kaj na sejah?« »Komunalnim zadevam da

jejo morda premalo prostora. Ljudje so občutljivi pri malenkostih, tam, kjer se z neprijetnostmi srečujejo vsak dan. To pa so ceste, razsvetljava, vodovod. Ob tem naj bi se odgovorni bolj zamislili. Popustiti malenkostim, da

speljemo večje stvari.«

»So seje prekratke?« »To ne, saj se v tem vse zmenimo. Včasih po nekaterih vprašanjih odbornikov odveč. Prihajati z malenkostmi na občinsko skupščino se mi ne zdi vredno. Naj bi se o tem sami prej občini pogovorili.«

»Pred odločitvijo o poslanem samoprispevku?« »Kaj mislite vi, kako se bo odločali ljudje?«

»Optimist sem, brez tega ne bo šlo, a ljudje se bodo odločali sebi v prid. To bo tako, da bodo glasovali samoprispevek. Program dobro pripravljen in ljudje niso slabi. Dobri so.«

Direktor Pekarne Rogo odbornik Jože Fideršek, da je še na koncu zaupal, da odbornik rad, ker ga ne nima samo lastno delo, ampak tudi delo in življenje konjski občini.

Seminar za vodstva OZN

Idejna politična komisija pri Občinski konferenci zveze mladine v Zalcu je pripravila minulo soboto enodnevni seminar za mentorje in vodstva klubov OZN, ki se ga je udeležilo 20 slušateljev. Na seminarju sta predavala Jože Hartman iz republi-

ške konference SZDL, in Boris Križnar, tajnik republiške konference klubov OZN iz Ljubljane. Tema predavanja so bile oblike in metode dela klubov OZN, aktualna politična vprašanja in vloga klubov OZN v današnjem svetu.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor

21.

CELJE

Vedno ista bojazen se je polotila naju z Rahelo. Bo med nama ostalo zmeraj tako? Najina ljubezen se je s tem strahom večala. S slehernim dnem je postajala močnejša.

Proti večeru sem bil prvi pri Krampačevih. Včasih še niti večerjali niso, ko sem se z otroki že pogovarjal, jih prijemal za lica in nosil na rokah.

Mala Mara je dvignila ročice in stegnila prstke ter moletovala: »Na, tic, na, tic.«

»Kaj bi rada?« sem jo vprašal. Berta se je sukala po kuhinji in nosila moko in mast iz shrambe.

»Mara, pusti strica,« se je jezila na otroka. »Misliš, da te je željan!« Mara je držala eno roko še stegneno, z drugo si je dala prst v usta in čakala, kaj dom jaz rekel.

»Pusti jo no,« sem se smejal. »Če bo Mara pokazala, kako je očka jezen, jo bom dvignil do stropa.«

Komaj sem to povedal, že je otrok spet dvignil roko, da jo vzamem v naročje.

»Na, tic, na, tic.«

Poleg je stal Stanko. Gledal je najprej mlajšo sestrico, nato mene. Berta se ni več zmenila za nas. Mara se je prijetla za moj svetli kolar in s prstki drsela po njem. Stanko je sklenil zadaj roke. Bolj resen je bil kakor Mara in zmeraj se je pogovarjal tako moško, da sem vedno ugližal, ali ima to po materi ali po očetu. Nikoli ga še nisem slišal jokati.

»Stric, vzemi me na koleno!« mi je dejal.

»Kam naj bi te vzel?« sem ga vprašal, čeprav sem razumel.

»Na koleno. Jaha! bi rad.«

Z eno roko sem držal Mara, da ne bi padla, z drugo sem prijel Stanka in ga vzdignil na koleno. Krčevito se je prijel noge in ko je »konja« začel »galopirati«, se je pripognil. Tako ga je naučil Janči.

Oba sta zlezla pokonci in mi stala v naročju. Mara mi je šla s prstkom v uho. Stanko mi je premetaval lase in jih navijal na prste. Držal sem glavo nazaj, dokler sta z njo imela opravka.

Rad sem imel Krampačeve otroke. Če bi imel jaz otroka z Rahelo! Ta želja je bila brezupna, kakor je brezupna želja umirajočega, da bi ostal še pri življenju. Berta je skuhalo. Kadar so bili Krampačevi sami, so jedli v kuhinji. Služkinje niso imele.

Otrokom je postavila večerjo v kot, kjer sta imela svoj prostor.

»Jest! Pustite vendar strica!« je bila Berta nejevoljna. »Čisto ju boš razvadil. Ne smeš jima v vsem delati po volji.« Jemala mi je otroka in ju postavljala v kot za mizo, na kateri so stale okrogle, plitve skodelice. Stanko je skočil na klop, zgrabil za žlico in od daleč pihal v skodelico, iz katere se je kadilo.

»Molila ne bosta?« je rekla Berta od štedilnika, kjer je imela še nekaj opravka s kuhanjem. »Ti Arpad, moliti z njima.«

Oba otroka sta me pogledala. Stanko je spustil žlico in Mara je skušala skleniti roke.

»Stanko, skleni roke, pogledj, kako lepo je naredila Mara.«

»Saj ni lepo naredila. Palcev ni prekrizala, na, glejte,« je bil užaljen Stanko, prijel Marine sklenjene roke in jih s palcem obrnil proti meni. Mara se je zdaj trudila, da bi tudi palce prekrizala.

Molili smo.

Po molitvi sta začela pihati v žlice in jesti. Sedel sem pred njima in ju gledal.

»Boš tudi ti pri nas jedel, Arpad?« me je vprašala

Berta.

»Meni je Treza že prinesla večerjo,« sem dejal. Berta ni takoj odgovorila. Vedel sem, da me razume. O nekaj časa se je obrnila, stopila k omari in s kuhinjo jemala iz nje moko.

»Čudno, da ni pri vas na jarofo enkrat konec te sopraštva. Verjameš, da jaz na tvojem mestu ne bi mogel vzdržati? Vrgla bi Jerebiču kolar v obraz in bi šla.«

»Ne bi mogla vzdržati,« sem se nasmehnil.

»Prav gotovo da ne. Ne vem, če je res to Jerebič dolžnost, da gleda na vsak tvoj korak. Stanko, mir daj,« se je obrnila k otrokoma. Stanko je jemal Mari žlico. Otroka sta se umirila.

»Jej pri nama,« mi je dejala.

»Ne bom, hvala.«

»Ne vem, zakaj se muči Janči tako dolgo. Ve, kolik nerada čakam z večerjo.«

Spet sva molčala. Otroka sta drsala z žlicami po skodelicah in jedla. Včasih me je kateri pogledal, nato je zapil očel v skodelico in drsal z žlico.

Ključ v težnih vratih je zaškripal. Janči si je slo suknjo in nato stopil v kuhinjo.

»Pozdravljen, Arpad! Me dolgo ni, kaj, Berta?«

»Dolgo ni, ja! Prej se vzdigni od tam; misliš, da bo vso noč prestavljala lonce po štedilniku.«

»Saj ni tako hudo, ženska,« se je šalil in skušal Berta prijeti okrog ramen.

»Boš z nami?« me je vprašal Janči.

»Ne.«

»Danes Brünnerjevih ne bo k nam,« je dejal Janči sedel za mizo. Rekel je to Berti, v resnici pa je bil namenjeno meni.

»Zakaj ne?« je vprašala Berta.

»Brünnerjeva gospa leži. Vreme res ni nič prida. Še ne spita, hrošča?« se je obrnil k otrokoma. Mara vstala in po klopi zlezla k očetu.

Prijela je Jančija okrog vratu. Krampač jo je objel stisnil k sebi. Poljuboval jo je, božal in gladil po laseh.

Toliko sreče je šlo mimo mene. Če bi se mogel enkrat roditi in če bi se še enkrat rodila moja Rahela!

Otroka je spravila Berta spat. Mi smo še posedeli v kuhinji. Berta je pospravila posodo, pobrisala mizo in primaknila stol.

»Kdaj bo konec skrbi s sinagogo? Toliko tetanja imajo z Brünnerjem, da sta oba neznošna. Zdaj boš še posej ostajal zunaj.«

Janči je nekoliko pomislil.

»Čez dva tedna bo konec. Zdaj imava z Brünnerjem opraviti z neko dobavo importiranega blaga. Po novem zakonu je dobava brez zelo natančne državne kontrole težavna. Vlada stopa trgovcem na prste.«

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

SODOBNO SKLADIŠČE AVTOSTROKE V CELJU na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice

Študentsko življenje

400 DIN ZA SOBO

Sedeli sva v kavarni UNI-ON na Miklošičevi cesti v Ljubljani. Sonce je pišljalo svoje žarke skozi okno in prostor otoplilo. Okoli naju je bilo mnogo mladih ljudi —

2700 STANOVANJ

V velenjski občini ugotavljajo, da bi morali do 1976. leta zgraditi okoli 2700 novih stanovanj in to nekaj nad tisoč zaradi trenutnega primanjkljaja ter približno 1700 zaradi novih potreb.

Hkrati s tem spoznanjem in željo, da načrt v največji možni meri uresničijo, so zagotovili tudi potrebne zazidalne okolišče. Predvideno stanovanjsko graditev bodo v Velenju izvajali na dveh okoliščin, razen tega bodo močno pospeševali graditev stanovanj na območju Saleka in Bevc, zatem v soseski Podhrastnik v Sošanju, in Smartnem ob Paki blizu osnovne šole in po potrebi tudi v Rečici ob Paki.

O ZAVORAH

Krajevna skupnost Marijagradec pri Laškem je k odloku o javnem redu in miru predložila dodatek, da morajo biti kazensko odgovorni tudi vsi tisti, ki na javnih cestah uporabljajo takšne zavore, spričo katerih poškodujejo cestišče. Take zavore imajo navadno vpregne, ki zavirajo z verigami, sicer pa tudi avtomobilisti prepogosto uporabljajo zavore na neprimeren način, prenašajo zavirajo spričo prevelike hitrosti in tako poškodujejo makadamska cestišča.

nikogar nisva poznali. Vse se nama je zdelo tuje.

»Sonja, velikokrat prideš sem?« sem jo vprašala.

— Ne. Redkokdaj, če me povabi prijateljica.

SONJA RAVNAK je doma v Zalcu, v mestecu, ki ji je tako zelo pri srcu, da se bo tja vrnila, takoj ko bo mogla. Pred tremi leti se je Sonja preselila v Ljubljano. V Celju se takrat ni bilo Srednje vzgojiteljske šole. Morala je zapustiti dom, svoje starše in mlajšega bratca. Pred seboj je imela cilj — postati vzgojiteljica.

Ze v šestem razredu osnovne šole sem sanjala, kako bom nekoč med veliko gručo ljubkih otrok, kako se bom z njimi igrala in jih učila pesmice... Se dve leti, pravi Sonja, in zastavljen cilj bo dosežen.

»Se boš potem vrnila domov?«

Da, nikakor ne bi hotela ostati v Ljubljani. Ne morem se prilagoditi temu življenju...

»Kako pa v šoli, so strogi?«

Oh, seveda so. Vendar mislim, da se le tako veliko naučimo. Naša šola nam obenem daje tudi zelo dobro podlago za nadaljnji študij, zato je prav, da smo pri učenju čim vestnejši.

»Živiš v internatu?«

V internat nisem hotela. Starši so mi seveda dovolili, da stanujem nekje privatno. Sprva sem živela v podstrešni sobici pri neki starejši ženi in sem zanj vsak mesec odštela kar 400 din. Bila je sicer skromno opremljena, a zelo vlažna in brez ogrevanja. Tudi prati in kuhati si nisem imela kje. Ves

tisti čas sem hodila jest v Emono na Titovo. Vsako soboto pa sem naprosila očka, da je prišel z avtom pome.

Sčasoma sem našla za isto ceno nekaj boljšega, vendar nisem našla razumevanja pri gospodinji.

V tretje pa se je vse obrnilo na bolje. Našla sem sobo, v kateri živim skupaj s študentko jezikov in si lahko sama pripravljam kosilo. Tudi kopalnico imava. S stanovanjem so zares težave. Upam, da bom ostala ti dve leti pri zelo dobri gospodinji; tudi s sestanovalko se zelo dobro razumem.

Sonja je vedro dekle. V njenih očeh je veliko miline. Otroci jo bodo gotovo imeli radi. Njen mehki glas je še poln vsega tistega, kar ji je ostalo iz otroških let. Njene besede so izraz mladostnih hrepenenj...

»Sonja, imaš kaj prostega časa?«

Nekoliko. S šolo je veliko dela. Kadar čutim, da se lahko oddaljim šolskemu delu, potem pletem ali kvačkam. Zelo rada pa imam tudi ostala ročna dela. Veliko berem. To bo v mojem poklicu vselej nujno potrebno.

Dozdevalo se mi je, da ima Sonja še mnogo drugih želja, vendar so vse proti temu dvema le drobtinice. V njenih očeh se je skrivalo vse, česar ni povedala, povedala pa je veliko — spoznala sem, da je tudi njena pot do kruha polna raznih drobnih ovir, ki jih bo z veliko dobre volje in z marljivostjo lahko premagala...

MARINA KOCEN

Oseba tedna: DARINKA PODVRŠAN

POKLIC IN PLANINSTVO

Če zavijete na prvem križišču v Zalcu na denso, se po asfaltirani cesti ki pelje med polji, pripelje te do Migojnic, ki so na široko razsejana vas. Ko sem minulo soboto prišel tja, da bi poiskal osebo tedna, me je pot pripeljala do prijetne hiše, kjer sem bil prijazno sprejet. Darinka Podvršan — oseba tedna me je s svojo pojavo nekoliko presenetila. Pričakoval sem nekoliko starejšo ženo, ki bo vsekakor zadržana in hudo resna. Pa je to mlado prijetno dekle urnih kretenj in besedi, ki kar ne more povedati vsega naenkrat. Ko sem jo povprašal, kako se s tem naslovom počuti, mi je dejala:

»Niti malo nisem pričakovala, da bi največ bralcev poznalo prav mene. Kako se počutim? ... Ne hudo prijetno, je pa zanimivo. Ni prijetno, če se nenadoma znajdeš v časopisu, če je ljudje radovedno opazujejo in sprašujejo. Prav to pa je morada po drugi strani zanimivo.« Seveda me je zanimalo, s čim neki se tako dekle ukvarja. Najprej sem imel vtis, da razen s poklicem — je namreč prodajalka v Manufakturi v Zalcu, z ničemer. »Saj nimam časa. V trgovini imamo deljen delovni čas, tako da sem doma prav

malo, sicer bi radi, da bi tudi pri nas uvedli non-stop, toda predpostavljeni trdijo, da to ni mogoče, ker da zato ni dovolj prodajalcev, pa tudi promet ni tak, da bi se izplačalo. Prav zaradi takega delovnika se ne morem ukvarjati s čim drugim. Pri planincih sicer delam že šest let, navdušili pa so me starejši planinci. Zelo rada grem v hribe. Delam slovensko transversalo. Manjka mi le še savinjski del. Prehoditi namravam tudi Savinjsko pot. Delo pri planinskem društvu Zabukovica mi je v veliko veselje. Za letos imamo pripravljenih kar precej nalog. Upam, da bodo tudi te izpolnili, saj imamo veliko članov, ki pri delovnih akcijah radi sodelujejo.«

Kot danes večino mladih na podeželju, sem mislil, da tudi Darinka česa pogreša v svojem kraju. Dejala je, da bi moral biti mladinski aktiv bolj delaven in da se ne bi smel zadovoljiti samo z DISCO klubom, ki mu je vse prej kot v čast. Menj namreč, da mladi ne bi smeli gledati samo na zabavo, ampak tudi na delo. Radi bi, da bi imeli bolj razgibano kulturno življenje, naravnost čudovito pa bi bilo, če bi organizirali folklorno skupino, saj bi že od otroških let sem rada plesala v njej.

Mislím, da bi prav z veseljem delala pri mladinskí organizaciji, če bi bili mladinci bolj domiselni in vsestranski. Tako pa, kolikor imam časa, le še vezem, saj imam s tem prav posebno veselje.«

To je torej Darinka, mlada, z zdravim pogledom na življenje, polna delovnih zamisli, zaljubljena v naše gore, saj je ves čas med pogovorom uhajala k planinstvu, z ljubeznijo do vezenin in kritična do nedelavnosti. Ko sem se poslavljala, sem imel vtis, da bi imele naše vasi, ko bi bilo več takih mladih, kulturno in družabno življenje mnogo bolj razgibano kot sedaj.

Tone TAVCAR

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika be naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavlja skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo NOVI TEDNIK vsak teden razdelil tri nagrade:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Na fotografiji, ki je bila objavljena v zadnji številki Novega tednika, ste največkrat prepoznali Jožeta Planinca iz Kozjega. Kot osebo tedna ga bomo predstavili v naslednji številki Novega tednika.

Izžrebali smo: 150,00 din prejme Pavla Ivanc, Buče 21; 100,00 din Ervin Perčič, Kozje; 50,00 din Marica Ferlič, Pilštanj 33/a, Lesično.

KUPON 23

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

želi

sprejeti na delo:

1. Tekstilno-kemijskega tehnika za delo v laboratoriju

POGOJI: končana tehniška tekstilna šola — tekstilno kemijski odsek

2. Laboranta za delo v kemičnem laboratoriju

POGOJI: končana poklicna šola tekstilno-kemijske ali kemijske smeri.

Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe na upravo Tekstilne tovarne Prebold v roku 8 dni od objave.

VESELO V JURKLOŠTRU

Kulturno prosvetno društvo »PREŽIHOV VORANC« Jurklošter pripravlja prijetno presenečenje. V počastitev dneva žena organizirajo veliko zabavno-glasbeno prireditev. V goste so povabili priznan vokalno-instrumentalni ansambel »VESELI HME-LJARJI« s pevcema JOŽETOM ROGLJEM in ZINKO GLUVIC ter humoristom CELJSKIM POLDEKOM. Dokaz, da so »Veseli hmeljarji« res priznan ansambel, je to, da so posneli že precej velikih plošč, so često gostje na raznih javnih radijskih oddajah, prav tako pa so posneli že nekaj samostojnih polurnih TV oddaj z lastnimi vokalno-instrumentalnimi skladbami. Če k temu prištejamo še nastope na festivalih narodno-zabavne glasbe in številna gostovanja, vidimo, da ljudje radi prisluhnejo njihovim skladbam. Naj omenimo ob tej priliki tudi to, da je harmonikar ansambla

IVAN ZALOKAR doma iz Jurkloštra in nekdanji član PD. Poleg glasbenega programa bodo nastopili tudi člani PD »PREŽIHOV VORANC« Jurklošter. Predstavili se bodo s posebej za to priložnost pripravljenim humorističnim programom, ki ga je sam napisal vodja društva FRANCI DOBRSEK in bo prireditev tudi vodil. Franci je s svojimi humoreskami sodeloval že na nekaterih javnih radijskih oddajah in v TV križanki.

No, to pa še ni vse. Da bo razpoloženje gledalcev in poslušalcev še prijetnejše, so povabili na prireditev priljubljene slovenske gledališke igralce in znane osebnosti radijskega in TV programa.

V posebnem show programu bodo nastopili:

MARJAN KRALJ igralec in najpopularnejši napovedovalec RTV Ljubljana, članica osrednjega slovenskega gledališča DRAME iz Ljubljane

gledališka in filmska igralka MILA KACICEVA, priljubljena vodja javnih radijskih oddaj »SREČANJE V STUDIU 14« in gledališki igralec MILAN KALAN, znana celjska gledališka igralka MARIJA GORSICEVA in po vsej verjetnosti tudi najpopularnejša jugoslovanska komičarka NELA ERZISNIK iz Zagreba.

Prav tako pa bosta iz sosednje republike Hrvatske prišla predstavnika amaterskega gledališča iz KUTINE pri Zagrebu SOKOLOVIĆ DRAGAN in ŽELJKA. Predstavila nam bosta delo njihovega gledališča in naj omenimo še to, da bodo člani PD »Prežihov Voranc« Jurklošter gostovali pri njih s celovečernim recitalom črtic Ivana Cankarja. Člani amaterskega gledališča iz Kutine pa bodo obisk vrhili s kakšno od svojih gledaliških predstav. Takšno sodelovanje je prav gotovo dokaz, da se amatersko gledališko delo ne zapira sa-

mo v lokalne meje svojega delovanja. Torej, če si v predpustnih dneh želite prijetnega razvedrila vas organizatorji vljudo vabijo na dve prireditvi, in sicer v soboto 3. marca ob 16.30 uri v dvorani doma Dušana Požarnika v LASKEM in v nedeljo 4. marca ob 15.30 uri v dvorani GG v JURKLOŠTRU.

VALČKU NA ROB

V soboto bo v Celju spet valčkov večer. Dobrodošla in privlačna prireditev, predvsem za tiste, ki sedaj napovedujejo, da bodo po soboti še najmanj štirinajst dni živahne razprave o tem, kako visoka je celjska moda...

SENTJUR

V GROBELNEM AKTIV

V Grobelnem so po daljšem presledku spet ustanovili mladinski aktiv. Predsednik aktivna Martin Metličar je na vprašanja o delu in načrtih mladine v Grobelnem povedal tole:

Vaš aktiv je po daljšem času spet začel delovati. Kako ne potrebe ste čutili za ponovno formiranje mladinskega aktivna?

Mladina ni imela kam se hajati. Ostajali smo doma, smo si pa hoteli privoščiti razvedrilo in zabave, smo morali v Sentjur ali pa v Šmarje. Zakaj ne bi imeli doma malo zabave?

Kaj vas je zaviralo, da niste delali?

Glavni problem je bil prostor. Na Grobelnem pač ni prostora, ki bi bil namenjen širšemu krogu ljudi. Je sicer ena soba, ki jo je moč razdeliti, bila pa je do sedaj zasedena. V njej so namreč stanovali delavci, ki so popravljali železniško progo. Sedaj ko so se delavci odselili, smo lahko sobo najeli mi, manjšo najemnino seveda. Kupili smo si tona in pol premoga, da si lahko prostotudi ogrevamo.

Kakšno imate udeležbo mladinskih sestankih?

Z udeležbo na sestankih res ne moremo pohvaliti. Sestanke prihajajo večinoma fantje, pa še teh je bolj malo. Ostalih pa iz nerazumlivih vzrokov ne pustijo stati. Upam, da bomo v bodoče ko bomo z delom in uspehi dokazali, da lahko nekaj naredimo, tudi ta problem bo pravil.

Kaj pa pomoč, vas kdo nancira?

Pomoč dobivamo edino od občinske konference Zveze mladine v Sentjurju, nekaj si pomagamo tudi s svojimi denarjem.

BRANKO OŠTIR

20 let Gorenja vaših 20 let

Cenjeni potrošniki!

Gorenje slavi letos 20-letnico svojega obstoja. Za nami je 20 let naporov, 20 let odredkanja, trme in volje, vztrajanja in hotenja, prepričanja, da smo izbrali pravo pot. Vaša zvestoba in zaupanje nam to potrjuje.

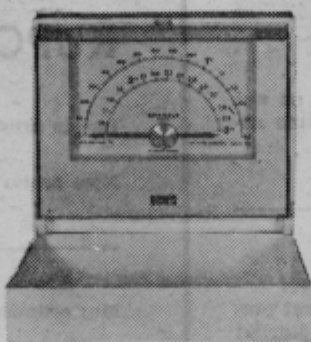
Gorenje je danes nepogrešljiv sestavni del vašega doma, je pomemben del vašega prostega časa, je nagrada moža ženi, je vaš spremenjen odnos do okolja in družbe in vaša nova vloga v njej.

Gorenje je vaš prijatelj, je uresničitev vaših želja.

Gorenje je mladost in tradicija.

V okviru praznovanj v jubilejnim letu bomo posvetili posebno pozornost letošnjemu praznovanju osmega marca.

Od 5. februarja do 31. marca 1973 bo vsak kupec, ki bo kupil pralni stroj Gorenje, dobil naše darilo kuhinjsko tehniko Gorenje rekord.

kolektiv
tovarne
gospodinske opreme
gorenje velenje

DVAKRAT DA, KDOR HITRO DA

Ste morda kdaj pomislili, koliko je na našem območju v enem letu požarov? Verjetno ste, morda tudi niste. Če ste, potem ste seveda tudi uganili o številki. Da vam prihranimo trud, naj vam povemo, da je bilo na primer v lanskem letu na našem območju nič več in nič manj kot 119 požarov. Se vam zdi številka visoka? Vsekakor je izredno visoka in škoda, ki so jo ob tem utrpeli posamezniki in družba je previsoka.

Nesreča pač nikoli ne počiva, boste dejali. To je res, res pa je tudi to, da se pred takimi nesrečami lahko tudi obvarujemo. Ne mislimo pri tem samo na pazljivosti pri ravnanju z ognjem, nimamo v mislih pri tem samo požaroparnostnih ukrepov, ki jih morajo podzematiti v naših delovnih organizacijah, da bi našli tisti družbeno premoženje, ki z njim upravljajo v posameznih delovnih skupnostih. V mislih imamo kajpak tudi ustrezno zavarovanje objektov, naprav in blaga pri zavarovalnici Sava, ki že vrsto let opravlja to pomembno poslanstvo v dobrobit svojih zavarovancev in v korist celotne družbene skupnosti.

Seveda pa je zavarovanje proti požarom le eden izmed mnogih vidikov zavarovanja, ki ga nudi ta institucija, saj smo, tako kot na drugih področjih našega življenja, priča hitremu razvoju tudi na področju zavarovalstva, ki je v zadnjih letih vneslo v svoje poslovanje množstvo novih oblik zavarovanja, katerih pozitivne rezultate je čutili na slehernem koraku. Zavarovalništvo je pomembna dejavnost našega gospodarskega razvoja in ga je kot sestavni del gospodarstva seveda potrebno tudi obravnavati. No, ni naš namen, da se danes poglobimo v razmišljanja v tej smeri, čeprav tudi to ne bi bilo odveč. Naš namen je drugačen. Obiskali smo nekatera podjetja, ki jih je v zadnjem obdobju doletela nesreča, ko se je v njihovih obratih znenada pojavil redeči petelin. Hudo je, kadar ogenj upepeli to ali ono gospodar-

sko poslopje, toda če je bilo le-to zavarovano in če so ljudje, ki so ga iznajdljivi, tega jim na srečo ne manjka, se posledice hitro odstranijo. Drugače pa je seve v delovnih organizacijah, kjer praviloma ne gre samo na škodo, ki je nastala na objektih in napravah, temveč gre tudi za škodo, ki s slehernim dnem nastaja, ker proizvodnja ne more steči. Tu, v tem najbolj kritičnem trenutku pa se pojavlja in to so naši primeri več kot dokazali, izredno pomembna vloga zavarovalnice, ki ji v Savi posvečajo vso pozornost. Hitro in učinkovita intervencija!

Poglejmo, kaj smo ugotovili ob naših obiskih v nekaterih delovnih organizacijah, ki jih je doletela nesreča.

UČINKOVITA POMOČ

Letos januarja je, bila je sobota, nenadoma izbruhnil požar v obratu EMO, v TOBI, v Slovenski Bistrici. Goreti je pričelo v tistem delu obratnih prostorov, kjer montirajo Kamine EMO-5, ki so trenutno konjunktorno blago, saj takorekoč topli zapuščajo tekoči trak in odhajajo k številnim kupcem, ki komaj čakajo, da jih dobijo. Kaj pomeni tako konjunkturen artikel v sedanjih pogojih prizadevanj kolektiva EMO po čimprejšnji stabilizaciji, ni potrebno še dodatno razglabljati. Ogenj ni uničil le proizvodnih prostorov, uničil je tudi veliko število gotovih kaminov in seveda njihovih sestavnih delov.

Intervencija gasilcev je bila nagla. Se bolj pa se je v to vključil kolektiv. Takoj so na kraj požara prišli tudi predstavniki zavarovalnice SAVA ter pričeli z ocenjevanjem škode. Kolektiv se je takoj lotil odstranjevanja ruševin in čiščenja pogorišča, domačini pa so v tovarno prinašali celo hrano, da ljudem, ki so odstranjevali posledice požara, ni bilo potrebno odhajati domov. V nedeljo je

prišel tudi predstavnik zavarovalnice SAVA iz Ljubljane, tako da je delo teklo nemoteno dalje. Ze v torek, torej tretji dan po požaru je ob obratu, nad katerim so postavili zasilno streho, stekla proizvodnja. Zasluge zavarovalnice SAVA so bile pri tem nedvomno velike, kajti le-ta je takoj intervenirala in nakazala 100 milijonov starih dinarjev akontacije, kar je podjetju omogočilo, da so takoj nabavili reprodukcijski material, da je proizvodnja lahko stekla.

ANTON ROJEC iz pravne službe v EMO je ob tem dogodku povedal naslednje: »Zavarovalnica SAVA je v primeru, o katerem je govor, izredno naglo in učinkovito intervenirala. V času vsesplošne nelikvidnosti je bila akontacija 100 milijonov dinarjev, starih seveda, izredno učinkovita pomoč, ki nam je omogočila, da smo takoj nadaljevali s proizvodnjo, ki je za nas izrednega pomena. Tudi sicer moram poudariti, da smo mi že dolgoleten partner Zavarovalnice SAVA in da se tega zavedajo tako v zavarovalnici, kakor seveda tudi pri nas. Takoj, ko smo zbrali potrebno dokumentacijo, komisija zavarovalnice Sava je bila na mestu požara čez naslednji dan, čeprav je bila nedelja, je zavarovalnica Sava takoj pristopila k likvidaciji celotne škode. Škoda je bila ocenjena na 418 starih milijonov, ki jih je zavarovalnica SAVA že v celoti poravnala in so vsa sredstva že zdavnaj bila nakazana na naš račun. Poudariti moram, da se je zavarovalnica SAVA v tem našem primeru izkazala predvsem z izredno hitro intervencijo, kar je nedvomno izrednega pomena.«

Tako torej v primeru EMO. Hitra intervencija je omogočila med drugim tudi to, da je lahko izredno pomembna proizvodnja čimprej nemoteno stekla.

HITRO IN SOLIDNO

V septembru lanskega leta je nenadoma izbruhnil požar

v obratu Bukovžlak opekarne Ljubecna. Ogenj se je izredno hitro širil in zgorelo je kompletno ostrešje. Tudi v tem primeru so gasilci hitro intervenirali, vendar so stali pred težkim problemom. Peči, v katerih se je žgala opeka, v njih je okoli 1.000 stopinj vročine, niso smeli izpostavljati prehudemu polivanju z vodo. Rešili so, kar se je rešiti dalo, splet okoliščin pa je pripomogel, da škoda na pečeh ni bila še večja. Na njih je bila namreč slučajno naložena večja količina opeke, ki je ob požaru tvorila nekakšno zaščitno plast in to je preprečilo katastrofo. Tudi v tem primeru je zavarovalnica Sava izredno hitro in učinkovito reagirala.

Direktor Opekarne Ljubecna STANKO SODIN je o tem povedal naslednje: »Intervencija Zavarovalnice SAVA v našem primeru je bila izredno hitra in solidna. Ne samo to, da je komisija za ocenitev škode takoj prišla na kraj požara, njena neprecenljiva intervencija je bila v tem, da so nam takoj nakazali 100 milijonov starih din akontacije. To nam je omogočilo, da smo nemudoma pristopili k obnovi pogorelega obrata. Najpomembnejše z naše strani je to, da smo lahko z denarjem, ki nam ga je nakazala, SAVA takoj nakupili prepotrben les za novo ostrešje. Kako je z likvidnimi sredstvi v današnjih dneh, je itak znano, zato je bila intervencija Zavarovalnice Sava še tembolj učinkovita. Po končani ugotovitvi škode je zavarovalnica le-to hitro poravnala. O dosedanjem sodelovanju s tem zavarovalnim zavodom, Savo torej, lahko rečem vse najboljše. Mi imamo pri njih vse zavarovano in tako bo tudi v bodoče. V sili se spozna, kaj pomeni hitra in učinkovita pomoč, saj tudi ljudski pregovor pravi: da dvakrat da, kdor hitro da. Zavarovalnica Sava se je v našem primeru tega v celoti držala.«

Povemo naj še to, da je proizvodnja tekla ves čas

Takole je bilo videti pogorišče v Bukovžlaku, ko je ogenj upepelil ostrešje obrata.

obnove pogorelega obrata in sicer okoli 50–60 odstotkov kapacitet. S pomočjo hitre intervencije zavarovalnice pa je proizvodnja kaj kmalu stekla v polnem obsegu.

PRAKTIČNO BREZ ZASTOJA

Vsem je še dobro v spominu velik požar, ki je v celoti uničil proizvodnje prostore, izdelke in zaloge reprodukcijskega materiala pri celjskem Tapetništvu. Kolektiv je takorekoč preko noči ostal brez strojev in brez možnosti, da bi nadaljeval proizvodnjo. Skupščina občine Celje je kolektivu hitro poskrbela zasilne prostore, zavarovalnica Sava pa je uspešno intervenirala tudi v tem primeru.

Direktor Vinko Jovan je o tem povedal naslednje: »Brez hitre intervencije zavarovalnice Sava bi bila naša nesreča še večja. Pomislite samo, da nam je zgorela kompletna oprema za dve novi ladji. Komaj dvaletni dni po požaru smo že izdelali novo, pri tem pa nam je seveda odločilno pomagala pomoč zavarovalnice, ki nam je takoj nakazala najprej 53 milijonov starih din in nato v dveh krajših presledkih še dvakrat po 50 milijonov. S tem denarjem smo lahko takoj kupili nove stroje, reprodukcijski materi-

al in delo je steklo. Med drugim smo odpremili tudi opremo za obe omenjeni ladji. Pomoč v teh kritičnih dneh je bila hitra in učinkovita predvsem zavoljo tega. Zelo smo bili zadovoljni z njeno intervencijo in ob tej nesreči smo dokončno spoznali, kaj pomeni hitra in učinkovita pomoč. Skupaj nam je zavarovalnica SAVA nakazala 263 milijonov starih din, kar vsekakor ni malo.«

Tudi v tem konkretnem primeru se je torej pokazalo, kaj pomeni, če zavarovalni zavod hitro ukrepa. In ravno to je tista odlika, ki je lastna zavarovalnici SAVA in ravno zavoljo tega je število tistih delovnih organizacij, ki se poslužujejo njenih uslug, iz dneva v dan večje.

Seveda pa zavarovanje proti požarom ni edina in izključna dejavnost zavarovalnice SAVA. Zavarovanje družbenega premoženja terja tudi številne druge posege zavarovalnice, kjer pa njeno delo ni nič manj učinkovito kot v primerih, kot smo jih opisali.

Kdor umno gospodari, že danes misli na jutri, že danes poskrbi za to, da se izogne posledicam nesreč, ki jih lahko doživi. In za to je tu zavarovalnica SAVA, vedno pripravljena s svojimi posegi zmanjševati zlo, ki ga prinašajo nesreče.

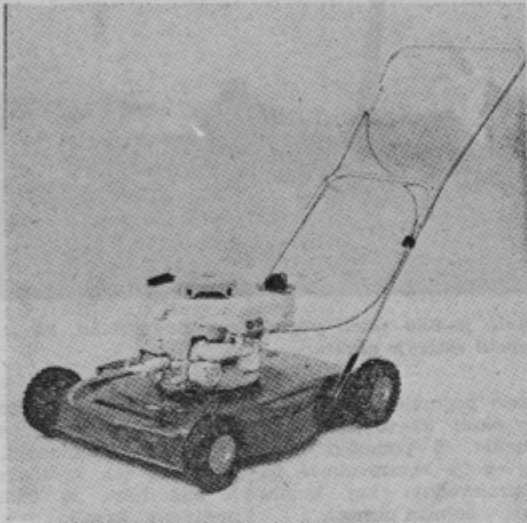
Škoda na proizvodnih ob požaru v obratu TOBI, podjetja EMO je bila velika. Intervencija SAVA je škodo občutno zmanjšala...

Takile prizori so pri nas vse prepogosti. Varnostni ukrepi čestokrat niso dovolj, trenutek nepazljivosti in nesreča je tu. Preprečujemo in smotno ukrepajmo!

ZA TRAVNATE POVRŠINE
NOV OBDELOVALNI STROJ

ročna motorna
kosilnica
ALKO
(Avstrija)

dvo- in štiristaktna

prodaja na veliko in malo

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

CELJE, Mariborska 7

Enoletna garancija.

Nakup možen za dinarje
in devize.

DECEMBRSKI BOJI KOZJANCEV LETA 1943

BITKA ZA BISTRICO

PO ZAPISKIH MILANA KOSTEVCA-MARKA

Kozjanska četa pod vodstvom komandirja Modrasa in komisarja Kostje je v decembru 1943 povečala svojo bojno aktivnost. Le-ta je bila del načrta Glavnega štaba NOV in POS, ki je sklenil s pohodom XIV. divizije dvigniti zasedeno Štajersko v splošni upor in boj za dokončno osvoboditev. V dogovoru s hrvaškim glavnim štabom je Kozjancem šel v pomoč bataljon zagorskega odreda. Enoti bi se morale združiti v napadu na švabsko postojanko Sv. Peter, današnje Bistrice.

Toda tudi Nemci so imeli svoj načrt. Kozjance so hoteli z obkoljevanjem zajeti in uničiti. Toda partizani so se v noči 19. decembra izmuznili njihovemu obroču in jim za hrbti napadli Bistrico.

Iz podrobnih zapisov Milana Kostevca je moč zaključiti, da je ravno načrt napada na Bistrico, kozjansko četo odtegnil obkolitvi na območju, kjer so jih hoteli uničiti Nemci. Le-ti gotovo niso računali, da se bodo partizani, četudi so precej njevali njih številčno moč, lotili postojanke, kakršna je bila Bistrica, v kateri je bilo najmanj 80 oborožencev.

MODRAS JE UDARIL BREZ ZAGORCEV

Petintrideset partizanov je 19. decembra okoli 11. ure prešla v napad. Iz Zagaja je šla dvojica k mostu čez Sotlo, manjša skupina je postavila zasedo proti Bizeljskem pri »Sokolu«, Tomaž pa je s tovarišem uničil telefonske napeljave, zvezo postojanke s svetom. Do polnoči so bile priprave pri kraju, le glavnina čete še ni vpadla v naselje, ker so čakali na raketo, signal Zagorcev, da so nared na napad iz smeri Sotle.

Modras ni vedel, da so se hrvaški partizani zamudili s Kočevarji, ki so nanje streljali iz hiš, za-

to je četrta ure čez polnoč, četrta ure po dogovorjenem času, sklenil s svojo četo napasti kar sam. To se je zgodilo pet minut pozneje, ko je Modras streljal na žandarja, ki ga je na stražarskem mestu ustavljal. Začel se je strahovit spopad, v katerem sovražnik ni varčeval z naboji. Na približno 150 metrov dolgem prostoru je bruhal ogenj iz najmanj 100 cev. Bistrica ni bila nikoli tako razsvetljena kot to noč, kajti Švabi so ves čas izstreljevali svetlobne rakete. Kozjanci so bili kakšnih deset minut v ognju, ko je iz smeri mosta čez Sotlo bilo slišati vzklike:

— Napred Slovenci! Smrt bandi! —

Dej zagorskega bataljona je zasedel cesto proti Podsredi, drugi pa so vdrl v Bistrico. Ker so s seboj nosili steklenice z bencinom, je bila stavba, kjer so bili žandarji kmalu v plamenih.

Okoli četrte ure zjutraj sta obe komandi sklenili ponovno jurišati na švabe za zidovi različnih stavb v vasi. Partizani so z bombami planili naprej, toda tudi branilci so metali bombe, vmes tudi v šope povezane »štilarice«. Borci so uspeli take ne-

varne šope bomb vloviti in zmetati proč, da niso naredile škode. V tem silovitem naletu so partizani pregnali žandarje iz bunkerja in vdrl v žandarmarijsko postajo. Toda le-ti so se branili iz zgornjega nadstropja, pa so se borci morali vrniti na izhodiščne položaje pred jurišem.

Medtem ko se je že dani, je odgovorni oficir Branko Cilkojevič-Neno ukazal umik iz Bistrice proti Sv. Goram. Toda še pred tem so žandarji izobesili belo zastavo. Anton Varlec-Slavko je skočil naglo nazaj, da bi bil prvi pri razorožitvi. Toda padel je v past. Iz ene od lin je počilo. Slavko je bil težko ranjen. Zmago mu je priskočil na pomoč in le za las se je izognil bombi, ki je eksplodirala blizu njega. Pozneje so baje žandarji pripovedovali, da je bila to njihova zadnja bomba.

KAKO JE PADEL IVAN SKVARČA- MODRAS

Okoli 6. ure so se Kozjanci in Zagorci zaustavili pri Kunejevem kozolcu. Kozjanci so preštevali zagorske borce, občudovali njihovo oborožitev in se

pozdravljali s Slovenci, ki so to noč prišli čez Sotlo. Kolona je od tu krenila proti Sv. Goram. Bil je za Kozjance veličasten pogled na kolono, ki je šla okoli 150 mož. Bili so prepričani, da bodo z lahkoto likvidirali vse postojanke na Kozjanskem. Zdelo se jim je, da so zdaj tako močni, da se jim nihče več ne bo mogel upirati.

Ni pa bil istih misli Modras. Na obrazu se mu je poznalo, da z izidom napada na Bistrico ni zadovoljen. Ko je bila kolona kakšnih 100 metrov proč, je rekel, da gre pogledat, kaj delajo Švabi. Preden so se ostali ovedli, če se šali ali misli resno, se je že pognal nazaj v Bistrico. Nekaj minut kasneje so počili strel in razletela se je bomba. Stjenka je plani prvi za njim tudi drugi. Modras je bil mrtev. Niso ga mogli izveči, ker bi se izpostavili smrti še drugi. Tudi njegove puške, ki jo je iznajdljivo predelal, niso dobili.

Uspešen napad na Bistrico je partizanom zagrenila Modrasova smrt. Mrtvega komandirja so baje graničarji nesli na pokopališče in mu okoli vratu obesili crknjeno mačko. Takega zasramovanja ni prenesel žandarmarijski komandir, ki je živaj sam odstranil in dejal:

— To je bil vojak in pokopati ga je treba kot vojaka! —

Tako se je končalo življenje Ivana Skvarče, predvojnega komunista, borca iz prvih dni upora, danes narodnega heroja.

(Se nadaljuje)

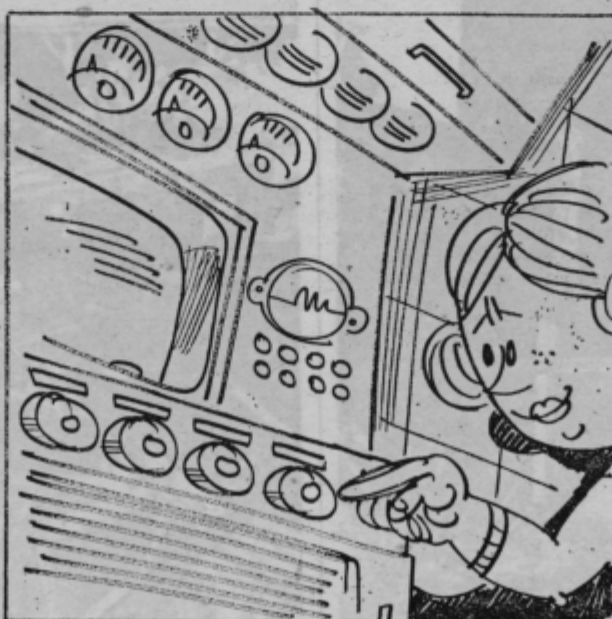
SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE:
MARJAN BREGAR

8. »Sema neumna!« jo je zavračal soprog. »Ali ne vidiš, da sva na Marsu? Ali bi rada primerjala marsovske plače z našino pokojnino? Sicer pa meni tukaj ni posebno všeč. Zakaj neki meniš, da so naju vtaknili v hladilnik — če ne zato, da naju ocvrejo za kosilo. Čimprej odtod, tem bolje!

In zakonca sta planila s vratom. Toda korak jima je

zastal. Močnejša od volje je bila lakota. Od Zemlje pa do Marsa brez griljaja v ustih, ne, to je presegalo vse meje! Kaj bi škodilo, če pritisneta na nedolžni gumbek na pečici. Gumbek z napisom: večerja.

Klara je pritisnila. Lučke so zatrepetale, zabrnelo je v notranjosti pečice in zaškrtalo. Odprla so se vratca in

pripeljal se je pladenj z zapeljivo večerjo za dve osebi s svečami, kajpada!

Sedla sta kot na poročnem potovanju in pomlaskala juho. Imela je okus po nafti! Razrezala sta zrezke: dišala so po premogu. Cmoki so zaudarjali po morskih algah in solata je bila očitno iz polivinila.

Edino cviček je bil tak kot v domovini — umeten!

med štirimi očmi

KAKO NAJ ŽIVIM?

Hodim v srednjo šolo, star pa sem šestnajst let. »Socialna« problem sem, tako pravijo v šoli, ker vedno kaj ušpičim, potem pa stvari preiskujejo in naletijo na neurejene razmere doma. Pri nas, veste, ni pomanjkanja, nismo lačni, nismo strgani, samo časa nimamo, da bi mirno živeli. Moja oba starša sta zaposlena čez glavo, brat in jaz pa to izkoriščava.

Danes je živeti težko, jaz se ne znajdem v tem svetu kjer vsak dan opazim, da je kaj narobe. Pomagati ne morem nič, le opazujem lahko in o tem premišlujem. Poln sem energije, ki je ne trošim koristno. Šola mi gre na živce, tam je preveč učiteljev, ki mislijo tako kot moja mama, ki mi venomer pridiga, da je učenje pot do kruha in osamosvojitve. Kaj pa jaz, moram pa se ne želim osamosvojiti?

Srečko

Dragi Srečko,

pa začeniva odgovor tako, da potrdiva tvoj vprašaj. Če boš želel ljudem pomagati (mislim da sem pravilno razumela tvoje želje), potem boš moral misliti na to, da končaš šole in se kot praviš ti, osamosvojiš. Malo si zmeden, ker ne znaš urediti misli tako, da bi stale v nekem življenjskem zaporedju. Pa bo tudi to prešlo, ker razmišljaš in hočeš dobro. Svojo energijo pa usmerjaj najprej v šolo (tudi jaz sem mama, ne zameri), potem, potem... pa je toliko koristnih stvari, kjer lahko pomagaš ali se udeležuješ. Dobra roka, če je iskrena, lahko naredi iz nič blagostanje. Boli te nepravilnost sveta, daj, pomagaj krivice odpravljati. Ni to iluzija, trda resničnost je, ker krivice odpravljati pomeni lahko tudi skok k ostarelemu in samemu sebi prepuščenemu bolniku. In končno, ne bo ti padla krona z glave, če doma poprimeš za metlo in mamini pomagaš nositi breme gospodinjstva. Tudi ona lahko čuti, da se ji godi krivica.

LJUBIM GA

Nerodna sem v svoji zaljubljenosti. Zaljubila sem se namreč pred meseci v svojega sošolca. Čudno,

PEGGY

pogled v preteklost

PUNTARJI V NOvem KLOŠTRU

Dogodki, ki so leta 1635 vzbudili samostance v Novem Kloštru, so bili najprej zapisani v neki računski knjigi, pozneje pa je bilo besedilo vključeno v samostansko kroniko. V kratkem je celotna afeta opisana takole:

Menihi so bili 4. maja zbrani pri večerni molitvi, ko jih je zmotila delegacija petnajstih kmetov. Ti so izjavili, da bodo ostali priporju in samostanu pokorni le pod pogojem, da jim bodo zagotovljene olajšave pri davku, tlaki in lovu ter da bodo ob dnevnih tlake spet dobivali toplo hrano in vino za približek. Čez dva dni bodo prišli po odgovor.

Držali so besedo in 6.

maja je prišla pred samostan množica okrog 200 kmetov, večinoma podložnikov prebolske graščine, so pa bili samostanu dolžni oddajati gornino (vinograd). Vodila sta jih Anton Replič in Stefan Dvornik. Od patrov so zahtevali, naj jim izroče orožje in hrano. Res so jim dali ves črn in bel kruh, ki sta ga oba voditelja metala kmetom kar skozi okno in šestkrat po dva skaf vina (bilo jih je dvesto, poudarja kronika!). Okajeni in oboroženi s krepeli so potem odšli proti Preboldu, kjer so izpustili iz sodov vse vino, graščino pa izropali in zažgali.

Kmalu po poldnevu 8. maja je prišlo ponovno 150 puntarjev. Poklicali so vikarja, po rodu Benečana, in mu s posredovanjem tolmača sporočili, da so se prišli gostiti: vzeli bodo od tistega, kar so pridelali z lastnimi žulji in oddali samostanu. Zagrozili so, da bodo vse razdeljali, če jim ne bodo ustregli. Da bi se izognili še večji škodi, so jim menihi takoj ugodili. Potem so zapustili poslovanje, Stefan Pirnat pa je zaklenil vsa vrata ter obdržal ključ. Z orožjem, ki so

humor

Polkovnik je telefoniral po vojaški avtomobil. Od vojaka na drugem koncu žice je dobil takle odgovor:

»Zal mi je, en avtomobil ima major, drugega stotnik, tretjega pa kapetan. Vaše kolo pa si je izposodil poročnik.«

Potem ko je nekaj časa preklinjal in prišel spet

do sape, je zakričal v telefon:

»Pošljite mi narednika in, če nima obutih mojih škornjev, bom šel na sprehod!«

Isadora Duncan, znamenita plesalka, je nekoč pisala Shawu, da si želi imeti z njim otroka.

»Z mojo zunanostjo in z vašim razumom bi bilo to popolno bitje,« je napisala na koncu pisma.

Shaw ji je odgovoril: »Madame, predstavljaj-

ženin vsakdan

OH, PREDPUSTNI ČAS PRESNETI

Izpolnite želje vaših otrok in jim za veselo pustno praznovanje sešijte enega izmed teh dveh modelov.

Prvi ima rdeč suknjič s pelerino. Ovratnik, pelerina in spodnji del je obrobljen s črnim trakom. Hlače so široke in črtaste v beli in črni barvi. Za dodatek pa še rdeč klobuk, ki je prav tako obrobljen s črnim trakom.

Drugi model je namenjen deklicam. Ljubek pajac lahko sešijete iz črnega kiota in belega plati.

tna. Copatki, velik nabran ovratnik in robovi, ki ločijo beli in črni del hlače, so narejeni iz belega platna s črnimi pikami. Na straneh hlače, rokavov, na čepici in na sprednjem delu tunike so našite velike rože. Make-up naj vam ne dela preglavice. Otroka namažite po lastnem okusu, tako da bo otrok še bolj ljubek.

Jana Vizjak

horoskop	
 21. marec 20. april	 24. sept. 23. okt.
Partner vam pripravlja presenečenje. V službi imate lepe možnosti za boljši položaj. Potovanje boste morali odložiti.	Izpolnili boste staro obljubo in začutili olajšanje. Vaših obveznosti pa še ne bo konec. Z denarjem ravnajte previdno.
 21. april 20. maj	 24. okt. 22. nov.
Nekomu ste se zamerili, zato pričakujete rahlo maščevanje. S kupčijo ne bo nič, imeli boste veliko finančnih skrbi.	Cilj imate skoraj v dosegu roke, ampak potruditi se bo treba še bolj. V soboto ali nedeljo se vam razjasni skrivnost.
 21. maj 21. junij	 23. nov. 21. dec.
Novo nalogo boste odlično opravili in se izkazali tudi kot kavalir. Ob koncu tedna si boste lahko privoščili nekaj počitka.	Ne bodite neučakani, pač pa raje s preudarkom uresničite načrt. Obisk, ki ga pričakujete, vas bo malo razočaral.
 22. junij 22. julij	 22. dec. 20. jan.
Nepomemben prepir vas bo spravil v slabo voljo. V poklicu boste napredovali, v ljubezni pa vas čakajo mnoge težave.	V službi ne boste preveč zadovoljni, splačalo pa se bo potrpeti. Imate lepe možnosti, da dosežete boljši položaj.
 23. julij 23. avgust	 21. jan. 18. febr.
Premislite, če je res dobro vse, kar počnete. Morali bi se bolj posvetiti sebi. Srečanje z neko osebo bo zelo prijetno.	Obveznosti, ki so vam jo naložili, ne boste kos. Ne obupajte, pač pa dobro prisluhnite nasvetu prijatelja.
 24. avgust 23. sept.	 19. febr. 20. marec
Delovne vne vame vam ne manjka, ugotovili pa boste, da vam vse ne gre od rok. Morali bi nekoliko spremeniti okolje.	V prihodnjih dneh boste imeli mnogo izdatkov. Urediti boste morali tudi star ne- sporazum. Bodite previdni v prometu.

zdravilna
zelišča

GOSJA TRAVA

POTENTILLA

ANSERINA

Gosja trava je iz rastlin
skega rodu rožnic. Je
trajno zelišče s precej de-
belo, gomoljasto odebelle-
no in oleseno koreniko,
iz katere poganjajo pritič-
ni listi in plazeča dolga
in dlakava stebila, ki so
na kolencih olistana in
pokorenjena. Prtični listi
imajo bolj kratke peclje
in so sestavljeni iz 12 do
21 močno napiljenih listi-
čev, ki so zgoraj živozele-
ni, spodaj pa svileni dila-
kavi. Stebelni listi so po-
dobni prtičnim, le da so
manjši in tudi manj raz-
deljeni. Izza stebelnih li-
stov poganjajo dolgi pec-
lji, na katerih so veliki
platorumeni cvetovi. Gos-
ja trava cveti od maja do
avgusta in raste na pešče-
nih mestih in tratah ob
poteh, ob cestnih jarkih
in ob bregovih večjih po-
tokov, rek in jezer.

Nabiramo prtične li-
ste ob cvetenju in po raz-
pitu. Liste potrgamo ali
porežemo in jih posušimo
v senči na prepihu ali na
soncu. Včasih nabiramo
tudi celo rastlino s kore-
niko vred. Koreniko očisti-
mo in operemo ter posuši-
mo, kot je navedeno zgo-
ra.

Gosja trava vsebuje kot
njen sorodnik srčna moč
obilo črešlovin, glikozid
pomentilin, razna barvi-
la, hlapno eterično olje,
škrob, razne nizkomoleku-
larne organske kisline.

SLOVENSKE KONJICE

3 deklice
3 dečki

LASKO

Martin Perniček, delavec, Jag-
njenica 37 in Gamsšek Franciška,
Počakovo 2; Vincenc Tanšek, ru-
dar, Selo nad Laškimi 5 in Amali-
ja Medved, poljedelka, Globoko 9;
Jože Zupančič, Klepar, Turje 45
in Martina Pihuta, poljedelka,
Vrh nad Laškimi 37.

SLOVENSKE KONJICE

Silvester Leskovar in Friderika
Pučnik, oba iz Nove vasi pri Kon-
jicah.

SMARJE PRI JELSAH

Kolar Rudolf, Brečjevo in Ana
Čmok, Dvor II.

ZALEC

Zakonsko zvezo je sklenilo osem
parov, od teh:
Stanislav Točaj, 22, Mali vrh
6 in Pavla Resnik, 18, Polzela;
Viljem Benetek, 18, Zalog pri Sem-
petru in Marija Ferme, 18, Rečica
pri Laškem; Stefan Lončar, 24,
Grajška vas in Marija Sketa, 19,
Orla vas; Stanko Čeh, 26, Kuka-
va pri Ptujcu in Marija Marin, 18,
Vrhje pri Zalcu; Cedomir Brečl,
22, Liboje in Marjeta Klampfer,
18, Kasa; Vladimir Straus, 24,
in Ana Drev, 18, oba iz Prelske.

SLOVENSKE KONJICE

Anton Grašič, 29, Stare Slemenice;
Franc Tovornik, 81, Slov. Konjice
in Martin Podpečan, 63, Bre-
zen.

SMARJE PRI JELSAH

Alojzija Tramsšek, 74, Stojno se-
lo; Marija Sivka, 79, Zadrže;
Franciška Gracer, 84, Zadrže.

Upravni odbor

Združenja pokrajinskih
časnikov in lokalnih
radijskih postaj SRS

razpisuje delovni mesti

1. VODJE biroja združenja

2. RAČUNOVODJE

Poleg splošnih pogojev morata kandidata izpolnje-
vati še naslednje:
pod 1.: Visoka šola za sociologijo, politične vede in
novinarstvo ter 5-letna praksa v novinarstvu;
pod 2.: Višja strokovna izobrazba ekonomske smeri
ter 5-letna praksa v računovodstvu.

Za obe mesti je predvidena zaposlitev za nepopoln
delovni čas.

Prijave z dokazili o izobrazbi in z opisom doseda-
njega dela pošljite v 15 dneh na Združenje pokraj-
skih časnikov in lokalnih radijskih postaj SRS, Ce-
lje, Gregorčičeva 5.

RADIO

Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob
8.10 s poročili, 8.20
— dopoldanska srečanja, 8.50 —
področni zapisi. Zaključek ob 9.00
ur.

Začetek popoldanskih oddaj ob
16.00 s poročili, 16.05 —
naši poslušalci čestitajo
iz pozdravljajo, 16.40 — zabavni
globus, 17.00 — kronika, 17.15 —
vestila. Zaključek ob 18.00.

CETREK, 1. marca: 8.50 — Pod
Kozjanskim goro, 17.30 — aktualno
iz sindikatov, 17.45 — zabavni zvo-
ki.

Petek, 2. marca: Med dopol-
danskimi srečanja: Staša Goren-
šek — modni kotiček, 8.50 — Po
baki občini, 17.30 — turistična
oddaja, 17.45 — Otroci pojo na-
rodne pesmi.

Sobota, 3. marca: 8.50 — Celj-
ski odmevi, 17.30 — Za prijeten
konec tedna.

Nedelja, 4. marca: 10.30 — na-
poved časa in sporeda, poročila,
10.35 — predstavljamo vam (inž.
Danica Bresjanec), 11.00 —
pogovor s poslušalci, 11.20 — ob-
vestila, 11.35 — zabavni globus,
11.55 — naši poslušalci čestitajo
iz pozdravljajo, 12.45 — literarni
oddaja: Pavla Rovnan-Spomini,
12.55 — nedeljske glasbene raz-
govore, 13.25 — 60 minut za
sprehajanje, 14.30 — zaključek od-
daj.

Ponedeljek, 5. marca: 8.50 —
Križem po Kozjanskem, 17.30 —
slovesni pregled, 17.45 — čestitke
za osmi marec.

Torek, 6. marca: 8.50 — Po Sa-
rski dolini, 17.30 — torkova
poročila, 17.45 — čestitke za os-
mi marec.

Sreda, 7. marca: 8.50 — Življe-
nje ob Paki, 17.30 — iz zela ot-
roških skupščin, 17.45 — čestitke
za osmi marec.

TV spored

NEDELJA, 4. III.

8.45 Po domače s Slovenskim ok-
tetom (Lj)

9.20 Kmetijske Peyton (Lj)

9.45 Kmetijska oddaja (Bg)

10.15 Mozaik (Lj)

10.30 Otroška matineja: Mačkon
in njegov trop, Gvajana, de-
žela voda — barvna filma
(Ljubljana)

11.30 Poročila (Lj)

11.55 Delavski amandmaji — III.
oddaja (Lj)

12.20 Naše malo mesto — ponovi-
tev (Zg)

12.45 TV kašipoti (Lj)

13.40 Ansambel Milana Križana
(Ljubljana)

14.30 Dokumentarna oddaja (Mc
Lean) (Lj)

16.30 Za konec tedna (Lj)

PONEDELJEK, 5. III.

9.05 Odprta univerza (Bg)

9.35 TV v šoli (Zg)

10.30 Angleščina (Zg)

10.45 Nemščina (Zg)

11.00 Osnove splošne izobrazbe
(Beograd)

14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)

15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)

15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)

16.10 Osnove splošne izobrazbe —
ponovitev (Bg)

16.45 Madžarski TV pregled (Po-
horje, Plešivec) do 17.05
(Beograd)

17.45 Zvonček Pačček — 5. del od-
daje TV Zagreb (Lj)

18.00 Otroci pojejo o pustu —
barvna oddaja (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Gvajana, dežela voda, barv-
ni film (Lj)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Mladost za mlade (Zg)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik—cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer
(Ljubljana)

20.30 Večer TV Beograd (Lj)

Sečeričev: Kapanje — dra-
ma TV Beograd (Lj)

21.25 Zakon in ljudje — dokumen-
tarno-feljtonska oddaja iz
cikla Reflektor (Lj)

22.00 Mala zgodovina harfe (Lj)

22.20 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:

18.00 TV vrtec (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Trenutek spoznanja (Zg)

19.00 Mladost za mlade (Zg)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 II—spored TV Zagreb

Druge oddaje:

17.05 Albanski TV pregled (Bg)

17.40 Poročila (Zg, Bg)

17.45 Zvonček Pačček (Zg)

18.15 TV novice (Bg)

TOREK, 6. III.

9.35 TV v šoli (Zg)

10.40 Ruščina (Zg)

11.00 Osnove splošne izobrazbe
(Beograd)

14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)

15.35 Ruščina — ponovitev (Zg)

15.55 TV vrtec (Zg)

16.10 Osnove splošne izobrazbe
(Beograd)

16.40 Madžarski TV pregled (Po-
horje, Plešivec) do 17.05
(Beograd)

17.15 Delavski amandmaji — po-
novitev III. oddaje (Lj)

17.45 G. Vitez: Zrcalce — barvna
oddaja (Lj)

18.00 Risanka (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Od zore do mraka (Lj)

19.00 Nalezljive bolezni (Lj)

19.20 Odiseja miru — oddaja TV
Beograd (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik—cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer
(Ljubljana)

20.30 Naivne lastovke — predsta-
va male drame (Lj)

21.45 Pust v svetu (Lj)

22.10 Veselo s pustom — zabavno-
glasbena oddaja (Lj)

22.40 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:

17.40 Poročila (Zg)

17.45 Daljnogled (Bg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Znanost (Zg)

19.15 Feljtov (Bg)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 Stop (Zg)

21.15 Saga o Forsyth (Bg)

22.05 TV dnevnik (Zg)

22.25 Koncert (Sa)

Druge oddaje:

17.05 TV posvetovalnica (Bg)

17.40 Poročila (Bg)

18.15 TV novice (Bg)

19.15 Narodna glasba (Bg)

19.45 in 20.25 Prop. oddaja (Bg)

20.00 in 22.05 TV dnevnik (Bg)

SREDA, 7. III.

8.20 TV v šoli (Zg)

11.00 TV v šoli (Bg)

16.50 Madžarski TV pregled (Po-
horje, Plešivec) do 17.05
(Beograd)

17.45 Mačkon in njegov trop —
serijski barvni film (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Na sedem stesil (Lj)

18.50 Ziva filozofija: I. oddaja
(Ljubljana)

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 Zabavna oddaja (Bg)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik—cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.30 Nogomet Ajax : Bayern —
barvni prenos iz Amsterda-
ma EVR—Lj

22.00 Nenavadne zgodbe: Moč, ki
je spridil Hadleyborg —
barvni film (Lj)

PRESTOL MATIJE KORVINA

PREROKOVANJE PRI
KAMNITIH VRATIH I-II-III

iz ciklusa »Prestol Matije Korvina«

Pravkar so izšle tri knjige romana

PRESTOL MATIJE KORVINA

PREROKOVANJE
PRI KAMNITIH VRATIH

PRESTOL MATIJE KORVINA

Celoten ciklus je postavljen v petnajsto stoletje, v čas, ko je na Ogrskem in Hrvatskem vladal kralj Matija Korvin. Zgodovinskim osebnostim, kot so legendarni kralj, njegov nezakonski sin in kardinal Roderigo Borgia, se pridružujejo junaki, ki jih je oživila pisateljica bujna domišljija in dar fabuliranja; seveda pa se vse vrti okoli glavne junakinje Gordane...

Prvi del romana se dogaja v Zagrebu, na Griču, kasneje pa se dogajanje preseli na kraljevi dvor v Budimu in na dvor neapeljskega kralja Ferranteja, v pisano in razvratno južnjaško življenje, polno najrazličnejših spletk in pasti.

Vse tri zajetne knjige romana PREROKOVANJA PRI KAMNITIH VRATIH veljajo vezane v platno 270 din. Kupite jih lahko tudi na trimesečno obročno odplačevanje po 90 din.

Iz istega ciklusa izide nova serija treh romanov pod naslovom PEKEL NA PRESTOLU I-II-III v mesecu maju. Zbirka se bo nadaljevala.

Knjige dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe, pisмено pa jih lahko naročite na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, 61000 Ljubljana

22.25 Stoletje kirurgov — barvni
film (Lj)

22.50 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:

17.40 Poročila (Zg)

17.45 Serijski film (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Reportaža (Sa)

19.00 Risanka (Zg)

19.15 Zabavna oddaja (Bg)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 II. spored TV Zagreb

Druge oddaje:

17.05 Albanski TV pregled (Bg)

17.40 Poročila (Bg)

18.15 TV novice (Bg)

19.45 Propagandna oddaja (Bg)

20.00 TV dnevnik (Bg)

20.30 TV posvetovalnica (Bg)

19.45 Propagandna oddaja (Bg)

20.00 TV dnevnik (Bg)

20.30 Serijski oddaja (Zg)

21.30 Feljtov (Zg)

Glasbena oddaja (Bg)

22.00 TV dnevnik (Zg)

Oddaje drugih TV centrov
(Beograd)

PETEK, 9. III.

9.30 TV v šoli (Zg)

11.00 Angleščina (Bg)

14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)

15.45 Smučarski polet — barvni
posnetek iz Oberstdorfa (Lj)

17.45 Verne—Kohout V 80 dneh
okrog sveta — III. del (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Profesori Baltazar — barvna
risanka (Lj)

18.40 Vzgojni problemi (Lj)

18.50 Pet minut za boljši jezik
(Ljubljana)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Kratak film (Lj)

19.15 Naš ekran (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik—cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer
(Ljubljana)

20.30 Iz zakladnice svetovne knji-
ževnosti: E. Zola: Terese Ra-
quin (Lj)

22.00 XXI. stoletje — barvna od-
daja (Lj)

22.25 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:

17.40 Poročila (Zg)

17.45 Otroški spored (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

19.00 Poljudno znanstveni film
(Beograd)

19.30 V petek ob 19. uri (Zg)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

SOBOTA, 10. III.

8.55 TV v šoli (Zg)

10.25 TV v šoli (Sa)

11.25 Oberstdorf: Smučarski pole-
ti — barvni prenos do pri-
bližno 14.00 EVR—Lj.

15.00 Rotterdam: Atletika v dvorani
— barvni prenos EVR

16.30 Košarka Lokomotiva : Za-
dar — prenos v odmoru
propagandna oddaja (Lj)

18.00 Obzorik (Lj)

18.15 Maroško — serijski film (Lj)

18.55 Filmska burleska (Lj)

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 Humoriistična oddaja (Bg)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik—cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer
(Ljubljana)

20.30 Zabavni glasbena oddaja
(Zagreb)

21.30 Na poti k zvezdam — barv-
na oddaja (Lj)

21.55 Arsene Lupin — serijski
barvni film (Lj)

22.45 TV kašipoti (Lj)

23.05 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:

16.30 Rotterdam: Atletika v dvo-
rani EVR—Zg.

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 II. spored TV Zagreb

Druge oddaje:

18.00 Informativna oddaja (Zg,
Beograd)

18.15 Otroški spored (Zg)

19.45 in 20.25 Prop. oddaja (Zg,
Beograd)

20.00 TV dnevnik (Bg)

20.30 Zabavni glasbena oddaja
(Zagreb)

21.30 Celovečerni film (Sa)

23.00 TV dnevnik (Zg, Bg)

23.30 Posnetek iz Rotterdama (Bg)

NIKAR SKRBI! PRIDITE K NAM

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

50
UČNIH
MEST

Mamica, ko bom velik, bom bil dimnikar, pilot, tehnik, zdravnik, sodnik, mornar, dirkač, zidar, pleskar...

In kaj vse ne bi bili, ko smo bili še majhni, ko smo si iz dneva v dan umišljevali najrazličnejše poklice in opravila. V njih smo videli sebe kot junake, povzete po neki sliki, zgodbi, pripovedi ali kakšni drugi prispodobi.

Toda časi se menjajo ali kakor temu rečemo — čas hiti. In resnično hiti, čeprav sploh ne obstaja, ampak smo se sami vklениli v sistem dela, ki nas vsakodnevno priganja. Pa ot- roci? Jutri bodo končali osemletko — in kam potem? To je zdaj vprašanje!

živila
3 ŽENSKE

natakar
1 MOŠKI
1 ŽENSKA

prodajalna v Zagrebu
1 MOŠKI

In kakšne so možnosti pri šolanju: odgovor je kratek in sen: ZELO UGODNE!

Šolski center za blagovni promet je v Celju. Šolanje tra tri leta — razdeljeno je na teoretični in praktični pouk. I svoje delo prejemajo učenci nagrade:

1. letnik 200,00 dinarjev
2. letnik 250,00 dinarjev
3. letnik 300,00 dinarjev

Nagrade so razdeljene tudi po uspehu:

- odličen prejme 25 odst. dodatka na osnovo
- prav dober prejme 15 odst. dodatka na osnovo
- dober prejme 5 odst. dodatka na osnovo

elektrotehnični material

5 MOŠKIH
3 ŽENSKE

kemikalije
4 MOŠKE
1 ŽENSKO

kemični proizvodi in izdelki
iz kavčuka in PVC

1 MOŠKEGA
1 ŽENSKO

tehnična stroka

5 MOŠKIH
5 ŽENSK

mešana tehnična stroka
5 MOŠKIH

mešano industrijsko blago
6 MOŠKIH
10 ŽENSK

kuhar
1 ŽENSKA

Odločati se za poklic, še zdaleč ni lahka stvar. Marsikdo ni- ma niti prave predstave o tistem svojem »želenem« poklicu. Zato tudi ni tako malo primerov, ko se mladi ljudje šele poz- neje odločajo in spreminjajo svoje poklice, ker v njih niso našli svojega zadovoljstva ali občutka, da neko delo resnič- no dobro opravljajo v svoje zadovoljstvo in v zadovoljstvo družbe, sredine, v kateri živijo in delajo.

Ravno zato hoče Tehno-mercator opozoriti na vrsto poklicev, ki jih nudi v sklopu svojega delovanja. Pred vami se odpi- ra niz možnosti, da stopite na pot, ki vam bo v življenju omogočila doseganje ciljev, o katerih ste nekoč sanjarili.

Kako to doseči? Pravzaprav je to zelo preprosto. Preberite navedena področja, smeri in katera vas najbolj pritegne, za tisto se odločite. Pojdite na upravo Tehno-mercatorja, v Gubčevo ulico 1 v Celju, povejte svojo željo...

Menda ni treba posebej poudarjati, da so delovni pogoji Tehno-mercatorjevih prodajalnih in prostorih zelo ugodni. Večina prodajalnih je sodobno opremljenih, s svetlimi zračnimi prostori, funkcionalno urejeni, ki omogočajo prijetno počutje prodajalcu in kupcu in s tem nudijo tudi do- bodno poslovanje. To pa je bistveni pogoj za vaše do- počutje na delovnem mestu in pa seveda možnost, da po- žete svoje sposobnosti, kar vam odpira vrata v nadaljnje po- posabljanje: študij na srednji in višji komercialni šoli, po- vodski šoli itd. Tudi te šole so vse v Celju in ni vam tra- odhajati v oddaljene centre.

Skratka, Trgovsko podjetje TEHNO-MERCATOR CELJE po- nuja vrsto možnosti za poklicno usposabljanje in možno- za nadaljnji študij. Sprejmite to kot vabilo, pridite in pri- pričajte sel

mali oglasi

PRODAM

PONY expres, dobro ohranjen prodam. Erih Weissenbach, Trnovlje 204, Celje

TRACNO žago — železna kole sa 2 65 cm ugodno prodam. Cena po dogovoru. Jug Drago, Sentjur 123 pri Celju

TOVORNI avto Dojc 5 t kiper prevoženih 38.000 km poceni prodam. Telefon 73 006

SVINJSKO mast — 20 l prodam. Korošec Marija, Zagrad 19.

BIKSER »Vidra« — skoraj nov — prodam. Zalec. Savinjska c. 26

FIAT 750 letnik 1967, generalno obnovljen prodam za 8.000 din. Podgoršek, Trnovlje 95, Skofja vas

BMW 250 odlično ohranjen prodam ali zamenjam za novi pony ekspres. Brezovšek, Smiklavž 20 Skofja vas

KUHINJSKE elemente, električni štedilnik hladilnik, dva viseča elementa, dva elementa s predali, jedilno mizo in štiri stole — vse v dobrem stanju — prodam. Ogled v popoldanskem času od 16. do 18. ure. Lipuš Miha, Trubarjeva 53 b/XI, Celje.

POHISTVO za dnevno sobo, dva kavča in tri fotelje prodam. Šaranovičeva 8.

PRASICA cca 100 kg, prodam. Ponudbe pod »Bekons«.

FIAT 750, letnik 1965, odlično ohranjen, ugodno prodam. Lapan Jože, Prijateljstva 20, Celje.

ZASTAVA 750, letnik 1965, odlično ohranjen in opremljen prodam. Ljubno ob Savinji 55.

AMI 8, karamboliran, nevosen, star deset mesecev prodam. Weber Andrej, Zidanškova 8, Celje.

TELEVIZOR, stabilizator, dve prešiti svileni odeji, električni mešalec s sokovnikom, vse brezhibno lepo ohranjen prodam. Zagata 4/I, vrata naravnost.

KOSILNICO za traktor »Steyer« komplet z vsemi deli, zelo dobro ohranjeno in žetveno napravo za kosilnico Alpina, skoraj novo ter leseno uto 3 x 4 m trdo krito, osem let staro, primerno za vikend ali garažo prodam. Letuš 11.

PEC na olje EMO 5 komplet, poceni prodam. Beranič, Celje Ljubljanska 17.

SPACKA — furgon, registriran — prodam ali zamenjam za fička Ogled v Zidanškovi 25, Celje

KOSILNICO BCS, prodam. Ponudbe pod »Petroleja«.

OTROSKI voziček — nerabljen, uvožen, sportni — in novo stajico prodam. Peršak, Jurčičeva 11.

VEČJO količino gnoja prodam ali zamenjam za sladko seno. Habjan Stanko, Zlateče 4, Sentjur pri Celju.

ELEKTRICNI šivalni stroj prodam ali zamenjam za moped T 14 z doplačilom. Uđrih Rudi, Šempeter

ENOSTANOVANJSKO visoko pritlično hišo z garažo in gospodarskim poslopjem, primernim za delavnico ter v skupni izmeri 3100 kv. m v Celju ugodno prodam. Ponudbe in ogled na naslov: Sorčan, Janežičeva 7 (Aljažev hrib), Celje.

TRACNO žago (pand žago) železna konstrukcija, kole sa široko klinjo 120 mm prodam. Završnik Franc, Zakl, Gornilsko.

SPACKA modre barve zelo dobro ohranjenega prodam. Cena po dogovoru. Ogled možen vsak dan. Ponudbe pod »Spačka«.

FIAT 750 dobro ohranjen prodam. Arlič Jože, Podgorje 38 Celje.

NOVO leseno montažno garažo 4 x 2,30, leseno baroko

STANOVANJE**ZAPOSILITEV****RAZNO****Temeljna izobraževalna skupnost Zalec**
razpisuje
prosto delovno mesto
MATERIALNEGA KNJIGOVODJE za osnovne šole
POGOJ: srednja šolska izobrazba.
Nastop službe takoj oz. po dogovoru.
Prijava pošljite na naš naslov v roku 15 dni po objavi.

NOVO — NOVO — NOVO
ZA GRADITELJE IN GRADBENIKE

- Edini proizvajalec »SCHIEDEL« dimnikov v Jugoslaviji — GRADNJA Zalec — in kakšne so prednosti?
- Dimnikar z odgovornostjo priporoča
- Gospodarno misleč gradbenik želi
- Strokovnjak za kurjave predvideva
- Arhitekt projektira
- GRADITELJ ZAHTEVA

»SCHIEDEL« dimniki so do sedaj edini uzakonjeni dimniki v Evropi, ki v celoti odgovarjajo vsem zahtevam kurjenja s plinom ali naftnimi derivati.

PO NEMŠKI LICENCI PROIZVAJATA
SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE
GRADNJA
ŽALEC, telefon 71740-41
in CINKARNA CELJE

DA VAS BO ŽENA RAJE IMELA, JI KUPITE TEHTNICO

LIBELA-CELJE

Osebnih tehtnic
NEVA, VITA, DIVA, LILI,
bodo za dan žena
najprimernejše darilo.

agrotehnika

EXPORT-IMPORT
LJUBLJANA

MARCA
ODPIRAMO
NOVO
BLAGOVNICO
ZA KMETIJSTVO

V CELJU

V enem prostoru boste našli po najugodnejših cenah vse za kmetijstvo in gozdarstvo, vaš dom in vaš avto...

Kmetijski stroji in orodje	Nadomestni deli za kmetijske stroje, osebna in tovorna vozila	kmetijska apoteka
Kmetijska posvetovalnica vsak prvi in tretji ponedeljek v mesecu	avto gume in laki	— gnojila — sredstva za varstvo rastlin

Ob otvoritvi bomo podelili kratka navodila za spomladanska kmetijska opravila

V SNEŽNEM OBJEMU

STANE VENINŠEK je bil rojen leta 1929 v Celju, v delavski družini. Komaj je končal osnovno šolo, že ga je doletelo delo, na katerega so okupatorji pošiljali naše ljudi. Tako ga je pot leta 1943 zanesla v sosednjo Avstrijo. Leto kasneje se je vrnil v rodno Celje in se po končani vojni najprej zaposlil v tovarni sadnih sokov, kasneje je predsedal k poštenu podjetju, kjer je delal v tehnični sekciji. Od tod ga je pot vodila v službo k železnici, dokler se ni leta 1952 zaposlil v EMO, kjer je zaposlen tudi še danes. Med tem časom je končal študij na Višji šoli za organizacijo dela v Kranju, tako da je sedaj že vrsto let zaposlen v EMO kot inženir organizacije dela, in sicer na delovnem mestu vodje kadrovske službe.

Kot večina gornikov in alpinistov se je tudi Stane z gorami srečal že v zgodnjih mladeniških letih, še zlasti pa je zanimivo to, da je prva srečanja z gorami opravil na tujem, in sicer v Avstriji. Brez potrebnih izkušenj in znanja, med tujimi ljudmi in v tujem svetu se je zelo zgodaj lotil tudi že plezanja. Tako je opravil svoj ognjeni krst v stenah Bischofsmütze v pogorju Dauchstein. Spominja se, kako se je podal na plezanje v steno, brez ustrezne opreme seveda in povrhu še bos, ko so v steni višje gore že plezali navezani avstrijski alpinisti. Kmalu jih je v steni dohitel, in ko so ga videli, da leze solo in brez opreme, so zahtevali, da se je navezal v njihovo navezo. Tako se je začelo...

Izmed več kot 150 alpinističnih vzponov je kot največja doživetja izbral naslednje smeri:

1. Aschenbrenjerna smer v Travniku leta 1957
2. Herletova smer v Ojstrici — številne ponovitve
3. Skalaška smer v Triglavu 1956. leta
4. Jugovzhodna stena Fleischbank na Tirolskem
5. Smeri v Dedcu, leva in desna

Ker je Stane Veninšek že od leta 1954 načelnik Gorske reševalne službe je za današnjo zgodbo izbral pripoved o reševalni akciji v oktobru 1956. leta pod Brano, v Savinjskih alpah.

Stane je stopil na prag, se ozrl proti vrhovom gora in pomislil sam pri sebi: nič kaj prida vreme se ne obeta, še sneg zna zapasti. Dvakrat, trikrat je globoko zajel rezki večerni gorski zrak in se vrnil k družbi v koči.

Bilo je v oktobru 1956 leta in na Okrešlju so zapirali kočo. Kot je ob takih prilikah že dolgoletni običaj, se na zadnji dan, predno zapro kočo, zbero tod pravzaprav vsi, ki so med letom stalno zahajali v gore. Tu je bila večina celjskih gornikov, alpinistov in družina je bila vesela. Beseda je tekla o pravkar minulemu letu, o gorniških vzponih, o številnih obiskovalcih, ki so zahajali v gore. Veselje je naraščalo in petek večer se je počasi prevešal v soboto, ko se zadnjim obiskovalcem koče na Okrešlju še prav nič ni mudilo k počitku.

Tudi v koči na Kamniškem sedlu je bilo veselo. Tu je skupina gorskih reševalcev iz Kamnika tega dne uspešno zaključila svoj dvodnevni tečaj in ob večerji, v prijetno zakurjeni sobi, so analizirali uspešnost tečaja. Zadovaljni so fantje, sami izkušeni gorniki, ugotavljali, da jim je vadba koristila, da so se zopet marsičesa naučili, predvsem pa so uvežbavali delo reševalnih skupin. Fantje so počasi zapuščali veliko jedilnico in odhajali na počitek. Naslednje jutro se bodo spustili v dolino.

Četverica, dva izkušena alpinista ter oče in štiri najstletni sin, pa je hitela tega večera po strmi poti iz Kamniške Bistrice proti Kotličem med Tursko

goro in Brano. Alpinista sta se nameravala pridružiti tovarišem na Kamniškem sedlu, druga dva, oče in sin, pa sta izkoristila priložnost še za zadnji vzpon v tem letu ter se jima pridružila.

Padel je mrak in planinci, ki so bili že visoko v gorah, so še bolj pospešili korak. Z mrakom pa je prišel tudi dež, ki se je sprevrgel v pravo neurje.

»Da bi le snežiti ne začelo!« de eden od alpinistov, tisti, ki je vodil skupino. Padla je noč in z nočjo je pričelo tudi snežiti. Vse bolj in bolj je padal sneg in vedno več ga je bilo.

»Nocoj ne bomo mogli nadaljevati, je prenevarno! Morali bomo bivakirati.« Ugotovitev, ki so se je vsi bali, za katero pa so vedeli, da je neizbežna. Med skalovjem so, premočeni do kože, polskali zasilno zavetje, kjer so bil vsaj malo zaklonjeni pred neusmiljenim vetrom, ki je rezal do kosti in prinašal hrpe snega. Dolga voharna in mrzla noč je bila pred njimi.

Zadnji obiskovalci Okrešlja so po veselem večeru zjutraj zapustili kočo. Odšli so v dolino. V dolino pa so odšli tudi tečajniki GRS na Kamniškem sedlu. Nihče ni vedel za četverico, ki je preživela strašno noč na planem, med skalovjem, ob žvižganju vetra in v novozapadlem snegu.

Zdani se je že dodobra, ko so se premraženi in premočeni navezali in krenili proti Kotličem. Z velikimi napori so premagali pot, ki tudi v letnem času ni od muh. Kotličič so sedlo med Tursko goro in Brano, sedlo štrlečih

skal in ozkih ter težavnih prehodov. Le počasi so, ob stalnem varovanju, napredovali proti pobočjem Brane. Ob lepem vremenu se od tod koča na Kamniškem sedlu že lepo vidi. Nevarnost plazov je bila spričo novozapadlega snega stalno prisotna. Izkušena gornika sta vzela očeta in fantiča v sredino in ju tako dobro varovala. Že so bili sredi pobočja pod Brano, ko je zašumelo.

»Plaz!« je kričnil prvi in že je čutil, da mu je zmanjkalo tal pod nogami. Krik je zamrl v belino snega in ostal brez odmeva. Četverico je zagrmil sneg in brzel z njimi proti robu stene, kjer se le-ta konča z globokim skokom. Mešala so se te-

lesa, stezale so jih vrvi, ko se je po približno 200 metrih snežna gmota polagoma ustavljala. Obstali so! Obstali tik nad skokom, ki bi za vso četverico nedvomno pomenil smrt.

Stane je ravno zlezal v toplo posteljo, ko je na vratih pozvonilo. Le kdo bi hudiča mogel biti ob tej pozni uri, je pomislil saj je bilo že enajst proč in to je vse prej kot pri-meren čas za obiske.

»Dober večer. Obveščeni smo o nesreči, graničarji iz Logarske so sporočili, da so okoli seste zvečer zaslišali izpod Brane klice na pomoč...«

Sleherno oklevanje je v takih trenutkih lahko usodno. Stane je hitro obve-

stil tovariše-reševalce, dobili so se in s starim, že dokaj dotrajanim kombijem odhiteli nazaj proti Logarski dolini. Polnoč je bila, ko so prispeli pred Planinski dom. S sireno so dajali signale onim tam gori, znake, ki so pomenili pomoč, odrešitev. Krenili so naprej in pot do Okrešlja pod ostenje Brane je bilo naporna. Novozapadli sneg je delal težave, paziti pa je bilo treba tudi na plazove. V eni roki cepin, v drugi baklja; tako so se reševalci prebijali pod vrh. Ob šestih zjutraj naslednjega dne so bili nad ponesrečenci ter se po vrhov pričeli spuščati do njih.

S sklonjeno glavo nad kolena je sedel v snegu, tik poleg mrtvega očeta fante, katerega obleka je bila zmrznjena, tako da jo je moral Stane s cepinom obtočiti, da je fant lahko premaknil roko. Kot v srednjeveškem oklepju je ždel v snegu. Mrtev je bil tudi eden od obeh alpinistov; preživeli pa šokirani.

Stane si je zadel fanta na pleča in ob varovanju tovarišev počasi lezel proti vrhu. Fant je bil težak in znoj je oblival Staneja ob poti navzgor. Krenili so na Kamniško sedlo z obema rešenima. Mrtva planinca so pustili, kajti pomoč je bila potrebna živim. Kasneje bodo prišli ponje.

Po nudi prvi pomoči v zimski sobi koče na Kamniškem sedlu so se stopili proti Bistrici.

Skupina tečajnikov je v Bistrici zvedela, da so štirje planinci odšli k njim na obisk. Zaslutili so nesrečo in krenili po njihovi poti nemudoma nazaj. Po dolgi in naporni

hoji so prišli na mesto pod Brano, kjer se je zgodila nesreča. Videli so stopinje, ki so vodile navzgor.

To jih je zavedlo in krenili so proti koči. »Po akciji, sestopili v Bistrico«, so prebrali v knjigi Stanetov pripis. Niso oklevali in takoj so sestopili v Bistrico, kamor so prišli uro za reševalci.

»Kje imata mrtva tovariša?« je vprašal Stane.

»Mrtva tovariša?« so začudeno gledali reševalci iz Kamnika, in šele sedaj jim je postalo jasno, kaj se je zgodilo.

Ponoči je zapadlo več kot meter novega snega. Naslednjega dne so organizirali novo akcijo. Prihiti so na pomoč tudi ljubljanski tovariši in nekaj reševalcev je prispelo tudi še iz Celja. Akcija je potekala v izredno težavnih okoliščinah. Mesto, kjer so pustili mrtva planinca, je bilo na debelo prekrito z novim snegom. S snežnimi sondami so preiskali celoten teren. Zaman, mrtvih niso našli. Domneva, da ju je plaz potegnil pod steno, je bila utemeljena.

Celotna ekipa se je preselila na Okrešelj. Dan za dnem so sondirali planišče — teden dni; o mrtvih pa nobenega sledu. Vse je bilo zaman, opustili so iskanje.

Ni ju odnesel plaz, ostala sta zagozdena v lija-ku nad steno, toda njuni trupla sta zmrznili, zato tudi sonde niso pomagale. Mnogo truda so vložili reševalci, rešili so dvojce življenj, dvema, ki ju je smrt doletela že pred njihovim prihodom, ni bilo pomoči.

Našli ter spravili v dolino so ju šele junija naslednjega leta.

